

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1978

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
144

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 814

Περί συμπληρώσεως και τροποποιήσεως φορολογικών και άλλων τινών συναφών διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι: ομοφώνως μετά της Βουλής, απέφασίσαμεν:
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Άρθρον 1.

Χρόνος συμπληρισμού και μεταφοράς ζημίας εξ εμπορικών και γεωργικών επιχειρήσεων και μείωσις εισοδήματος εκ μισθωτών υπηρεσιών.

1. Το τρίτον εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Ν.Δ. 3323/1955 «περί φορολογίας του εισοδήματος», ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Επίδικως το άρνητικόν στοιχείον (ζημία) του εισοδήματος εξ εμπορικών και γεωργικών επιχειρήσεων, το προκύπτον εκ των έπαρκως και ακριβώς τηρουμένων βιβλίων του υποχρέου, εάν δέν καλύπτεται διά συμπληρισμού θετικού στοιχείου εισοδήματος άλλης πηγής, είτε διότι δέν υπάρχει τοιούτον στοιχείον εισοδήματος, είτε διότι το υπάρχον είναι άνεπαρκές, μεταφέρεται πρὸς συμπληρισμόν ολόκληρον έν τή πρώτη περιπτώσει ή κατά τὸ υπόλοιπον αὐτοῦ έν τή δευτέρᾳ τοιαύτη. Διαδοχικῶς εἰς τὰ τρία ἐπόμενα οικονομικά έτη προκειμένου περί εμπορικών επιχειρήσεων και εἰς τὰ πέντε ἐπόμενα οικονομικά έτη προκειμένου περί γεωργικών επιχειρήσεων, κατά τὸ εκάστοτε άπομένον υπόλοιπον, εἰς ὅσον και κατά τὰ έτη ταῦτα τὰ βιβλία του υποχρέου τηροῦνται έκρικῶς και ακριβῶς».

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 4 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Το εισόδημα εκ μισθωτών υπηρεσιών και εκ πάσης φύσεως συντάξεων μειούται κατά τεσσαράκοντα επί τοίς εκατόν (40%). Η μείωσις αὐτή δέν δύναται να υπερβή τὸ ποσόν των εξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν. Ομοίως τὸ κατά τὰς διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 45 του παρόντος νόμου εισόδημα εξ ελευθερίων επαγγελματιῶν μειούται κατά είκοσι πέντε επί τοίς εκατόν (25%). Η μείωσις αὐτή του εισοδήματος δέν δύναται να υπερβή τὸ ποσόν των είκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν.

Η κατ' άμφοτέρας τὰς άνωτέρω περιπτώσεις μείωσις δέν δύναται έν πάση περιπτώσει να είναι άνωτέρα του ποσού των εξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν έτησίως κατά φορολογούμενον διά τὰ εισοδήματα άμφοτέρων των κατηγοριῶν τούτων».

3. Αί διατάξεις τής παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επί άποδοχῶν και συντάξεων, ως και επί εισοδημάτων εξ ελευθερίων επαγγελματιῶν κτωμένων από της 1ης Ιανουαρίου 1978 και έφεξής.

Άρθρον 2.

Φορολογία εισοδήματος συζύγου και άνηλικῶν τέκνων.

1. Το δεύτερον εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Εἰς τήν περίπτωσην τούτην, τυχόν άρνητικόν άποτέλεσμα του εισοδήματος τής συζύγου δέν συμπληφίζεται πρὸς τὰ εισοδήματα του συζύγου».

2. Αί παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«2. Το εισόδημα των μη συμπληρωσάντων τὸ 18ον έτος τής ηλικίας των τέκνων, προστίθεται εἰς τὸ εισόδημα του πατρός και τούτου μη υπάρχοντος ή άπολέσαντος τήν πατρικήν έξουσίαν εἰς τὸ εισόδημα τής μητρός. Κατ' έξαιρέσιν φορολογείται καχωριστικῶς τὸ εισόδημα του μέγχι συμπληρώσεως του 18ου έτους τής ηλικίας του τέκνου α) εκ τής ίδίας αὐτοῦ έργασίας, β) εκ περιουσιακῶν στοιχείων περιελθόντων εἰς αὐτὸ είτε εκ δωρεῶν, έξαιρέσει τής γενομένης υπό των γονέων αὐτοῦ, είτε εκ κληρονομίας και γ) εκ συντάξεων άπονεμθεισῶν αὐτῷ λόγω θανάτου του πατρός ή τής μητρός αὐτοῦ, του τέκνου υπέχοντος διά τὰ εκ των πηγῶν τούτων εισοδήματα αὐτοῦ ίδίαν φορολογικήν ύποχρέωσιν».

3. Η ισχύς των διατάξεων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου άρχεται από του οικονομικού έτους 1979.

Άρθρον 3.

Αὔξησης άπαλλασσομένου ποσού εισοδήματος εκ γεωργικών επιχειρήσεων και άπαλλαγή εκ του φόρου του εισοδήματος ενίων μισθωτών.

1. Η περίπτωσης Δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Δ'. Εκ του εισοδήματος εκ γεωργικών επιχειρήσεων, άποτέριστον εισόδημα δικασίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν έτησίως. Το ποσόν τούτο αύξάνεται εἰς πεντακκσίας χιλιάδας (500.000) δραχμῶν, προκειμένου περί των άσχολουμένων προσωπικῶς ή διά των μελών τής οικογενείας των και κατά κύριον επαγγελμα εἰς γεωργικῶς άμεταλλεύσις έτω και άν οὔτοι χρησιμοποιούν και έργάτας. Προκειμένου περί γεωργικών επιχειρήσεων, αί όποια λειτουργοῦν υπό μορ-

φών προσωπικής εταιρίας ή εταιρίας περιορισμένης ευθύνης ή κοινοπραξίας, της απαλλαγής των ανωτέρω ποσών, κατά περίπτωση, δικαιούται έκαστος των εταίρων ή των μελών της κοινοπραξίας».

2. Είς την περίπτωσην Ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, προστίθεται υποπερίπτωσης ε' έχουσα ως ακολούθως:

«ε) Αί αποδοχαι του εις το εξωτερικόν διαμένοντος προσωπικού, αί προσερχόμεναι εξ υπηρεσιών παρεχομένων εις το εξωτερικόν εις τεχνικάς επιχειρήσεις, αίτινες εκτελούν τεχνικάς εργασίας εκτός των ορίων της Ελληνικής Επικρατείας. Η απαλλαγή αυτή παρέχεται υπό την προϋπόθεσιν ότι: αα) ποσοστόν τριάκοντα πέντε επί τοίς εκατόν (35%), τουλάχιστον, επί του ποσού των απαλλασσομένων αποδοχών των εισάγεται εν Ελλάδι υπό μορφήν συναλλάγματος μη υποχρεωτικώς εκχωρητέον και ββ) το προσωπικόν διαμένει εις το εξωτερικόν επί τρείς (3), τουλάχιστον, μήνας».

3. Αί διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επί αποδοχών κτωμένων από 1ης Ιανουαρίου 1976 και έφεξής.

4. Η υποπερίπτωσης α' της περιπτώσεως Ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«α) αί συντάξεις και πάσης φύσεως περιθάλψεις αί παρεχόμεναι, εις αναπήρους πολέμου και θύματα ή οικογενείας θυμάτων πολέμου, ως και εις αναπήρους και θύματα ειρηνικής περιόδου στρατιωτικούς εν γένει παθόντας κατά την εκτέλεσιν της υπηρεσίας των προδήλως και αναμφισβητήτως και ένεκεν ταύτης».

5. Αί διατάξεις της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επί συντάξεων και πάσης φύσεως περιθάλψεων κτωμένων από 1ης Ιανουαρίου 1978 και έφεξής.

Άρθρον 4.

Έκπτώσεις εκ του εισοδήματος.

1. Είς την παράγραφον 2 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, προστίθεται περίπτωσης ε' έχουσα ως ακολούθως:

«ε) Οί άγαμαι άδελφοί και άδελφαι άμφοτέρων των συζύγων οί παρουσιάζοντες αναπηρίαν εξήκοντα έπτά επί τοίς εκατόν (67%) και άνω εκ διανοητικής καθυστέρήσεως ή φυσικής αναπηρίας».

2. Το τελευταίον έδάφιον της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Τά εις τάς ανωτέρω περιπτώσεις β', γ', δ' και ε' αναφερόμενα πρόσωπα θεωρούνται ότι βαρύνουν τον φορολογούμενον, μόνον έφ' όσον δεν έχουν ιδιο εισόδημα ή ποσού είναι κατώτερον του ποσού των είκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) δραχμών έτησίως».

Έπί της περιπτώσεως ε' της παρούσης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως αί διατάξεις της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου».

3. Αί περιπτώσεις α', β' και ε' της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«α) Το επιδικαζόμενον ή συμβολαιογραφικώς συμφωνούμενον και καταβαλλόμενον λόγω διατροφής ποσόν εις την σύζυγον ή τον σύζυγον, τά γνήσια τέκνα, τά έκουσίως, ως και τά δια δικαστικής αποφάσεως αναγνωρισθέντα εξώγαμα ταιούτα, φορολογούμενα ως ίδιον εισόδημα αυτών».

«β) Τά έξοδα ιατρικής και νοσοκομειακής περιθάλψεως του υποχρέου και των λοιπών συνοικούντων και βαρυνόντων αυτών κρατώπων, περί ών αί διατάξεις των παραγράφων 2 και 3.

Ός τοιαύτα έξοδα νοούνται μόνον: αα) αί καταβαλλόμεναι άμοιβαι δι' ιατρικάς επισκέψεις και εξετάσεις εν γένει, περιλαμβανομένων εις ταύτας και των ακτινολογικών και μι-

κροβιολογικών εξετάσεων, ββ) τά καταβαλλόμενα εις νοσηλευτικά ιδρύματα ή ιδιωτικάς κλινικάς έξοδα νοσηλείας, εις τή περιλαμβάνεται και ή φαρμακευτική εν τώ νοσοκομείω ή τή κλινική περιθάλψις, γγ) αί άμοιβαι αί καταβαλλόμεναι εις νοσοκόμους, διά την παροχήν υπηρεσιών εις άσθενή, κατά την οικεί, νοσοκομείω ή κλινική νοσηλείαν αυτού, δδ) ποσοστόν πενήτηκοντα επί τοίς εκατόν (50%) της δαπάνης της καταβαλλομένης εις επιχειρήσεις περιθάλψεως ηλικιωμένων, λειτουργουσών κατά τάς διατάξεις του Ν.Δ. 1118/1972 «περί ιδιωτικών επιχειρήσεων περιθάλψεως ηλικιωμένων ή εκ κινητικής αναπηρίας άνιάντως πασχόντων άτόμων», εε) ή δαπάνη διά την όδοντοθεραπείαν και όδοντοπροθετικήν και σστο) ή δαπάνη αντικαταστάσεως μελών του σώματος διά τεχνητών τοιούτων, ως και ή τοιαύτη δι' άγοράν και τοποθέτησιν εις τό σώμα του άσθενούς οργάνων άτινα τυγχάνουν άναγκαία διά την φυσιολογικήν λειτουργίαν του άνθρωπίνου οργανισμού».

Έξαιρετικώς εκπίπτονται τά έξοδα νοσοκομειακής περιθάλψεως των άγάμων τέκνων άνεξαρτήτως της ηλικίας αυτών, έφ' όσον δεν έχουν ίδιον εισόδημα και πάσχουν εξ άνιάτου νοσήματος. Όσαύτως εκπίπτεται υπό τάς αυτάς ως άνω προϋποθέσεις, ή δαπάνη διά την καθ' οιονδήποτε τρόπον περιθάλψιν των τυφλών, κωφαλάλων ή διανοητικώς καθυστερημένων τέκνων του υποχρέου, ως τοιαύτης δαπάνης νοουμένης και της αφορώσης εις διδάκτρα ή τροφεία, άτινα καταβάλλονται διά περιθάλψιν αυτών εις ειδικάς διά την πάθησιν των σχολάς ή θεραπευτήρια.

Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών καθορίζονται τά δικαιολογητικά, τά όποια απαιτούνται διά την άναγνώρισιν της έκπτώσεως των κατά την παρούσαν περίπτωσιν εξέδων, ως και πάσα άλλη λεπτομερής άναγκαία διά την εφαρμογήν των διατάξεων ταύτης».

«ε) Τά ασφάλιστρα ζωής ή θανάτου ή κατά κινδύνων τυχαίων συμβεβηθέντων, τά καταβαλλόμενα προσωπικά υπό του υποχρέου, της σύζυγου και των μέχρι συμπληρώσεως του 18ου έτους της ηλικίας των τέκνων αυτών, έφ' όσον τά τέκνα δεν υπέχουν ίδιαν φορολογικήν υποχρέωσιν.

Τό εκπιπτόμενον δι' άμφοτέρους τούς συζύγους και τά τέκνα αυτών ποσόν των ασφαλίστρων, δεν δύναται να υπερβαίη ποσοστόν δέκα επί τοίς εκατόν (10%) του δηλωμένου εισοδήματος και εν πάση περιπτώσει τάς τριάκοντα πέντε χιλιάδας (35.000) δραχμάς έτησίως».

4. Είς την παράγραφον 4 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, προστίθεται περίπτωσης η' έχουσα ως ακολούθως:

«η) Η καταβαλλομένη δαπάνη, διά την άγοράν και έγκατάστασιν ήλειακού θερμοσίφωνος. Το ποσόν της δαπάνης ταύτης δεν δύναται να υπερβαίη ποσοστόν δέκα επί τοίς εκατόν (10%) του δηλωμένου εισοδήματος και εν πάση περιπτώσει τάς τριάκοντα χιλιάδας (30.000) δραχμάς έτησίως».

Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών καθορίζονται τά δικαιολογητικά, τά όποια απαιτούνται διά την άναγνώρισιν της έκπτώσεως της, κατά την παρούσαν περίπτωσιν, δαπάνης».

5. Η ισχύς των διατάξεων των παραγράφων 1 και 4 του παρόντος άρθρου άρχεται από του οικονομικού έτους 1979.

Άρθρον 5.

Μείωσις του φόρου διά τον φορολογούμενον και τά συνοικούντα και βαρύνοντα τούτον πρόσωπα.

1. Είς τό τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, προστίθενται έδάφια έχοντα ως ακολούθως:

«Τό ποσόν του φόρου τό προκύπτον βάσει της φορολογικής κλίμακος διά τον φορολογούμενον, μειούται κατά τό ποσόν των δραχμών χιλίων πεντακοσίων (1.500) διά τον ίδιον και δραχμών χιλίων πεντακοσίων (1.500) διά την σύζυγον, χιλίων πεντακοσίων (1.500) δι' έκαστον των δύο πρώτων τέκνων, δύο χιλιάδων (2.000) διά τό τρίτον τέκνον, δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) δι' έκαστον έπ' ου του τρίτου τέκνον, χιλίων

(1.000) δι' έκκλιση των λοιπών προσώπων, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα βαρύνουν τὸν φορολογούμενον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος.

Ἐὰν βάσει τῆς φορολογικῆς κλίμακος δὲν προκύπτῃ διὰ τὸν φορολογούμενον ποσὸν φόρου ἢ τοῦτο εἶναι κατώτερον τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω μειώσεων, ὀλοκλήρως τὸ ποσὸν τῶν μειώσεων ἢ ἡ προκύπτουσα διαφορά μειώνει τὸ διὰ τὴν σύζυγον προκύπτον βάσει τῆς φορολογικῆς κλίμακος ποσὸν φόρου.

Ἐὰν τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν ἀνωτέρω μειώσεων εἶναι μεγαλύτερον τοῦ φόρου, ὁ ὅποιος προκύπτει βάσει τῆς φορολογικῆς κλίμακος διὰ τὸν φορολογούμενον καὶ τὴν σύζυγον, ἡ διαφορά δὲν επιστρέφεται οὐδὲ συμψηφίζεται.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατοικοῦντες καὶ ἀποκομίζοντες εἰσόδημα ἐκ πηγῆς κειμένης ἐν Ἑλλάδι δὲν δικαιούνται τῶν ἀνωτέρω μειώσεων.

2. Τὰ εἰς τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ὀριζόμενα ἀφορολόγητα ποσά, διὰ τὴν σύζυγον, τοὺς ἀνιόντας καὶ τὰς ἀγάμους ἀδελφὰς αὐτῆς, ἐκπίπτουνται ἐξ ὀλοκλήρου ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ταύτης, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἤθελε ζητηθῆ διὰ τῆς δηλώσεως φορολογίας εἰσοδήματος. Ἐὰν τὸ εἰσόδημα τῆς συζύγου εἶναι κατώτερον τοῦ ἀφορολόγητου τῶν ἀφορολόγητων αὐτῶν ποσῶν, ἡ προκύπτουσα διαφορά ἐκπίπτει ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ συζύγου.

Ὡσαύτως ἢ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένη μείωσις τοῦ φόρου διὰ τὴν σύζυγον, τοὺς ἀνιόντας καὶ τὰς ἀγάμους ἀδελφὰς αὐτῆς, ἐνεργεῖται ἐξ ὀλοκλήρου ἐκ τοῦ φόρου τοῦ προκύπτοντος βάσει τῆς φορολογικῆς κλίμακος διὰ τὴν σύζυγον, ἐφ' ὅσον τὰ ἀφορολόγητα ποσά ἤθελε ἐκπεσθῆ ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ταύτης, κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὴν παρούσαν παράγραφον. Ἐὰν διὰ τὴν σύζυγον δὲν προκύπτῃ φόρος ἢ τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν μειώσεων τούτων εἶναι μεγαλύτερον τοῦ φόρου τῆς συζύγου, ὀλοκλήρως τὸ ποσὸν τῶν μειώσεων ἢ ἡ προκύπτουσα διαφορά μειώνει τὸ διὰ τὸν σύζυγον προκύπτον βάσει τῆς φορολογικῆς κλίμακος ποσὸν φόρου.

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1979.

*Ἄρθρον 6.

Καταβολὴ φόρου.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆ παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ἐὰν τὸ βάσει τῆς ἀρχικῆς δηλώσεως προκύπτον συνολικὸν ποσὸν ὑφειλῆς εἶναι μέχρι δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν, δύναται νὰ καταβάλλεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ οικείου οικονομικοῦ ἔτους».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1979.

*Ἄρθρον 7.

Φορολογητέον εἰσόδημα δι' ὑποβολὴν δηλώσεως, προθεσμία ὑποβολῆς καὶ ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς διὰ τὴν παραλαβὴν τῆς.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Πᾶν φυσικὸν πρόσωπον, ὑποκείμενον εἰς φόρον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ὑποχρεοῦται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως, ἐφ' ὅσον μετὰ τὰς νομίμους μειώσεις καὶ ἐκπτώσεις ἀπομένει φορολογητέον εἰσόδημα αὐτοῦ καὶ τῆς συζύγου του ἐν συνόλῳ ἄνω τῶν ἐξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν».

2. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἡ δήλωσις ὑποβάλλεται ἀυτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου ἢ παρὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐξουσιοδοτημένου ἢ ταχυδρομεῖται ἐπὶ ἀποδείξει: εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν

Ἐφορον μέχρι τῆς 25ης Φεβρουαρίου τοῦ οικείου οικονομικοῦ ἔτους.

Κατ' ἐξαιρέσειν, ἡ δήλωσις ὑποβάλλεται μέχρι τῆς 10ης Ἀπριλίου τοῦ οικείου οικονομικοῦ ἔτους, ὡσάκις εἰς τὰ εἰσοδήματα τοῦ φορολογουμένου περιλαμβάνονται: α) τὰ κέρδη ἐξ ἐμπορικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων ἢ γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων τηρουσῶν βιβλία τρίτης ἢ τετάρτης κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων καὶ ἐφ' ὅσον ἡ διαχειριστικὴ περίοδος τούτων λήγει ἐντὸς τῶν μηνῶν Νοεμβρίου ἢ Δεκεμβρίου ἢ β) εἰσόδημα ἐξ ἀλλοδαπῆς ἢ γ) εἰσόδημα ἐξ ἀμοιβῶν ὡς ἀξιοματικῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἐπιτρόπου τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παρούσης διατάξεως νὰ ἐπεκτείνεται: καὶ ἐπὶ ὀρισμένων κατηγοριῶν ὑποχρέων, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ εἰσοδήματος τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται, κατὰ κύριον λόγον ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως δεσοληπτικῶν λογαριασμῶν μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐπιχειρήσεων τηρουσῶν βιβλία τετάρτης κατηγορίας εἰς τὰ ὅποια ἐμφανίζονται οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι.

Εἰς τὴν περίπτωσιν γ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 11, ἡ πρὸς ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ ἐξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ὑποχρέου, ἐφ' ὅσον ἡ λήξις αὐτῆς συμπίπτει πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας τῶν προηγουμένων ἐδαφίων καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει πρὸ τῆς κοινοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 φύλλου ἐλέγχου, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίδοσις ἀρχικῆς ἢ συμπληρωματικῆς δηλώσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐπιβάλλεται: καὶ πρόσθετος φόρος, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 67 ὀριζόμενα.

3. Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως, προστιθεμένης καὶ παραγράφου 4:

«2. Ἐν περιπτώσει μὴ ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δηλώσεως, ἐγκύρως ἐπιλαμβάνεται: τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου ὁ πρὸ τῆς μεταβολῆς ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς.

3. Ἡ ὑποχρέωσις ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 δηλώσεως ὑφίσταται καὶ εἰς πάσαν περίπτωσιν ἀλλαγῆς τῆς κατοικίας ἢ τῆς διευθύνσεως, τῆς διαμονῆς ἢ τῆς ἔδρας τῆς κυρίας ἐπιχειρήσεως ἢ ἐπαγγέλματος τοῦ ὑποχρέου, ἐντὸς τῆς κατὰ τόπον ἀρμοδιότητος τοῦ αὐτοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, εἰς πόλεις ἐνθα ἐδρεύουν δύο ἢ πλείονες Οἰκονομικαὶ Ἐφοραίαι.

4. Ἡ παράλειψις ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 3 δηλώσεως, ὡς καὶ ἡ ὑποβολὴ ἀνακριτοῦς τοιαύτης, συνεπάγεται τὴν ἐπιβολὴν εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου τῶν ποινῶν τῶν ἄρθρων 73 καὶ 74».

*Ἄρθρον 8.

Χρόνος κτήσεως εἰσοδήματος ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ χρόνος καθ' ὃν κλείεται ὁ ἰσολογισμὸς τούτων.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον καὶ ἡ περίπτωσις α' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον εἰσοδήματα καὶ κέρδη τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν λειτουργουσῶν ὑπὸ μορφήν ὁμορρύθμου, ἑτερορρύθμου καὶ περιορισμένης εὐθύνης ἐταιρίας, κοινοπραξίας, ὡς καὶ συνεταιρισμῶν, θεωροῦνται κτηθέντα:

α) Ἐπὶ ὁμορρύθμου καὶ ἑτερορρύθμου ἐταιρίας ὡς καὶ ἐπὶ ἐταιρίας περιορισμένης εὐθύνης ἢ κοινοπραξίας ὑπὸ ἐκάστου ἐταίρου ἢ μέλους τῆς κοινοπραξίας κατὰ περίπτωσιν, διὰ τὸ ἀναλογεῖν ποσοστὸν κερδῶν ἐκ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὴν ἐταιρίαν ἢ κοινοπραξίαν. Ὡς χρόνος κτήσεως, ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τηρουσῶν βιβλία τρίτης ἢ τετάρτης κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, θεωρεῖται ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἐκλείσθη ἡ διαχείρισις, προκειμένου δὲ περὶ

εταιρίας περιορισμένης εμβύνης ή ημέρα καθ' ην ενεκρίθη ο ισολογισμός υπό της συνελεύσεως των εταίρων. Έν περιπτώσει μη έγκρίσεως του ισολογισμού της εταιρίας Περιορισμένης εμβύνης εντός τριμήνου από της λήξεως της διαχειριστικής περιόδου το εισόδημα λογίζεται κτώμενον υπό των έχόντων την ιδιότητα του εταίρου κατά την τελευταίαν ημέραν του τριμήνου τούτου.

Έν περιπτώσει λύσεως, συγχωνεύσεως ή μετατροπής της εταιρίας περιορισμένης εμβύνης, το εισόδημα λογίζεται κτώμενον υπό των έχόντων την ιδιότητα του εταίρου κατά την ημέραν της λύσεως, συγχωνεύσεως ή μετατροπής, κατά περιπτώσιν. Έάν ή λύσις, συγχωνύσεως ή μετατροπή της εταιρίας περιορισμένης εμβύνης λαμβάνη χώραν πρό της παρόδου τριμήνου από της λήξεως της προηγουμένης διαχειριστικής περιόδου και έφ' όσον ο ισολογισμός αυτής δεν έχει έγκριθί ή υπό της συνελεύσεως των εταίρων, το εισόδημα και των δύο διαχειριστικών περιόδων λογίζεται κτώμενον υπό των έχόντων την ιδιότητα του εταίρου κατά την ημέραν της λύσεως, συγχωνεύσεως ή μετατροπής της εταιρίας».

2. Το πρώτον εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 33 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Αί έμπορικαί, βιομηχανικαί και λοιπαί επιχειρήσεις, αί τηρούσαι βιβλία τρίτης ή τετάρτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, υποχρεούνται όπως κλείουν διαχειρίσιν την 30ήν Ιουνίου ή την 31ην Δεκεμβρίου εκάστου έτους».

3. Το πρώτον εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 33 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«5. Έπιτρέπεται ή μετάθεσις του χρόνου λήξεως της διαχειριστικής περιόδου, διαφυλακτομένων των οριζομένων εν παραγράφοις 2 και 4 του παρόντος, έφ' όσον άποκρῶντες λόγοι, αναγόμενοι εις ουσιώδη μεταβολήν του αντικειμένου των έργασιών της επιχειρήσεως της τηρούσης βιβλία τρίτης ή τετάρτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, επιβάλλουν τούτον».

*Άρθρον 9.

Προσδιορισμός του καθαρού κέρδους των επιχειρήσεων.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 33α του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Ο προσδιορισμός του καθαρού κέρδους των έμπορικῶν επιχειρήσεων ενεργείται: κατά τας έπομένους διακρίσεις:

α) Έπί τηρουσῶν έπαρκῆ και άκριβῆ βιβλία και στοιχεία τρίτης ή τετάρτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων το καθαρόν κέρδος εξευρίσκεται λογιστικῶς επί τη βάσει των δεδομένων των βιβλίων και στοιχείων τούτων δι' έκπτώσεως εκ των άκαθάριστων έσόδων των εν άρθρω 35 αναφερομένων έξόδων.

β) Έπί τηρουσῶν έπαρκῆ και άκριβῆ βιβλία και στοιχεία δευτέρας Κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, έφ' όσον αυτά παρέχουν άποκλειστικῶς ύπηρεσίας και στεροῦνται αξιολόγων άποθεμάτων κατά την λήξιν της διαχειριστικής περιόδου, το καθαρόν κέρδος εξευρίσκεται δι' έκπτώσεως εκ των άκαθάριστων έσόδων των εν άρθρω 35 αναφερομένων έξόδων.

γ) Έπί των λοιπῶν επιχειρήσεων των τηρουσῶν βιβλία και στοιχεία πρώτης ή δευτέρας κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, ως και επί των επιχειρήσεων ατινες δεν τηροῦν βιβλία και στοιχεία ή τηροῦν τοιαῦτα κατωτέρας της προσηκούσης κατηγορίας ή τηροῦν άνακριβῆ ή ανεπαρκῆ βιβλία και στοιχεία και έφ' όσον εις την τελευταίαν ταύτην περιπτώσιν ή ανεπάρκεια καθίστα άδύνατον την διενέργειαν των έλεγκτικῶν έπιτηθειύσεων, το καθαρόν κέρδος προσδιορίζεται έξωλογιστικῶς κατά τὰ εν άρθρω 36 οριζόμενα».

*Άρθρον 10.

Άκαθάριστον εισόδημα.

Το άρθρον 34 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

α) Άρθρον 34.

Άκαθάριστον εισόδημα.

1. Ός άκαθάριστον εισόδημα επί έμπορικῶν επιχειρήσεων λαμβάνεται το σύνολον των άκαθάριστων έσόδων εκ των πάσης φύσεως έμπορικῶν συναλλαγῶν αὔτων.

2. Ο προσδιορισμός των άκαθάριστων έσόδων των έμπορικῶν επιχειρήσεων ενεργείται ως ακολούθως:

α) Έπί τηρουσῶν έπαρκῆ και άκριβῆ βιβλία και στοιχεία δευτέρας ή τρίτης ή τετάρτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, τὰ άκαθάριστα έσοδα εξευρίσκονται βάσει των δεδομένων των βιβλίων και στοιχείων τούτων.

β) Έπί τηρουσῶν άκριβῆ βιβλία και στοιχεία πρώτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, τὰ άκαθάριστα έσοδα εξευρίσκονται δια προσθήκης εις το συνολικόν κόστος των εντός της χρήσεως αγορασθέντων έμπορευσίμων άγαθῶν ή παραχθέντων βάσει των αγορασθειῶν πρώτων και βοηθητικῶν ὑλῶν ετοίμων προϊόντων, του μικτού έμπορικῶ ή βιομηχανικῶ, κατά περιπτώσιν, κέρδους καθορισμένου δια συγκρίσεως της πραγματικῆς τιμῆς κτήσεως και της τιμῆς πωλήσεως των υπό της επιχειρήσεως διατεθέντων άγαθῶν.

Έν άνυπαρξία τοιούτων στοιχείων της κρινομένης επιχειρήσεως λαμβάνεται υπ' ὄψιν ο συντελεστής μικτού κέρδους έτέρων ὁμοειδῶν επιχειρήσεων.

Έν τῆ εφαρμογῆ της άνωτέρω διατάξεως της περιπτώσεως β', θεωροῦνται ως πωληθέντα εντός της χρήσεως άπαντα τὰ εντός ταύτης αγορασθέντα άγαθὰ ή παραχθέντα έτοιμα προϊόντα, άδιάφορος εάν ή διάθεσις τούτων γίνεται χονδρικῶς ή λιανικῶς.

Έπί επιχειρήσεων το πρώτον άρχομένων των έργασιών των εκ των αγορασθέντων έμπορευσίμων άγαθῶν θεωροῦνται πωληθέντα εντός του πρώτου έτους τῶα θωδέκατα τούτων ὅσοι οί μήνες πραγματικῆς λειτουργίας της επιχειρήσεως, του κλάσματος μηνός λογιζόμενου ως άκεραίου μηνός. Γδ ὑπόλοιπον ποσόν προστίθεται εις τὰς αγορὰς του άμέσως έπομένου έτους.

Έν περιπτώσει αλλαγῆς της κατηγορίας των υπό της επιχειρήσεως τηρουμένων βιβλίων και στοιχείων:

αα) εκ της πρώτης κατηγορίας εις την δευτέραν τοιαύτην, τὰ άκαθάριστα έσοδα κατά την διαχειριστικῆν περίοδον καθ' ην ετηρήθησαν το πρώτον βιβλία δευτέρας κατηγορίας, δεν δύνανται να ὑπερβῶν τὰ άκαθάριστα έσοδα τὰ ὅποια εξευρίσκονται: επί τῆ βάσει των εντός της περιόδου ταύτης αγορασθέντων έμπορευσίμων άγαθῶν ή παραχθέντων ετοίμων προϊόντων,

ββ) εκ της πρώτης κατηγορίας εις την τρίτην ή τετάρτην τοιαύτην, τὰ άκαθάριστα έσοδα κατά την τελευταίαν πρό της αλλαγῆς της κατηγορίας των βιβλίων διαχειριστικῆν περίοδον, εξευρίσκονται: επί τῆ βάσει των αγορασθέντων κατά την περίοδον ταύτην έμπορευσίμων άγαθῶν ή παραχθέντων ετοίμων προϊόντων, μειωμένων κατά την αξίαν τούτων, την έμπροχίζομένην εις την άπογραφῆν ενάρξεως της διαχειριστικῆς περιόδου καθ' ην εγένετο ή αλλαγή της κατηγορίας των βιβλίων,

γγ) εκ της δευτέρας κατηγορίας εις την πρώτην τοιαύτην, τὰ άκαθάριστα έσοδα κατά την διαχειριστικῆν περίοδον καθ' ην ετηρήθησαν το πρώτον βιβλία πρώτης κατηγορίας, εξευρίσκονται: επί τῆ βάσει των αγορασθέντων κατά την περίοδον ταύτην έμπορευσίμων άγαθῶν ή παραχθέντων ετοίμων προϊόντων, προσηχθέντων κατά την αξίαν των άποδεικνυμένων μη διατεθέντων έμπορευσίμων άγαθῶν ή παρα-

χθέντων ετοίμων προϊόντων κατά τας διαχειριστικές περιόδους κατά τας οποίας ετηρηθήσαν βιβλία δευτέρας κατηγορίας,

δδ) εκ τής τρίτης ή τετάρτης κατηγορίας εις την πρώτην τοιαύτην, τὰ ακαθάριστα έσοδα κατά την διαχειριστικήν περίοδον καθ' ήν ετηρηθήσαν τὸ πρῶτον βιβλία πρώτης κατηγορίας, έξευρίσκονται: επί τῆ βάσει τῶν αγορασθέντων κατά την περίοδον ταύτην έμπορευσίμων αγαθῶν ή ετοίμων προϊόντων, προσημεμένω κατά τήν αξίαν τῶν εμφανιζομένων εις τήν τελευταίαν άπογραφήν λήξεως έμπορευσίμων αγαθῶν ή παραχθέντων ετοίμων προϊόντων.

γ) Ἐπί μή τηρουσῶν βιβλία και στοιχειά του Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων ή τηρουσῶν τοιαῦτα άνεπαρκῆ ή άνυκριθῆ ή κατωτέρας τῆς προσηγούσης κατηγορίας, τὰ ακαθάριστα έσοδα προσδιορίζονται έξωλογιστικῶς επί τῆ βάσει τῶν υπό του Οικονομικοῦ Ἐφόρου διατιθέμενων στοιχείων και πληροφοριῶν περί τῆς εκτάσεως τῆς συναλλακτικῆς δράσεως τῆς επιχειρήσεως και τῶν εν γένει συνθηκῶν λειτουργίας αὐτῆς. Διά τὸν τοιοῦτον προσδιορισμὸν λαμβάνονται ἴδια ὑπὸ ὄψιν αἱ ὑπὸ τῆς επιχειρήσεως εμφανιζόμεναι άγοραι και πωλήσεις, τὸ εμφανιζόμενον μικτὸν κέρδος, ὡς και τὸ πραγματοποιούμενον τοιοῦτον παρ' έτέρων ὁμοειδῶν επιχειρήσεων εργαζομένων ὑπὸ παρομοίως συνθήκας, τὸ άπασχολούμενον προσωπικόν, τὸ ὕψος τῶν επενδεδυμένων κεφαλαίων ὡς και τῶν ἰδίων κεφαλαίων κινήσεως, τὸ ποσὸν τῶν δανείων και πιστώσεων, τὸ ποσὸν τῶν έξόδων παραγωγῆς και διαθέσεως τῶν έμπορευμάτων, τῶν έξόδων διαχειρίσεως και πάσης εν γένει επαγγελματικῆς δαπάνης.

3. Ἐπί τῶν περιπτώσεων β' και γ' τῆς προηγούμενης παραγράφου ή κρίσις του Οικονομικοῦ Ἐφόρου, δια τὸν προσδιορισμὸν τῶν ακαθάριστων έσόδων, δέον νά μήν άφίσταται τῶν δεδομένων τῆς κοινῆς πείρας».

* Ἄρθρον 11.

Ἐκπτώσις ποσοτοῦ επί ακαθάριστων έσόδων επιχειρήσεων εκδόσεως έφημερίδων. Ἐκπτώσις ποσοῦ δωρεῶν εκ τῶν ακαθάριστων έσόδων τῶν επιχειρήσεων, ὡς και μεταφορὰ ζημίας εξαγωγικῆς επιχειρήσεως.

1. Τὰ πέμπτον και έκτον έδάφια τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 του ἄρθρου 35 του Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ισχύει, αντικαθίστανται ὡς ακολούθως:

(Τὸ εκπιπτόμενον) ποσὸν ὀρίζεται εις τέσσαρα επί τοις εκατὸν (4%) επί του συνόλου τῶν ετηρίων ακαθάριστων έσόδων τῶν επιχειρήσεων τούτων.

Ἐσαύτως ὡς γενικὰ έξοδα διαχειρίσεως λογίζονται και τὰ καταβαλλόμενα λόγω δωρεῆς ποσὰ εις τὸ Δημόσιον, τοὺς Δήμους, τὰς Κοινότητες του Κράτους, τοὺς Ἱερῶς Νεοὺς και τὰ νομικῶς ὀφιστάμενα ή συνιστώμενα ήμεδαπὰ νομικὰ πρόσωπα, τὰ ἐπιδιώκοντα φιλανθρωπικούς, θρησκευτικούς, εδνωφελεῖς, κοινωφελεῖς και εκπαιδευτικούς σκοπούς, ὡς και εις τὰ άνεγνωρισμένα ἀθλητικὰ Σωματεία.

2. Τὸ τρίτον έδάφιον τῆς παραγράφου 4 του ἄρθρου 35 του Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ισχύει, αντικαθίσταται ὡς ακολούθως:

«Ἡ ζημία αὕτη δύναται νά μεταφέρηται πρὸς συμπληρισμὸν πρὸς τὰ κέρδη του εξαγωγικοῦ κλάδου τῆς επιχειρήσεως κατά τὰς πέντε (5) επομένας συνεχεῖς χρήσεις, ὑπὸ τήν προϋπόθεσιν ὅτι και κατά τὰς χρήσεις ταύτας ή επιχείρησις τηρεῖ επαρκῆ και άκριθῆ βιβλία τρίτης ή τετάρτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων».

3. Ἡ ισχύς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 του παρόντος ἄρθρου άρχεται από του οικονομικοῦ έτους 1979.

* Ἄρθρον 12.

Παρακράτησις φόρου επί ήμερομισθίων και επί ἀμοιβῶν καταβαλλομένων εις ελευθέρους επαγγελματίας.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς περιπτώσεως ε' τῆς παραγρ. 3 του ἄρθρου 40 του Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ισχύει, προστίθεται έδάφιον έχον ὡς ακολούθως:

«Αἱ διατάξεις του πρώτου εδαφίου τῆς παρούσης περιπτώσεως εφαρμόζονται ἀνυλόγως και επί τῶν κυρίων ἀποδοχῶν τῶν μή έχόντων τήν ιδιότητα του μονίμου δημοσίου υπαλλή-

λου φωτοειδησεογράφων και εικονοληπτῶν επικαίρων τηλεοράσεως τῶν έγγεγραμμένων εις τὸ Σωματεῖον Εἰκονοληπτῶν Τηλεοράσεως Ε.Ρ.Τ. και διαπομένων ὑπὸ τῶν περί δημοσιογραφικοῦ επαγγέλματος διατάξεων».

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 1 του παρόντος ἄρθρου εφαρμόζονται επί ἀποδοχῶν κτωμένων από 1ης Ἰανουαρίου 1978 και έφεξῆς.

3. Ἡ παράγραφος 3 του ἄρθρου 42 του Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ισχύει, αντικαθίσταται ὡς ακολούθως:

«3. Εἰδικῶς, προκειμένου περί τῶν εν τῷ έξωτερικῷ ὑπηρετούντων υπαλλήλων του Ἰπουργείου Ἐξωτερικῶν και τῶν λοιπῶν Δημοσίων Πολιτικῶν Ἰπηρεσιῶν, ὡς και τῶν στρατιωτικῶν, τῶν υπαλλήλων του Ἐλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ, τῶν υπαλλήλων τῆς Μονίμου Ἐλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας παρὰ ταῖς Εὐρωπαϊκάς Κοινότητες και τῶν υπαλλήλων του Ἐμπορικοῦ και Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν τῶν ὑπηρετούντων εις τὸ εν Βρυξέλλαις Ἀντιπροσωπευτικὸν Γραφεῖον τῶν Ἐμπορικῶν και Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς Ἑλλάδος, ὡς καθάρων εισόδημα εκ μισθοῶν ὑπηρεσιῶν λαμβάνεται ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ καθάρων ποσὸν τῶν ἀποδοχῶν, τὰς οποίας οὔτοι θά ελάμβανον, εάν ὑπῆρέτου εις τὸ εσωτερικόν».

4. Ἡ ισχύς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 του παρόντος ἄρθρου άρχεται από του οικονομικοῦ έτους 1979.

5. Ἡ περίπτωση β' τῆς παραγράφου 1 του ἄρθρου 43 του Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ισχύει, αντικαθίσταται ὡς ακολούθως:

αδ) επί τῶν επί ήμερομισθίῳ ἀμειβομένων βάσει συντελεστοῦ ὀριζομένου εις εν επί τοις εκατὸν (1%) δια τὰ ήμερομισθια από εξακοσίας (600) δραχμῶν και μέχρις έπτακοσίων (700) δραχμῶν τοιαῦτα εις δύο επί τοις εκατὸν (2%) δια τὰ ήμερομισθια από έπτακοσίας μίαν (701) δραχμῶν και μέχρις οκτακοσίων (800) δραχμῶν τοιαῦτα, εις τρία επί τοις εκατὸν (3%) δια τὰ ήμερομισθια από οκτακοσίας μίαν (801) δραχμῶν και μέχρις εννεακοσίων (900) δραχμῶν τοιαῦτα, εις τέσσαρα επί τοις εκατὸν (4%), δια τὰ ήμερομισθια από εννεακοσίας μίαν (901) δραχμῶν και μέχρις χιλίων (1000) δραχμῶν τοιαῦτα, εις εἶς επί τοις εκατὸν (6%) δια τὰ ήμερομισθια από χιλίας μίαν (1001) δραχμῶν και μέχρις χιλίων διακοσίων (1.200) δραχμῶν και εις οκτώ επί τοις εκατὸν (8%) δια τὰ ήμερομισθια από χιλίας διακοσίας μίαν (1.201) δραχμῶν και άνω».

6. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται επί ήμερομισθίων καταβαλλομένων από 1ης Ἰανουαρίου 1978 και έφεξῆς.

7. Αἱ παράγραφοι 2 και 3 του ἄρθρου 48 του Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ισχύει, αντικαθίστανται ὡς ακολούθως:

«2. Δημόσια ὑπηρεσία, ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως και λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ὀργανισμοὶ κοινῆς ὠφελείας, κοινωφελῆ ἱδρύματα πάσης φύσεως, δημοσια: επιχειρήσεις, τράπεζαι και πιστωτικὰ ἱδρύματα ή πιστωτικοὶ ὀργανισμοί, συνεταιρισμοὶ και ενώσεις αὐτῶν, επιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας, ὡς και επιχειρήσεις τηρουσai βιβλία τετάρτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, καταβάλλουσαι πάσης φύσεως ἀμοιβὰς εις ελευθέρους επαγγελματίας, πραγματογνώμονας, διαιτητάς, εκκαθαριστάς εν γένει, ελεγκτάς ἀνωμόνων εταιρειῶν, εκτελεστάς διαδιδκῶν, εκκαθαριστάς κληρονομιῶν και κηδεμόνας σχολαζούσης κληρονομίας, συγγραφείς και μουσουργοὺς εκ συγγραφικῶν εν γένει δικαιωμάτων, αντιπροσώπους επαγγελματικῶν ὀργανώσεων και ιδιώτας δια τήν συμμετοχήν των εις πάσης φύσεως ἐπιτροπὰς ή συμβούλια, ὀποχρεούτῃ εις παρακράτησιν του κατά τήν προηγούμενην παράγραφον ποσοστοῦ φόρου επί του ποσοῦ τῆς καταβαλλομένης ακαθάριστου ἀμοιβῆς, ἐφ' ὅσον αὕτη υπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν χιλίων (1.000) δραχμῶν.

3. Ὁ κατά τὰ άνωτέρω παρακρατούμενος φόρος εισοδήματος 8% ἀποδίδεται εις τὸ ἀρμόδιον Δημόσιον Ἰαμεῖον εντός του πρώτου δεκαπενθήμερου τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Ἰουλίου,

Ἰανουαρίου καὶ Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους, διὰ δηλώσεως περιλαμβανούσης τὰ ἐντὸς τοῦ ἀμέσως προηγούμενου ἡμερολογιακοῦ τριμήνου παρακρατηθέντα ποσὰ φόρου.

Τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὑποχρεοῦται, ὅπως μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ δεβαίωσιν τοῦ ἀποδοθέντος φόρου ἀποστείλῃ εἰς τὸν ἀρμοδίον Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν τὴν ἐπιδοθεῖσαν αὐτῷ δήλωσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τοῦ ἐκδοθέντος σχετικοῦ τριπλοτύπου καὶ τὸ εἰσπραχθὲν ποσόν.

Προκειμένου περὶ ἐκπροθέσμου δηλώσεως, αὕτη, πρὸς τῆς ἀποδοσεως τοῦ φόρου θὰ θεωρηθῆται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὅστις καὶ ὑπολογίζει τὸν πρόσθετον φόρον.

Αἱ δηλώσεις περιλαμβάνουν τὸ ὄνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, πῆν ἐπαγγελματικὴν διεύθυνσιν ἐκάστου δικαιούχου, τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς του, τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν καταβληθεισῶν ἀμοιβῶν καὶ τὸν ἀναλογοῦντα ἐπ' αὐτοῦ φόρον».

*Ἄρθρον 13.

Μὴ ἐκδοσις φύλλου ἐλέγχου.

Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Παραφυλακτομένων τῶν διατάξεων τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου, θὲν ἐκδίδεται φύλλον ἐλέγχου ὡςὲν τὸ φορολογητέον εἰσόδημα τοῦ δηλοῦντος καὶ τῆς συζύγου του, ἀθροιστικῶς λαμβανόμενον, θὲν ὑπερβαίνει τὰς ἐξήκοντα χιλιάδας (60.000) δραχμῶν».

*Ἄρθρον 14.

Βεβαίωσις φόρου.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἐὰν τὸ πρὸς δεβαίωσιν τελικῶς ὀφειλόμενον ποσὸν θὲν ὑπερβαίνει τὰς διακοσίας (200) δραχμῶν, ἀμελεῖται ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου, μὴ ἐνεργουμένης τῆς βεβαίωσεως αὐτοῦ».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Φόρος δεβαίωσιμος ἐντὸς τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους ἢ εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῆς λήξεως αὐτοῦ θάσει ἀρχικῆς ἢ συμπληρωματικῆς δηλώσεως ὑποβαλλομένης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ παρόντος, καταβάλλεται εἰς ἐξ (6) ἴσας μηνιαίας δόσεις τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς βεβαίωσεως μηνός».

*Ἄρθρον 15.

Προϋποθέσεις ἀπαλλαγῆς ὑποχρέωσης παρακρατήσεως φόρου καὶ ὑποβολῆς δηλώσεως.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β. Δ/τος 284/1970 «περὶ τρόπου παρακρατήσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν», ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθενται ἐδάφια ἔχοντα ὡς ἀκολούθως:

«Δὲν ἐνεργεῖται παρακράτησις φόρου εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἐτήσιον φορολογητέον εἰσόδημα ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ μισθωτοῦ θὲν ὑπερβαίνει τὰς ἐξήκοντα χιλιάδας (60.000) δραχμῶν, ἐφ' ὅσον οὗτος θὲν κατὰ εἰσοδήματα ἐξ ἐτέρων πηγῶν καὶ ἡ σύζυγός του οὐδὲν εἰσόδημα κατὰ. Πρὸς τοῦτο, καθ' ἕκαστον ἔτος ὑποβάλλεται πρὸς τὸν ἐργαζόμενον ὑπεύθυνος δηλώσεως τοῦ μισθωτοῦ ὅτι οὗτος θὲν κατὰ εἰσοδήματα ἐξ ἐτέρων πηγῶν, ἢ δὲ σύζυγός του οὐδὲν εἰσόδημα κατὰ. Εἰς περίπτωσιν ἀποκτήσεως εἰσοδημάτων ἐξ ἐτέρων πηγῶν ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἢ τῆς συζύγου του ἐξ εἰσοδήματος πηγῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, ὑποβάλλεται σχετικὴ δήλωσις κατὰ τὸν ἐργαζόμενον, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ παρακρατῆσιν τὸν ὀφειλόμενον φόρον ἐπὶ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων.

Ἐπὶ ὑποβολῆς ἀνακριτοῦς δηλώσεως ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ, ἐπιβάλλονται εἰς ἕαρος τούτου αἱ κυρώσεις αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955».

2. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Β.Δ. 284/1970, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 3.

Πᾶν πρόσωπον, τὸ ὁποῖον κατὰ εἰσόδημα μόνον ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν, ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρέωσης πρὸς ὑπόθετον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 δηλώσεως, ἐφ' ὅσον τὸ ἐτήσιον καθαρὸν εἰσόδημα αὐτοῦ θὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμῶν, θὲν θὲν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τούτου ἀναλογοῦντα φόρον, ὑπολογιζόμενον κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὑφίσταται ὑποχρέωσις ἐξ ὀλοκλήρου παρακρατήσεως κατὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἀποδοχῶν ἢ συντάξεων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, θὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955».

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979.

*Ἄρθρον 16.

Καθορισμὸς κατηγορίας τηρουμένων βιβλίων.

Ὅπου εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. 12/1975 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», ὡς οὗτος ἰσχύει, ἀναφέρονται βιβλία δευτέρου κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, νοοῦνται τὰ τοιαῦτα τετάρτης κατηγορίας.

*Ἄρθρον 17.

Ἐξέυρεσις ἀκαθάριστων ἐσόδων οἰκοδομικῶν ἐπιχειρήσεων ἐπὶ πωλήσεως ἀκινήτων μέχρι 31.12.1979 εἰς ἐκτέλεσιν προσυμφώνου συνταγέντος μέχρι 31.12.1976.

1. Εἰς περίπτωσιν συντάξεως ὀριστικοῦ συμβολαίου πωλήσεως ἀκινήτων μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1979, εἰς ἐκτέλεσιν συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου συνταγέντος μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1976, ὑπὸ ἐπιχειρήσεων ἀσχολουμένων εἰς τὴν πώλησιν ἀνεγειρομένων οἰκοδομῶν, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 36α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 καθαρῶν κερδῶν, ὡς ἀκαθάριστα ἔσοδα λαμβάνονται τὰ εἰς τὰ συμβολαιογραφικὰ προσύμφωνα πωλήσεως ἀναγραφόμενα τιμήματα, ὡς ταῦτα τυχόν ἔχουν ἀναπροσαρμοσθῆ διὰ μεταγενεστέρων προσυμφώνων, προσυξανόμενα κατὰ ποσοστὸν δώδεκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (12%) δι' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ τοῦ χρόνου ὑπογραφῆς τοῦ ἀρχικοῦ συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὀριστικοῦ συμβολαίου.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐτῶν, τμήμα τοῦ ἔτους λογίζεται ὡς ὀλόκληρον τοιοῦτον.

2. Τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα, τὰ προκύπτοντα κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς προηγούμενης παραγράφου κατανέμονται, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 36α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 καθαρῶν κερδῶν, ἀνὰ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) εἰς τὸ ἔτος συντάξεως τοῦ ὀριστικοῦ συμβολαίου καὶ εἰς τὸ ἐπόμενον τούτου ἔτος.

*Ἄρθρον 18.

Κατάργησις διατάξεων.

1. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 588/1977 «περὶ ὀργανώσεως τῶν Ἀστικῶν Συγκοινωνιῶν Πρωτευούσης καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» καταργεῖται ἀφ' ἧς ἰσχύει.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» καταργοῦνται ἀφ' ἧς ἰσχύει.

*Άρθρον 19.

Δαπάναι επίβατικῶν αυτοκινήτων.

1. Τὸ ἄρθρον 7 τῆς ἀπὸ 18.5.1977 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας «περὶ λήψεως μέτρων ἀποσκοπούτων εἰς τὴν περιστολὴν τῆς πολυτελοῦς καταναλώσεως» τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 625/1977 «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 18.5.1977 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας «περὶ λήψεως μέτρων ἀποσκοπούτων εἰς τὴν περιστολὴν τῆς πολυτελοῦς καταναλώσεως καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

*Άρθρον 7.

Δαπάναι επίβατικῶν αυτοκινήτων.

1. Ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐπιχειρήσεων, προκειμένου ὑπολογισμοῦ τῶν καθαρῶν κερδῶν εἰς τὴν φορολογίαν εἰσοδήματος φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, ἐκπίπτουνται αἱ πάσης φύσεως δαπάναι συντηρήσεως, λειτουργίας, ἐπισκευῆς καὶ κυκλοφορίας ὡς καὶ αἱ ἀποσβέσεις τῶν ἐπιβατικῶν αυτοκινήτων αὐτῶν, ἰδιωτικῆς χρήσεως, κυλινδρισμοῦ κινητήρος μέχρι καὶ χιλίων ἐξακοσίων (1.600) κυβικῶν ἑκατοστῶν μέχρις ὀγδοήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (80%) ἐφ' ὅσον χρησιμοποιεῖται διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἐὰν τὰ ἐπιβατικὰ αυτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως εἶναι κυλινδρισμὸν κινητήρος ἄνω τῶν χιλίων ἐξακοσίων (1.600) κυβικῶν ἑκατοστῶν, ἀπὸ τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ἐκπίπτεται ποσοστὸν μέχρι τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%) τῶν ἀνωτέρω δαπανῶν.

2. Ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἀσκούντων ἐλευθέρου ἐπάγγελμα, προκειμένου ὑπολογισμοῦ τοῦ καθαρῶν εἰσοδήματος αὐτῶν, ἐκπίπτεται διὰ δαπάνας ἐπιβατικῶν αυτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ποσὸν μέχρι δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) δραχμῶν μηνιαίως, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιεῖται διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐλευθέρου ἐπαγγελματίου.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἐπιχειρήσεων αἱ ὁποῖαι ἀπασχολοῦνται μὲ τὴν ἐκμίσθωσιν τῶν αυτοκινήτων».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1978.

*Άρθρον 20.

Ἵποβολὴ δηλώσεως ὑπὸ ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, «περὶ Φορολογίας Εἰσοδήματος Νομικῶν Προσώπων», ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφριον ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Αἱ διατάξεις τῶν τριῶν προηγουμένων ἐδαφίων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἐταιρειῶν ἢ ὀργανισμῶν, διατηρούντων ἐν Ἑλλάδι μόνιμον ἐγκατάστασιν κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 5 διὰ τὰ κτώμενα εἰσοδήματα ἀπὸ προσφεθείσας ὑπηρεσίας ἐν Ἑλλάδι, ἐφ' ὅσον αὐτὰ ἀφοροῦν εἴτε εἰς τὴν κατάρτισιν μελετῶν ἢ σχεδίων εἴτε εἰς τὴν διεξαγωγὴν ἐρευνῶν ἐν γένει ἢ αἱ ἐργασίαι καὶ ὑπηρεσίαι αὐταὶ τυγχάνουν τεχνικῆς, οικονομικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς ἐν γένει φύσεως».

*Άρθρον 21.

Ἀπαλλαγὰ ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 16 ἕως 29 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ ἐταιριῶν περιορισμένης εὐθύνης συσταθεισῶν ἐάσει τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 543/1968 «περὶ παροχῆς εἰδικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐκπτώσεων εἰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ.

848/1971 καὶ αἱ ὁποῖαι διελύθησαν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 231/1975 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν τινῶν διατάξεων» καὶ τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ν. 542/1977 ἢ θέλουσι διαλυθῆ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ παρόντος νόμου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἐφ' ἧς ἰσχύσαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 16 ἕως 29 τοῦ Ν. 542/1977.

3. Ἀνωνυμοὶ ἐταιρεῖαι καὶ ἐταιρεῖαι περιορισμένης εὐθύνης συσταθεῖσαι ἐάσει τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 543/1968, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 848/1971, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν ἀνεγείρει ξενοδοχεῖα ἐπὶ γηπέδων καιμένων εἰς παρεμβόριους περιοχὰς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 289/1976 «περὶ παροχῆς κινήτρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν παρεμβόριων περιοχῶν καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων» ἢ νήσους, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἐναρξὴν ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ἔχουν ἀναπροσαρμόσει τὴν ἀξίαν τῶν γηπέδων τούτων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16 ἕως 29 τοῦ Ν. 542/1977, ὑποχρεοῦνται νὰ προέξω εἰς ἀναπροσαρμογὴν τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταρτίσεως τοῦ πρώτου ἱσολογισμοῦ τοῦ κλειομένου μετὰ τὴν 29 Ἰουνίου 1979 κατὰ τὰ ἐπιζόμενα εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων τούτων.

*Άρθρον 22.

Αὐξήσις τοῦ Κεφαλαίου.

1. Αἱ ἀνωνυμοὶ ἐταιρεῖαι καὶ ἐταιρεῖαι περιορισμένης εὐθύνης αἱ ὁποῖαι ἀναπροσῆρμωσαν τὴν ἀξίαν τῶν ἀκινήτων, ἐάσει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16 καὶ 19 τοῦ Ν. 542/1977, ὑποχρεοῦνται νὰ προέξω εἰς αὐξήσιν τοῦ μετοχικοῦ ἢ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου, κατὰ περίπτωσιν, μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1978, κατὰ τὰ ἐπιζόμενα ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. 542/1977 καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων περὶ αὐξήσεως τοῦ μετοχικοῦ ἢ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου τοῦ Ν. 2190/1920 «περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν» καὶ Ν. 3190/1955 «περὶ Ἑταιριῶν Περιορισμένης Εὐθύνης».

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας αἱ ἀνωνυμοὶ ἐταιρεῖαι ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσω τὰς νέας μετοχὰς εἰς τοὺς μετόχους των.

2. Ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως τῆς ἐταιρίας πρὸς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐπιβάλλονται εἰς θάρος τῶν ὑπευθύνων αἱ κυρώσεις αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ Ν. 2190/1920.

3. Κεφαλαιοποιήσεις ἀποθεματικῶν καὶ κερδῶν εἰς νέον, ὡς καὶ διανομὰ μερισμάτων ὑπὸ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, πραγματοποιεῖται κατόπιν ἀποφάσεων ἐκτάκτων γενικῶν συνέλευσεων αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1976 καὶ τῶν ὁποίων αἱ μετοχαὶ δὲν ἦσαν εἰσηγμένα εἰς τὸ Χρηματιστήριον κατὰ τὸν χρόνον λήψεως τῶν ἀποφάσεων τούτων, φορολογοῦνται δι' ἐφαρμογῆς τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν, αἱ ὁποῖαι ἐφαρμόζοντο πρὸ τῆς ἐναρξέως ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 542/1977, ἐφ' ὅσον αἱ μετοχαὶ τῶν ἐταιρειῶν τούτων εἰσηγήθησαν εἰς τὸ Χρηματιστήριον μέχρι καὶ τέλους Φεβρουαρίου 1977.

*Άρθρον 23.

Κύρωσις ἀποφάσεων καὶ διαταγῆς.

1. Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὴν νόμου ἐφ' ἧς ἐξεδόθησαν, αἱ ἐπ' ἀριθ. Ε.1712 ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου 1977, Ε. 3242 ἀπὸ 12 Μαρτίου 1977, Ε. 3398 καὶ Ε. 3399 ἀπὸ 17 Μαρτίου 1977, Ε. 13631 ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1977, Ε. 3714/816 ἀπὸ 22 Μαρτίου 1977, Ε. 15767/3830 ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1977, Ε. 3433/958 ἀπὸ 29 Μαρτίου 1978, Ε. 6927/1729 ἀπὸ 27 Ἰουνίου 1978, Κ. 8173/422 ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1978, Κ. 8367/438 ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1978 ἀποφάσεις καὶ ἢ Ε. 9846/2231 ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1977 διαταγὴ τοῦ Ἵπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

Αριθ. Πρωτ. Ε. 1712

Αθήναι, 11 Φεβρουαρίου 1977

Έχοντας υπόψη:

Τις αντικειμενικές δυσχέρειες για την έγκαιρη εκκαθάριση των λογαριασμών μισθωτοσύας του πλοιάρχου και τήν, από αυτό το λόγο, αδυναμία των υποχρέων να χορηγούν εμπρόθεσμα τις βεβαιώσεις για τις αποδοχές που κατέβαλαν στους αξιωματικούς των εμπορικών πλοίων, αποφασίζουμε:

Ορίζουμε όπως, από το οικονομικό έτος 1977, τα φυσικά πρόσωπα που αποκτούν εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες, ως αξιωματικοί εμπορικών πλοίων, υποβάλλουν τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος μέχρι 10 Απριλίου του οικείου οικονομικού έτους.

Ο Υπουργός

Ε. ΔΕΒΑΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθμ. Πρωτ. Ε. 3242

Αθήναι, 12 Μαρτίου 1977

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της περιπτώσεως γ' της παραγράφου 7 του άρθρου 47 του Ν.Δ. 3323/1955 «περί φορολογίας του εισοδήματος» καθώς αυτό ισχύει.

2. Την αντικειμενική αδυναμία των διοικήσεων των οργανώσεων των ελευθέρων επαγγελματιών, για την έγκαιρη κατάρτιση και αποστολή στον αρμόδιο Νομάρχη του πίνακα των αντιπροσώπων τους για το έτος 1977, αποφασίζουμε:

Παρατείνουμε, κατ' εξαίρεση για το έτος 1977, ως τις 20 Απριλίου 1977 την προθεσμία που ορίζεται στο πρώτο εδάφιο της περιπτώσεως γ' της παραγράφου 7 του άρθρου 47 του Ν.Δ. 3323/1955, για την κατάρτιση και αποστολή στον αρμόδιο Νομάρχη, από τις διοικήσεις των οργανώσεων των ελευθέρων επαγγελματιών, του πίνακα των αντιπροσώπων τους.

Ο Υπουργός

Ε. ΔΕΒΑΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. Πρωτ. Ε. 3398

Αθήναι, 17 Μαρτίου 1977

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 3323/1955 «περί φορολογίας εισοδήματος».

2. Την ανάγκη απλουστεύσεως της διαδικασίας ή οποία ακολουθείται κατά την καταβολή του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων, αποφασίζουμε:

Ορίζουμε ότι ο φορολογούμενος δύναται να καταβάλει έως και το μήνα Δεκέμβριο του οικείου οικονομικού έτους, το συνολικό ποσό της οφειλής του, που προκύπτει: έσσει της αρχικής δηλώσεώς του, εφόσον αυτό το ποσό δεν υπερβαίνει τις πεντακόσιες (500) δραχμές.

Ο Υπουργός

Ε. ΔΕΒΑΕΤΟΓΛΟΥ

Αθήναι, 17 Μαρτίου 1977

Αριθ. Πρωτ. Ε. 3399

Έχοντας υπόψη:

1. Την διάταξη της περιπτώσεως α' της παρ. 1 του άρθρου 59 του Ν.Δ. 3323/1955 «περί φορολογίας του εισοδήματος».

2. Την ανάγκη απλουστεύσεως της διαδικασίας, ή οποία ακολουθείται κατά την εκκαθάριση και βεβαίωση του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων, αποφασίζουμε:

Ορίζουμε ότι μελελείται ή βεβαίωση του συνολικού ποσού της οφειλής, που προκύπτει: έσσει των δηλώσεων αι όποιες

υποβάλλονται από τα φυσικά πρόσωπα, εφόσον αυτό το ποσό δεν υπερβαίνει τις πενήντα (50) δραχμές.

Ο Υπουργός

Ε. ΔΕΒΑΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. Πρωτ. Ε. 13631

Αθήναι, 28 Σεπτεμβρίου 1977

Έχοντας υπόψη:

1. Τας διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 47 του Ν.Δ. 3323/1955 «περί φορολογίας του εισοδήματος» ως τούτο ισχύει.

2. Τας διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 59 του αυτού ως άνω Ν. Δ/τος.

3. Την ανάγκην επιταχύνσεως του βεβαιωτικού έργου των Οικονομικών Έφοριών και διευκόλυνσεως των φορολογουμένων, οτινες υποβάλλουν αρχική ή συμπληρωματική δήλωση περί του εισοδήματος των εκ της άσκησης ελευθερίου επαγγέλματος, ως τούτο προσδιορίζεται τεκμηριωώς υπό του Οικονομικού Έφορου, έσσει των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 47 του Ν.Δ. 3323/1955,

αποφασίζομεν

Έγκρίνομεν όπως, εφόσον βεβαιούμενος εντός του οικείου οικονομικού έτους ή εις χρόνον μεταγενέστερον της λήξεως αυτού έσσει αρχικής ή συμπληρωματικής δηλώσεως υποβαλλομένης κατά τας διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 47 του Ν.Δ. 3323/1955, καταβάλλεται εις έξ ίσας μηνιαίας δόσεις, της πρώτης καταβαλλομένης εντός του επομένου από της βεβαίωσης μηνός.

Ο Υπουργός

Ε. ΔΕΒΑΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. Πρωτ. Ε. 3714/816

Αθήναι, 22 Μαρτίου 1977

Έχοντας υπόψη ότι:

α) Η ισχύς των διατάξεων του Ν.Δ. 1297/1972 «περί παροχής φορολογικών κινήτρων διά την συγχώνευσιν ή μετατροπήν επιχειρήσεων προς δημιουργίαν μεγάλων οικονομικών μονάδων», λήγει την 31 Δεκεμβρίου 1977.

β) Για την διευκόλυνση της δημιουργίας μεγάλων οικονομικών μονάδων κρίνεται αναγκαία ή τροποποίηση των διατάξεων του πιο πάνω Νομ. Διατάγματος, σύμφωνα και με τις προτάσεις της Επιτροπής του Πενταετούς Προγράμματος Οικονομικής Αναπτύξεως και της Ειδικής Επιτροπής μελέτης των φορολογικών κινήτρων.

αποφασίζομεν

Παρατείνουμε την προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 1297/1972 για τις δηλώσεις που πρέπει να υποβληθούσιν στον αρμόδιο Οικονομικό Έφορο μετά την κοινοποίηση της παρούσης, μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977, εάν ή προθεσμία που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου αυτού λήγει πρό της 31 Δεκεμβρίου 1977.

Ο Υπουργός

Ε. ΔΕΒΑΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. Πρωτ. Ε. 15767/3830

Αθήναι, 15 Νοεμβρίου 1977

Έχοντας υπόψη ότι:

α. Η ισχύς των διατάξεων του Ν.Δ. 1297/1972 «περί παροχής φορολογικών κινήτρων διά την συγχώνευσιν ή μετατροπήν επιχειρήσεων προς δημιουργίαν μεγάλων οικονομικών μονάδων», λήγει την 31 Δεκεμβρίου 1977.

β. Για την διευκόλυνση της δημιουργίας μεγάλων οικονομικών μονάδων κρίνεται αναγκαία η τροποποίηση των διατάξεων του ως άνω Νομ. Διατάγματος, σύμφωνα και με τις προτάσεις της Έπιτροπής του πενταετούς προγράμματος Οικονομικής Αναπτύξεως και της Ειδικής Έπιτροπής που μελέτησε τα φορολογικά κίνητρα.

γ. Την υπ' αριθ. Ε.3714/816/22.3.1977 απόφασή μας, η οποία θα κυρωθεί με νόμο, με την οποία παρατάθηκε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977, η προθεσμία που προβλέπεται από τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 1297/1972 για τις δηλώσεις που έπρεπε να υποβληθούν στον αρμόδιο Οίκον. Έφορο μετά την 22 Μαρτίου 1977.

δ. Το γεγονός ότι δεν προβλέπεται να έχει ψηφισθεί από τη νέα Βουλή μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977 ο νέος νόμος για τα φορολογικά κίνητρα για τη δημιουργία μεγάλων Οικονομικών μονάδων,

αποφασίζουμε

Παρατείνουμε την προθεσμία που ορίζεται στην υπ' αριθ. Ε.3714/816/22.3.1977 απόφασή μας μέχρι 30 Μαρτίου 1978, εάν η προθεσμία που προβλέπεται από τις διατάξεις του ανωτέρω άρθρου λήγει πρό της 30 Μαρτίου 1978.

Ο Υπουργός

Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. Πρωτ. Ε. 9846/2231

11 Ιουλίου 1977

Η προθεσμία για την υποβολή των δηλώσεων του φόρου υπεραξίας Ν. 542/1977, η οποία λήγει τη δεκάτη (10) Ιουλίου 1977, παρατείνεται μέχρι και την είκοστή (20) Ιουλίου 1977.

Ο Υπουργός

Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. Πρωτ. Ε. 3433/958

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμίας.

Αθήναι, 29 Μαρτίου 1978

Έχοντας υπόψη ότι:

α. Η ισχύς των διατάξεων του Ν.Δ. 1297/1972 «περί παροχής φορολογικών κινήτρων δια την συγχώνευση ή μετατροπήν επιχειρήσεων προς δημιουργίαν μεγάλων οικονομικών μονάδων», έληξε την 31 Δεκεμβρίου 1977.

β. Για την διευκόλυνση της δημιουργίας μεγάλων οικονομικών μονάδων κρίθηκε αναγκαία η τροποποίηση των διατάξεων του ως άνω Νομ. Διατάγματος, σύμφωνα και με τις προτάσεις της Έπιτροπής του πενταετούς προγράμματος Οικονομικής Αναπτύξεως και της Ειδικής Έπιτροπής που μελέτησε τα φορολογικά κίνητρα.

γ. Τις υπ' αριθ. Ε.3714/816/22.3.1977 και Ε.15767/3830/15.11.1977 αποφάσεις μας, οι οποίες θα κυρωθούν με νόμο, με τις οποίες παρατάθηκε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977 και 30 Μαρτίου 1978 αντίστοιχα η προθεσμία που προβλέπεται από τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 1297/1972 για τις δηλώσεις που έπρεπε να υποβληθούν στον αρμόδιο Οικονομικό Έφορο μετά την 22 Μαρτίου 1977.

δ. Ότι δεν προβλέπεται να έχει ψηφισθεί από τη Βουλή μέχρι 30 Μαρτίου 1978 ο νέος νόμος για τα φορολογικά κίνητρα για τη δημιουργία μεγάλων οικονομικών μονάδων, αποφασίζουμε:

Παρατείνουμε την προθεσμία που ορίζεται στην υπ' αριθ. Ε. 15767/3830/15.11.1977 απόφασή μας μέχρι 30 Ιουνίου 1978, εάν η προθεσμία που προβλέπεται από τις διατάξεις του ανωτέρω άρθρου λήγει πρό της 30 Ιουνίου 1978.

Ο Υπουργός

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

Αριθ. Πρωτ. Ε. 6027/1729

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμίας.

Αθήναι, 27 Ιουνίου 1978

Έχοντας υπόψη ότι:

α. Η ισχύς των διατάξεων του Ν.Δ. 1297/1972 «περί παροχής φορολογικών κινήτρων δια την συγχώνευση ή μετατροπήν επιχειρήσεων προς δημιουργίαν μεγάλων οικονομικών μονάδων», έληξε την 31 Δεκεμβρίου 1977.

β. Για την διευκόλυνση της δημιουργίας μεγάλων οικονομικών μονάδων κρίθηκε αναγκαία η τροποποίηση των διατάξεων του ως άνω Νομ. Διατάγματος, σύμφωνα και με τις προτάσεις της Έπιτροπής του πενταετούς προγράμματος Οικονομικής Αναπτύξεως και της Ειδικής Έπιτροπής που μελέτησε τα φορολογικά κίνητρα.

γ. Τις υπ' αριθ. Ε.3714/816/22.3.1977, Ε.15767/3830/15.11.1977 και Ε. 3433/958/29.3.1978 αποφάσεις μας, οι οποίες θα κυρωθούν με νόμο, με τις οποίες παρατάθηκε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977, 30 Μαρτίου 1978 και 30 Ιουνίου 1978 αντίστοιχα, η προθεσμία που προβλέπεται από τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 1297/1972 για τις δηλώσεις που έπρεπε να υποβληθούν στον αρμόδιο Οικονομικό Έφορο μετά την 22 Μαρτίου 1977.

δ. Ότι δεν προβλέπεται να έχει ψηφισθεί από τη Βουλή μέχρι 30 Ιουνίου 1978 ο νέος νόμος για τα φορολογικά κίνητρα για τη δημιουργία μεγάλων οικονομικών μονάδων, αποφασίζουμε:

Παρατείνουμε την προθεσμία που ορίζεται στην υπ' αριθ. Ε. 3433/958/29.3.1978 απόφασή μας μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1978, εάν η προθεσμία που προβλέπεται από τις διατάξεις του ανωτέρω άρθρου λήγει πρό της 30 Σεπτεμβρίου 1978.

Ο Υπουργός

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Αριθ. Πρωτ. Κ. 8173/422

Αθήναι, 21 Ιουνίου 1978

Έχοντας υπόψη:

Την ανάγκη της σύντομης περαιώσεως των έκκρεμων φορολογικών υποθέσεων και της έγκαιρης δεδαιώσεως και εισπράξεως των εσόδων του Δημοσίου από φόρους, τέλη, εισφορές υπέρ αυτού ή τρίτων, αποφασίζουμε:

1. Υπόχρεοι, που δεν υπέβαλαν δήλωση ή υπέβαλαν ανακριθή δήλωση, για την καταβολή των κατωτέρω φόρων, τελών ή εισφορών υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων, μπορούν να υποβάλουν στον αρμόδιο Οικονομικό Έφορο μέχρι 31 Οκτωβρίου 1978 άρνηκή ή συμπληρωματική δήλωση χωρίς επίβολη πρόσθετου φόρου, προσκυξήσεως, προστίμου ή άλλης οποιασδήποτε κυρώσεως, λόγω εκπροθέσμου.

α) Φόρου Εισοδήματος, για τα εισοδήματα που αποκτηθήκαν μέχρι και του ημερολογιακού έτους 1977, καθώς και του φόρου των άρθρων 16—29 του Ν. 542/1977.

β) Φόρου Κληρονομιών — Δωρεών — Προικιών, για τις φορολογικές υποχρεώσεις που γεννήθηκαν μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 1977.

γ) Φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων, για τις μεταβιβάσεις που συντελέσθηκαν μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 1977.

δ) Φόρου ακινήτου περιουσίας, για τα μέχρι και το 1978 ημερολογιακά έτη.

ε) Φόρου Κύκλου εργασιών, φόρου πολυτελείας, ειδικού φόρου καταναλώσεως Ν.Δ. 3829/1958 και φόρου καταναλώσεως κερωδών ύλων και απορρυπαντικών, για τα άκυρα έσοδα που πραγματοποιήθηκαν μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 1977.

στ) Φόρου καταναλώσεως στα επιβατικά αυτοκίνητα που κατασκευάζονται στο έσωτερικό και φόρου καταναλώσεως στα λιπαντικά έλαια, για τις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 1977.

ζ) Τελών χαρτοσήμου, για έγγραφα που καταρτίσθηκαν και συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 1977.

η) Φόρου άρθρου 5 του Α.Ν. 843/1948, για τις δεδουλευμένες αποδοχές μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977.

δ) Εισφοράς υπέρ ΟΓΑ — Δήμων και Κοινοτήτων του άρθρου 10 και εισφοράς υπέρ ΟΓΑ του άρθρου 6' της περιπτώσεως Ζ' της παρ. 1 του άρθρου 11 του Ν. 4169/1961, όπως ισχύει, για συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 1977.

ι) Όποιουδήποτε άλλου φόρου, τέλους εισφοράς ή κρατήσεως υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων, που δεν περιλαμβάνεται στις περιπτώσεις α' έως και δ' έφσον ή σχετική υποχρέωση γεννήθηκε μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 1977.

Στις ανωτέρω ρυθμίσεις των περιπτώσεων α' μέχρι και ι' περιλαμβάνονται και οι φόροι και εισφορές υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων που συμβεβαιώνονται με τους ανωτέρω φόρους, καθώς και η εισφορά του Ν.Δ. 44/1974 και των άρθρων 15—20 του Ν. 257/1976.

2. Η προθεσμία υποβολής της αρχικής ή συμπληρωματικής δηλώσεως, κατά τις διατάξεις της παρ. 1, δεν αναστέλλεται τη διαδικασία ελέγχου των δηλώσεων και βεβαίωσης των φόρων, τελών, εισφορών κλπ., από τον αρμόδιο Οικονομικό Έφορο.

3. Οι διατάξεις της παρ. 1 εφαρμόζονται ανάλογα και στις υποθέσεις για τις οποίες μέχρι εκδόσεως της παρούσης αποφάσεως:

α) έχουν κοινοποιηθεί φύλλα ελέγχου ή πράξεις του Οικονομικού Έφορου και δεν έχουν οριστικοποιηθεί, και

β) έχουν άσκηθεί εμπρόθεσμες προσφυγές και παραμένουν στην Οίκον. Έφορία ή έχουν διαβιβασθεί για εκδίκαση στο Διοικητικό Πρωτοδικείο και δε συζητήθηκαν.

4. Επίσης, στις υποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου είναι δυνατή και η εξώδικη λύση της διαφοράς, κατόπιν αίτησεως του υποχρέου, ή οποία πρέπει να υποβληθεί στον αρμόδιο Οίκον. Έφορο μέχρι 31 Αυγούστου 1978.

Εάν η υπόθεση έχει διαβιβασθεί στο Διοικητικό Πρωτοδικείο, ο Οίκον. Έφορος προτείνει την αναβολή της συζήτησεως της προσφυγής, ή οποία παρέχεται κατά την κρίση του Προέδρου του Δικαστηρίου και πάντως όχι πέραν του διμήνου.

Σε περίπτωση που θα πραγματοποιηθεί ή εξώδικη λύση της διαφοράς ο υπόχρεος απαλλάσσεται από πρόσθετο φόρο, προσαύξηση, πρόστιμο ή άλλη κύρωση.

Υποθέσεις που περαιώθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσης, επιστρέφονται από το Διοικητικό Πρωτοδικείο, στον αρμόδιο Οίκον. Έφορο, ύστερα από έγγραφό του και ή εκκρεμής δίκη θεωρείται αυτοδικαίως καταργημένη.

5. Για υποθέσεις φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων που εκκρεμούν και δεν έχουν συζητηθεί σε πρώτο βαθμό, κατά την έκδοση της παρούσης, ενώπιον των Διοικητικών Πρωτοδικείων, ο υπόχρεος δύναται με δήλωσή του, που θα υποβληθεί μέχρι 31 Οκτωβρίου 1978, να αποδεχθεί το εβδομήντα τοις εκατό (70%) της διαφοράς μεταξύ του ποσού του κυρίου φόρου μετά των φόρων και δικαιωμάτων υπέρ τρίτων που καταλογίστηκε από τον Οικονομικό Έφορο και του αντίστοιχου ποσού τούτων. θάσει της δηλώσεως που υπέβαλε.

Η δήλωση αυτή κατατίθεται στον αρμόδιο Οικονομικό Έφορο ο οποίος τη διαβιβάζει χωρίς καθυστέρηση στο Διοικητικό Πρωτοδικείο που απευθύνεται.

Εάν ο υπόχρεος υπέβαλε και αίτηση για εξώδικη λύση της διαφοράς σύμφωνα με την παράγραφο 4 της παρούσης, ή δήλωση διαβιβάζεται μόνον σε περίπτωση που θα μεταιωθεί ή εξώδικη λύση της διαφοράς. Η δήλωση που θα περιέλθει στο Δικαστήριο δεν ανακαλείται και ή υπόθεση θεωρείται περατωθείσα. Στην περίπτωση αυτή ή δίκη καταργείται χωρίς να εκδοθεί απόφαση.

Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων εφαρμόζονται ανάλογα στις υποθέσεις φορολογίας ακινήτου περιουσίας, έφσον ο υπόχρεος αποδεχθεί την καταβολή του πενήντα τοις εκατό (50%) της διαφοράς του ποσού του κύριου φόρου, που καταλογίσθηκε από τον Οίκον. Έφορο και του αντίστοιχου ποσού τούτου θάσει της δηλώσεως που υπέβαλε, β) στις περιπτώσεις που έχουν επιβληθεί πάσης φύσεως αυτοτελή πρόστιμα, έφσον ο υπόχρεος αποδεχθεί την καταβολή του πενήντα τοις εκατό (50%) αυτών και γ) στις υποθέσεις φορολογίας κληρονομιών, δωρεών και προικών, ως προς το φόρο που αναλογεί μόνο σε ακίνητα. Σε περίπτωση που ή φορολογική διαφορά άρρα και άλλα εκτός από ακίνητα περιουσιακά στοιχεία, αυτή θεωρείται, ότι επιλύθηκε μερικώς και ή προσφυγή, που είχε άσκηθεί, ισχύει για τα υπόλοιπα εκτός από τα ακίνητα περιουσιακά στοιχεία.

Για τις υποθέσεις που θα περατωθούν με την ανωτέρω διαδικασία διαγράφεται ο πρόσθετος φόρος που έχει καταλογισθεί.

Στοιχεία που θα προκύψουν από την περαίωση υποθέσεων με την ανωτέρω διαδικασία δεν μπορούν να αποτελέσουν συγκριτικά στοιχεία για τον προσδιορισμό της αξίας άλλων ακινήτων για την επιβολή οποιουδήποτε φόρου.

Οι διατάξεις της παρούσης παραγράφου εφαρμόζονται και επί των υποθέσεων της παραγράφου 3 της αποφάσεως που άρροσυν φόρους μεταβιβάσεως ακινήτων, ακινήτου περιουσίας, κληρονομιών, δωρεών και προικών ή αυτοτελή πρόστιμα.

6. Ο φόρος, το τέλος ή εισφορά που οφείλεται θάσει: α) της αρχικής ή συμπληρωματικής δηλώσεως των παραγράφων 1 και 3), β) της εξώδικης λύσεως της διαφοράς που προβλέπεται από την παράγραφο 4 και γ) της δηλώσεως της παραγράφου 5 της παρούσης, καταβάλλεται σε δέκα (10) ίσες μηνιαίες δόσεις, από τις οποίες ή πρώτη είναι πληρωτέα στον έπόμενο από τη βεβαίωση μήνα.

Όσοι έξοφλουν μέσα στην προθεσμία καταβολής της πρώτης δόσεως, ολόκληρο το ποσό του οφειλόμενου φόρου, τέλους ή εισφοράς, έχουν δικαίωμα σε έκπτωση ποσοστού δέκα επί τοις εκατό (10%) στο οφειλόμενο ποσό.

Για την καταβολή των φόρων: α) κληρονομιών - δωρεών - προικών και β) των άρθρων 16—29 του Ν. 542/1977, ισχύουν αντίστοιχα οι διατάξεις του άρθρου 82 του Ν.Δ. 118/1973 και της παραγράφου 1 του άρθρου 25 του Ν. 542/1977.

Ο Υπουργός

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Άριθ. Πρωτ. Κ. 8367/438

Αθήνα, 29 Ιουνίου 1978

Έχοντας υπόψη την υπ' αριθ. Κ. 8173/422 της 21 Ιουνίου 1978 απόφασή μας «περί παραχής διευκολύνσεων για την περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων», αποφασίζουμε:

Αντικαθιστούμε την διάταξη της περιπτώσεως (γ) του τετάρτου εδαφίου της παραγράφου 5 της υπ' αριθ. Κ. 8173/422/21.6.1978 αποφάσεώς μας, από της εκδόσεώς της, ως κατωτέρω:

(γ) στις υποθέσεις φορολογίας κληρονομιών, δωρεών και προικών, έφσον ο υπόχρεος αποδεχθεί την καταβολή του εβδομήντα τοις εκατό (70%) της διαφοράς μεταξύ του ποσού του κυρίου φόρου μετά των φόρων και δικαιωμάτων υπέρ τρίτων, που καταλογίσθηκε από τον Οικονομικό Έφορο και του αντίστοιχου ποσού τούτων θάσει της δηλώσεως που υπέβαλε, ως προς το φόρο που αναλογεί μόνο σε ακίνητα και μετοχές ανωνύμων εταιρειών που δεν έχουν εισαχθεί στο Χρηματιστήριο. Σε περίπτωση που ή φορολογική διαφορά άρρα και άλλα, εκτός από ακίνητα και μετοχές ανωνύμων εταιρειών που δεν έχουν εισαχθεί στο Χρηματιστήριο περιουσιακά στοιχεία, ή διαφορά θεωρείται ότι επιλύθηκε μερικώς και ή

προσφυγή, που είχε άσκηθει, ισχύει για τὰ ύπόλοιπα, εκτός από τὰ ακίνητα και τις μετοχές, περιουσιακά στοιχεία».

Ο Υπουργός

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

2. Κυρούνται και έχουν ισχύν νόμου, άφ' ης εξέδθησαν, αι ύπ' άριθ. Κ.9032/569 από 25 Ιουλίου 1978 και Κ.9621/595 από 16 Αύγουστου 1978 αποφάσεις του Υπουργού τών Οικονομικών, έχουσαι ως ακολούθως :

Άριθ. Πρωτ. Κ. 9032/569 Άθήναι, 25 Ιουλίου 1978

Έχοντας υπόψη την ύπ' άριθ. Κ.8173/422 από 21 Ιουνίου 1978 απόφασή μας «περί παροχής διευκολύνσεων για την περαιώση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων», όπως τροποποιήθηκε με την Κ.8367/438 από 29 Ιουνίου 1978 όμοια, αποφασίζουμε :

Οί διατάξεις της ύπ' άριθ. Κ.8173/422 από 21 Ιουνίου 1978 αποφάσεώς μας «περί παροχής διευκολύνσεων για την περαιώση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων», όπως τροποποιήθηκε με την ύπ' άριθ. Κ.8367/438 από 29 Ιουνίου 1978 όμοια, εφαρμόζονται ανάλογα και στις αναφερόμενες στην απόφαση αυτή φορολογικές υπαθέσεις, για τις οποίες κοινοποιήθηκαν μετά την 21 Ιουνίου 1978 ή θά κοινοποιηθούν έφεξής και μέχρι της 31ης Οκτωβρίου 1978 φύλλα έλέγχου ή καταλογιστικές πράξεις, έφόσον υποβλήθηκε ή θά υποβληθί αίτηση έξωδίκης λύσεως της φορολογικής διαφοράς εντός της προθεσμίας άσκήσεως της προσφυγής και πάντως όχι πέραν της 31.10.78 ή ήθελεν υποβληθί μέχρι και της αυτής χρονολογίας δήλωση άποδοχής τών ποσοστών τών φορολογικών διαφορών που αναφέρονται, κατά περίπτωση, στην παράγραφο 5 της παραπάνω αποφάσεώς μας.

Ο Υπουργός

Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Άριθ. Πρωτ. Κ.9621/595 Άθήναι 16 Αύγουστου 1978

Έχοντας υπόψη την ύπ' άριθ. Κ.8173/422 από 21 Ιουνίου 1978 απόφασή μας «περί παροχής διευκολύνσεων για την περαιώση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων», όπως τροποποιήθηκε με τις ύπ' άριθ. Κ.8367/438 από 29 Ιουνίου 1978 και Κ.9032/569 από 25 Ιουλίου 1978 όμοιες, αποφασίζουμε :

1. Οί διατάξεις της παρ. 4 της αποφάσεώς μας άριθ. Κ.8173/422/21.6.1978, όπως τροποποιήθηκε με την ύπ' άριθ. Κ.8367/438/29.6.1978 απόφασή μας, εφαρμόζονται ανάλογως και στις υποθέσεις για τις οποίες μέχρι σήμερα έχουν άσκηθει εμπρόθεσμες έφέσεις και δέν έχουν συζητηθει.

2. Τò τελευταίο έδάφιο της παρ. 1 της άνω αποφάσεώς μας, αντικαθίσταται, από της εκδόσεώς της, ως ακολούθως :

«Στις άνωτέρω ρυθμίσεις τών περιπτώσεων α' μέχρι και ι' περιλαμβάνονται και οι φόροι και εισφορές ύπέρ του Δημοσίου ή τρίτων που συμβεβαιώνονται με τούς άνωτέρω φόρους, καθώς και οι εισφορές του Ν.Δ. 44/1974 και τών άρθρων 1—20 του Ν. 257/1976».

3. Σε περίπτωση που υπόθεση φορολογίας ακινήτου περιουσίας περαιώθηκε όριστικά με άποδοχή ποσοστού 50% του άμφισθητουμένου φόρου, κατά τὰ όριζόμενα στις παρ. 3 και 5 της αποφάσεώς μας Κ.8173/422/21.6.1978, όπως τροποποιήθηκε με την ύπ' άριθ. Κ.9032/569/25.7.1978 όμοια, και ο φορολογούμενος, για υπόθεση της ίδιας φορολογίας τών επόμενων μέχρι και του 1978 έτών, έστω και αν δέν κοινοποιήθηκε πράξη, υποβάλλει: στον Οικον. Έφορο, μέχρι και της 31 Οκτωβρίου 1978, δήλωση με την όποια αποδέχεται τò συνολικό ποσό του φόρου (δηλώσεως και άμφισθητηθέντος ποσοστού) που προσδιορίστηκε όριστικά για τò άμέσως προηγούμενο έτος, ή υπόθεση για τὰ έτη αυτά περαιώνεται χωρίς την έπιβολή προσθέτου φόρου, υπό την προϋπόθεση, ότι δέν έχει έπέλθει όποιαδήποτε μεταβολή στα ύποκείμενα σε φορολογία ακίνητα ή έμπράγματα επί τούτων δικαιώματα.

4. Η απόφαση αυτή θά κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός

Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

3. Αί διατάξεις της ύπ' άριθ. Κ. 8173/422/Πολ.83 από 21 Ιουνίου 1978 αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών «περί παροχής διευκολύνσεων για την περαιώση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων», ως έτροποποιήθη διά της ύπ' άριθ. Κ.8367/438/Πολ. 89 από 29 Ιουνίου 1978 όμοιας, εφαρμόζονται ανάλογως και επί τών αναφερομένων εις την απόφαση αυτήν φορολογικών υποθέσεων διά τας όποιες ή φορολογική ένοχή έγεννήθη εντός τών υπό της παραγράφου 1 της αποφάσεως ταύτης προθεσμιών και διά τας όποιες έκοινοποιήθηκαν μετά την 21 Ιουνίου 1978 ή θά κοινοποιηθούν έφεξής φύλλα έλέγχου ή καταλογιστικά πράξεις, έφόσον υποβλήθηκε ή θά υποβληθί αίτησις έξωδίκου λύσεως της φορολογικής διαφοράς εντός της προθεσμίας άσκήσεως της προσφυγής ή θά υποβληθί εντός της αυτής προθεσμίας δήλωσης άποδοχής τών ποσοστών τών φορολογικών διαφορών αι όποιαι αναφέρονται, κατά περίπτωση, εις την παράγραφο 5 της ως άνω αποφάσεως.

Έπί ύβληθεισών δηλώσεων φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων, διά μεταβιβάσεις ακινήτων γενομένας μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 1977, δι' άς ο άρμόδιος Οικονομικός Έφορος προσδιώρισε προσωρινώς την άγοραίαν άξίαν του μεταβιβαζόμενου ακινήτου, κατ' άρθρον 8 παρ. 2 του Α.Ν. 1521/1951, την όποιαν ο φορολογούμενος δέν απέδεχθη έμπροθέσμως, έπιτρέπεται ή λύσις της διαφοράς κατά τας διατάξεις της παραγράφου 5 της κυρουμένης ως άνω αποφάσεως, εφαρμόζόμενας ανάλογως, του φορολογουμένου δικαιουμένου να άποδεχθί, διά δηλώσεως του υποβαλλόμενης μέχρι της 31 Οκτωβρίου 1978, τò 70% της διαφοράς του φόρου του αναλογούντος επί του ύπ' αυτού δηλωθέντος τιμήματος και της υπό του άρμοδίου Οικονομικού Έφόρου προσδιορισθείσης προσωρινής άγοραίας άξίας.

4. Έπί υποθέσεων φόρου εισδήματος φυσικών οίκονομικού έτους 1978, αίτινες έπεραιώθησαν κατόπιν διοικητικής έπιλύσεως της διαφοράς από της έναρξεως της ισχύος της ύπ' άριθ. Κ.8173/422/21.6.1978 αποφάσεως του Υπουργού τών Οικονομικών, διαγράφεται ο έπιβληθείς πρόσθετος φόρος, ο δέ θεβαιωθείς φόρος καταβάλλεται εις δέκα (10) ίσας μηνιαίας δόσεις εκ τών όποιων ή πρώτη καταβάλλεται εντός του έπομένου από της θεβαιώσεως μηνός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΠΛΟΙΩΝ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΝΑΥΤΙΑΚΩΝ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ

Άρθρον 24.

Δήλωσις και καταβολή φόρου πλοίων πρώτης κατηγορίας και ύπολογισμός φόρου και εισφοράς πλοίων πολλαπλής χωρητικότητας.

1. Εις τò τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του Ν. 27/1975 «περί φορολογίας πλοίων, έπιβολής εισφοράς προς ανάπτυξιν της Έμπορικής Ναυτιλίας, έγκαταστάσεως άλλοδαπών ναυτιλιακών έπιχειρήσεων και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων», προστίθενται τρία έδάφια έχοντα ως ακολούθως :

«Διά τὰ πλοία τὰ τιθέμενα υπό Έλληνικήν σημαίαν μετά την πρώτην Ιανουαρίου εκάστου ήμερολογιακού έτους, όφείλεται φόρος από του έπομένου της ύψώσεως της Έλληνικής σημαίας επί του πλοίου μηνός. ύπολογίζεται δέ εις τóσα δωδέκατα, όσοι οι μήνες μέχρι τέλους του έτους. Έν τή περιπτώσει ταύτη ή δήλωσις έπιτίθεται εντός δ.μηνου από της ύψώσεως της Έλληνικής σημαίας επί του πλοίου, ο δέ όριζόμενος φόρος καταβάλλεται εις ίσοπότους μηνιαίας δόσεις μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, της πρώτης δόσεως καταβάλλομένης άμα τή ύποβολή της έμπροθέσου δηλώσεως. Έν περιπτώσει ύποβολής της δηλώσεως μετά την 31 Δεκεμβρίου του έτους της ύψώσεως της Έλληνικής σημαίας, ή όριζόμενος φόρος καταβάλλεται άμα τή ύποβολή της δηλώσεως».

2. Είς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Ν. 27/1975 προστίθεται παράγραφος 5 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«5. Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου ἢ τῆς εἰσφορᾶς πλοίου ἐφωδιασμένου διὰ πιστοποιητικῆς πολλαπλῆς ὀλικῆς καὶ καθαρᾶς χωρητικότητος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ μέσος ὅρος τῶν ἐν τῷ πιστοποιητικῷ καταμετρήσεως ἀναγραφομένων ὀλικῶν ἢ καθαρῶν κατὰ περίπτωσιν χωρητικότητων».

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν πλοίων τῶν τιθεμένων ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1977 καὶ ἐφεξῆς. Εἰδικῶς διὰ τὰ πλοία, τὰ τεθέντα ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1977 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καταβαλλομένων τῶν ληξιπροθέσμων δόσεων ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς ἐμπροθέσμου δηλώσεως ἄνευ προσαυξήσεως.

Ἄρθρον 25.

Συμφησιμὸς ἢ ἐπιστροφή φόρου καὶ εἰσφορᾶς καὶ μὴ βεβαίωσις φόρου ἐπὶ τῶν μικρῶν πλοίων.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Ν. 27/1975 προστίθεται παράγραφος 4 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«4. Φόροι καὶ εἰσφοραὶ τοῦ παρόντος νόμου καταβληθέντος ἀχρεωστικῶς δι' οἰονδήποτε λόγον, συμφηρίζονται πρὸς ὀφειλόμενον φόρον ἢ εἰσφορὰν, ἐὰν δὲ δὲν ὀφείλονται τοιοῦτοι, ἐπιστρέφονται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπίσημου τιμῆς ἀγορᾶς συναλλαγματοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιστροφῆς. Τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τὸ προερχόμενον ἐκ τῆς ἐπιστροφῆς ἀχρεωστικῶς καταβληθέντων φόρου καὶ εἰσφορᾶς δύναται νὰ χρησιμοποιεῖται διὰ δαπάνας μισθοδοσίας προσωπικοῦ καὶ λοιπὰ ἐξόδα λειτουργίας τοῦ πλοίου ἢ πλοίων ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν τῆς αὐτῆς διαχειρίσεως ἢ διὰ δαπάνας λειτουργίας γραφείου ἢ ὑποκαταστήματος ὑπαχθέντος εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25».

2. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 27/1975 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου τῶν πλοίων τῆς δευτέρας κατηγορίας ἐνεργεῖται εἰς δραχμὰς οἰκοδεν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὄσων οὗτος διαθέτει στοιχείων διὰ τὴν χωρητικότητα ἐκάστου πλοίου. Διὰ πλοία ὀλικῆς χωρητικότητος μέχρι καὶ πενήτηντα (50) κῶρων, ἐξαιρέσει τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν Ν. 438/1976 «περὶ τουριστικῶν πλοίων καὶ πλοιαρίων καὶ ναυταθλητικῶν σκαφῶν καὶ ρυθμίσεως θασμολογικῶν καὶ φορολογικῶν θεμάτων ἐπὶ πλοίων, ὡς καὶ ἐπὶ πλοιαρίων ἀναψυχῆς», ὁ ὀφειλόμενος φόρος ἀμελεῖται μὴ ἐνεργουμένης βεβαίωσεως τινός».

3. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 27/1975. Τὰ καταβληθέντα ὑπὸ τῶν ὑπαχθέντων διὰ πλοία ὀλικῆς χωρητικότητος μέχρι καὶ πενήτηντα (50) κῶρων ποσὰ φόρου δὲν ἐπιστρέφονται οὐδὲ συμφηρίζονται. Διὰ τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω πλοία, βεβαιωθέντα καὶ μὴ καταβληθέντα ποσὰ φόρου διαγράφονται, ἀμελεῖται δὲ ἡ βεβαίωσις τυχὸν ὀφειλομένων ποσῶν φόρου βάσει οἰονδήποτε τίτλου βεβαίωσεως.

Ἄρθρον 26.

Πρόσθετος φόρος.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Ν. 27/1975 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 18.

Πρόσθετος φόρος.

1. Οἱ ὑποβάλλοντες δήλωσιν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένης προθεσμίας, ὑπόκεινται καὶ εἰς πρόσθετον φόρον, λόγω ἐκπροθέσμου ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τοῦ βάσει τῆς δηλώσεως ὀφειλομένου φόρου καὶ ὀριζόμενον εἰς πέντε ἐπὶ πέντε ἑκατῶν (5%), δι' ἑκάστον μῆνα ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς

προθεσμίας ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως. Ὁ πρόσθετος οὗτος φόρος δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐν τέταρτον (1/4) τοῦ φόρου, τοῦ ὀφειλομένου βάσει τῆς δηλώσεως.

2. Οἱ ὑποβάλλοντες ἀνακριβῆ δήλωσιν ὑπόκεινται καὶ εἰς πρόσθετον φόρον, λόγω ἀνακριθείας τῆς δηλώσεως, ὀριζόμενον εἰς πενήτηντα ἐπὶ τοῖς ἑκατῶν (50%) τοῦ φόρου, τοῦ ὀποῖου τὴν πληρωμὴν θὰ διέφευγον διὰ τῆς ἀνακριθείας.

3. Οἱ μὴ ὑποβάλλοντες παντάπασιν δήλωσιν ὑπόκεινται εἰς πρόσθετον φόρον λόγω παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως, ὀριζόμενον εἰς ἑκατῶν ἐπὶ τοῖς ἑκατῶν (100%) τοῦ ἀναλογούντος φόρου.

4. Οἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους πρόσθετοι φόροι ἐπιβάλλονται μὴ ἐξεταζομένης τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ δόλου, εἴτε ἀμελείας τοῦ ὑποχρέου».

Ἄρθρον 27.

Ἐπιλογισμὸς τοῦ φόρου καὶ εἰσφορᾶς ἐπὶ τῶν μεταβιβαζομένων ἢ ὑποθήκευμένων πλοίων.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. 27/1975 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἀπαγορεύεται ἡ καταχώρησις ἐν τῷ νηολογίῳ πράξεων μεταβιβάσεως ἢ ὑποθήκευσεως τῶν εἰς φόρον καὶ εἰσφορὰν τοῦ παρόντος νόμου ὑποκειμένων πλοίων ἄνευ προσαγωγῆς βεβαίωσεως τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου δι' ἔχον ἐκπληρωθῆ αἱ πρὸς τὸ Δημόσιον φορολογικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ πλοιοκτήτου καὶ ἔχον ἐξοφληθῆ οἱ βαρύνοντες τὸ πλοῖον πάσης φύσεως φόροι καὶ εἰσφοραὶ τοῦ Δημοσίου, οἱ ἀναλογούντες μέχρι τοῦ χρόνου ἰσχύος τῆς ἐκδοθείσης ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου βεβαίωσεως διὰ τὴν μεταβίβασιν ἢ ὑποθήκευσιν τοῦ πλοίου.

Ἐὰν διὰ τῆς μεταβιβάσεως τὸ πλοῖον δὲν τίθεται ὑπὸ ξένην σημαίαν, ὁ φόρος καὶ ἡ εἰσφορὰ τοῦ παρόντος νόμου ἀπὸ τῆς ἡμερημηνίας μεταβιβάσεως, βαρύνουν τὸν νέον πλοιοκτήτην. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἡ δήλωσις θὰ ὑποβάλλεται ἐντός τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς μεταβιβάσεως τοῦ πλοίου, τοῦ ὀφειλομένου φόρου καταβαλλομένου εἰς ἰσοπέσους μηνιαίας δόσεις μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, τῆς πρώτης δόσεως καταβαλλομένης ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς ἐμπροθέσμου δηλώσεως, ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 14.

Τὰ ἐπ' ὀνόματι τοῦ παλαιοῦ πλοιοκτήτου τυχόν βεβαιωθέντα ποσὰ φόρου ἢ εἰσφορᾶς, διὰ τὸ μετὰ τὴν μεταβίβασιν χρονικὸν διάστημα ἐκπίπτουντα ἢ ἐπιστρέφονται κατὰ περίπτωσιν».

Ἄρθρον 28.

Ἐγκατάστασις ἐν Ἑλλάδι γραφείων ἢ ὑποκαταστημάτων ἄλλοδαπῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 27/1975 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 25.

Ἐγκατάστασις ἐν Ἑλλάδι γραφείων ἢ ὑποκαταστημάτων ἄλλοδαπῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Γραφεῖα ἢ ὑποκαταστήματα ἄλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων οἰουδήποτε τύπου ἢ μορφῆς, ἀσχολούμενα ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν διαχείρισιν, ἐκμετάλλευσιν, ναύλωσιν, ἀσφάλισιν, διακανονισμὸν ἀβαριῶν, μεσιτεῖαν ἀγοραπωλησιῶν ἢ ναυπηγήσεων ἢ ναυλώσεων ἢ ἀσφαλίσεων πλοίων ὑπὸ Ἑλληνικὴν ἢ ξένην σημαίαν ἄνω τῶν χιλίων (1.000) κῶρων ὀλικῆς χωρητικότητος, ἐξαιρέσει τῶν ἐπιβατηγῶν ἀκτοπλοϊκῶν πλοίων, ὡς καὶ μὲ τὴν ἀντιπροσώπευσιν ἐπιχειρήσεων, ἔχουσῶν ὡς ἀντικείμενον ἐργασιῶν τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω δραστηριότητας, δύνανται νὰ ἐγκαθίστανται ἐν Ἑλλάδι δυνάμει ἀδείας παρεχόμενης διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα ἢ ὑποκαταστήματα, ἀπολαμβάνουν τῶν ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου διευκολύνσεων καὶ ἀπαλλαγῶν, ἐφ' ὅσον

καλύπτουν δι' εισαγωγής συναλλάγματος μη υποχρεωτικώς εκχωρητέου: α) τās εν 'Ελλάδι έτησίως δαπάνας λειτουργίας των δια' ισόποσου τουλάχιστον πενήτηντα χιλιάδων (50.000) δολλαρίων Η.Π.Α. και β) τās εν 'Ελλάδι εν γένει πληρωμάς δια' λογαριασμόν των ή δια' λογαριασμόν τρίτων.

Δι' αποφάσεων των 'Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και 'Εμπορικής Ναυτιλίας ρυθμίζονται αι λεπτομέρειαι τής εφαρμογής των διατάξεων τής παρούσης παραγράφου.

2. Δια' κοινής αποφάσεως των 'Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και 'Εμπορικής Ναυτιλίας, δημοσιευομένης δια' τής 'Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως, δύναται να αυξάνεται το υπό τής προηγουμένης παραγράφου προβλεπόμενον κατώτατον όριον εισαγωγής συναλλάγματος δια' κάλυψιν δαπανών λειτουργίας γραφείων ή υποκαταστημάτων, εγκατασταθησόμενων μετά την έναρξιν τής ισχύος τής αποφάσεως ταύτης.

3. Αι περί των ή παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου διευκολύνσεις και απαλλαγαι είναι:

α) 'Απαλλαγή από παντός φόρου, τέλους, εισφοράς ή κρατήσεως υπέρ του Δημοσίου ή οιοσδήποτε τρίτου δια' το εισόδημα αυτών, το κτώμενον έξ' εργασιών ή παροχής υπηρεσιών, περι' των ή παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου. 'Ωσαύτως παρέχεται απαλλαγή από του φόρου κύκλου εργασιών, των τελών χαρτοσήμου αντικειμενικώς και οιασδήποτε κρατήσεως ή τέλους υπέρ τρίτου, πλην των ανταποδοτικών, των συμβάσεων, των εισπράξεων και πληρωμών και γενικώς οίωνδήποτε πράξεων διενεργουμένων υπό των ως άνω γραφείων ή υποκαταστημάτων ή δι' λογαριασμόν των αντιπροσωπευόμενων υπό τούτων επιχειρήσεων, εν τή άσκήσει των εργασιών ή εν τή παροχή υπηρεσιών περι' των ή παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

β) Χορηγείται εις το πάσης φύσεως άλλοδαπον προσωπικών των επιχειρήσεων τούτων άδεια εργασίας εν 'Ελλάδι δια' χρονικόν διάστημα μέχρι δύο ετών. 'Η άδεια αυτη δύναται να παρατείνεται ανά διετιαν άπεριορίτως και έφ' όσον ισχύει ή υπαγωγή των επιχειρήσεων τούτων εις τās διατάξεις του παρόντος άρθρου. 'Η περι' παροχής άδειας εργασίας και παραμονής ή παρατάσεως τής ήδη χορηγηθείσης τοιαύτης άδειας αιτήσεις, δέον να συνοδεύεται και από υπεύθυνον δήλωσιν τής επιχειρήσεως ότι ο αιτών άλλοδαπος ανήκει εις το προσωπικόν αυτης και εργαζεται αποκλειστικώς δι' αυτην.

γ) 'Επιτρέπεται ή ταχυδρόμησις συστημένων επιστολών εις το έξωτερικόν άνευ προσκομισεώς των εις το Ταχυδρομειον προς έλεγγον, έφ' όσον επί του φακέλλου αναγράφεται ή επωνυμία του αποστολέως, έχει τεθή ή σφραγίς τής επιχειρήσεως και ή μονογραφή του Διευθυντου του εγκατασταθέντος γραφείου ή υποκαταστήματος.

4. Εις την δια' τής ως άνω κοινής αποφάσεως παρεχομένην άδειαν εγκαταστάσεως καθορίζονται το είδος των εργασιών ή υπηρεσιών, τās όποιās παρέχει το γραφειον ή υποκατάστημα και οι όροι τής εν γένει λειτουργίας αυτου. Το είδος και το ποσόν τής εγγυήσεως προς το Δημόσιον δια' την συμμόρφωσιν του γραφείου ή υποκαταστήματος προς τους όρους τής κοινής 'Αποφάσεως, καθορίζεται δια' κοινών 'Αποφάσεων των 'Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και 'Εμπορικής Ναυτιλίας, του ποσου τής εγγυήσεως μη δυναμένου να είναι κατωτέρου των πέντε χιλιάδων (5.000) δολλαρίων Η.Π.Α. ή του εις δραχμάς ισοτίμου.

5. 'Η δια' τής κοινής 'Αποφάσεως παρεχομένη άδεια εγκαταστάσεως είναι ισχύος πέντε (5) ετών και δεν δύναται να ανακληθῆ πρό τής παρέλευ του χρόνου τούτου άρχομένου από τής δημοσιεύσεως της δια' τής 'Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως. Κατά το αυτό ως άνω χρονικόν διάστημα δεν δύναται να μεταβληθούσιν οι όροι, ύφ' ους παρεσχῆθη ή άδεια εγκαταστάσεως, άνευ συναίνεσεως τής περι' τής ή άδειας επιχειρήσεως.

Εις περιπτώσιν παραβάσεως όρου τινος τής άδειας εγκαταστάσεως των Α.Ν. 89/1967 «περι' εγκαταστάσεως εν 'Ελλάδι: άλλοδαπων 'Εμποροβιομηχανικών 'Εταιρειών» και 378/1968 (περι' συμπληρώσεως του Α.Ν. 89/1967 «περι' εγκαταστάσεως εν 'Ελλάδι: άλλοδαπων 'Εμποροβιομηχανικών 'Εταιρειών», ή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, εκ μέρους, τής επιχειρήσεως περι' τής ή άδεια, δύναται αυτη να ανακληθῆ: δια' κοινής 'Αποφάσεως των εκδόντων αυτην 'Υπουργών, αίρουμένων εν προκειμένω των εν τή περιπτώσει α' τής παραγράφου 3 απαλλαγών άφ' τής ετελέσθη ή παράβασις.

6. Πάσα διαφορά ανακύπτουσα μεταξῦ του 'Ελληνικου Δημοσίου και τής άλλοδαπής επιχειρήσεως, αναγομένη εις την έρμηνείαν ή εις κενά τής ως άνω κοινής 'Αποφάσεως ή την ανάκλησιν τής άδειας εγκαταστάσεως, περι' τής όποιās ή προηγουμένη παράγραφος, λυεται αποκλειστικώς δια' διαιτησίας ένώπιον δύο διαιτητών, έξ' των ο εις ορίζεται υπό του 'Ελληνικου Δημοσίου, ο δε έτερος υπό τής άλλοδαπής επιχειρήσεως. 'Ως διαιτητής του 'Ελληνικου Δημοσίου ορίζεται υπό τής 'Ολομελείας του Νομικου Συμβουλίου του Κράτους, Σύμβουλος ή Πάρεδρος αυτου. Εις την περιπτώσιν το έτερον των άνωτέρω μερών προσκαλούμενον υπό του επισπεύδοντος την διενέργειαν τής διαιτησίας ήθελε θραδύνει περαν των τριάντα (30) ημερών από τής προς τούτο κοινοποιήσεως τής προς διαιτησίαν αιτήσεως να προβῆ εις διορισμόν διαιτητου, ούτος διορίζεται υπό του Ναυτικου 'Επιμελητηριου 'Ελλάδος, αιτήσει του επισπεύδοντος. 'Η προς το Δημόσιον πρόσκλησις προς διαιτησίαν υποβάλλεται εις το 'Υπουργειον 'Εμπορικής Ναυτιλίας μη απαιτουμένης τής κοινοποιήσεως ταύτης εις έτερα 'Υπουργεία.

'Εν περιπτώσει διαφωνίας των διαιτητών, ορίζεται υπό τούτων επιδιαιτητής και εν διαφωνία των διαιτητών, ως προς το πρόσωπον του επιδιαιτητου, ούτος διορίζεται επί τή αιτήσε: οιοσδήποτε εκ των ενδιαφερομένων μερών υπό του Προέδρου του 'Αρείου Πάγου, εκ των μελών του Δικαστηριου τούτου. 'Η απόφασις τής διαιτησίας είναι άμετάκλητος και εκτελεστή. 'Εκτελείται δε χωρίς να είναι ανάγκη να περιαφθῆ τόν τύπον τής εκτελέσεως. Ουδεμία αναστολή ή αναστολή εκτελέσεως τής διαιτητικής αποφάσεως ή τής λοιπής διαδικασίας επιτρέπεται. Τα έξοδα τής διαιτησίας προκταβάλλονται υπό του αιτούντος, βαρύνουν όμως τελικώς τόν ήττηθέντα διάδικον.

7. Αι διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων εφαρμόζονται αναλόγως υπό τās αυτάς προϋποθέσεις και επί των ήμεδαπων επιχειρήσεων, των έχουσών ως αντικείμενον εργασιών αποκλειστικώς τās εν παρ. 1 του παρόντος άρθρου εργασίας ή υπηρεσίας.

'Αρθρον 29.

'Απαλλαγαι άλλοδαπων εταιρειών πλοιοκτητριών πλοίων υπό ξένην σημαίαν.

Το πρώτον εδάφιο του άρθρου 26 του Ν. 27/1975 αντικαθίσταται ως ακόλουθως:

«'Αλλοδαπή εταιρεία πλοιοκτήτρια πλοίου υπό ξένην σημαίαν, όπσο τελεί υπό τήν έκμετάλλευσιν ή διαχείρισιν ήμεδαπής ή άλλοδαπής επιχειρήσεως, εγκατεστημένης εν 'Ελλάδι δύναται των διατάξεων του προηγουμένου άρθρου, απαλλάσσεται από παντός φόρου, τέλους, εισφοράς ή κρατήσεως επί του εισοδήματος του κτηθέντος εις το έξωτερικόν εκ τής εκμεταλλεύσεως του πλοίου, του όποιου τυγχάνει πλοιοκτήτρια».

'Αρθρον 30.

'Υποχρεώσεις εγκατασταθεισών άλλοδαπων και ήμεδαπων ναυτιλιακών επιχειρήσεων.

1. 'Αλλοδαπαί ναυτιλιακαί επιχειρήσεις εγκατασταθεισαι εν 'Ελλάδι δύναται των διατάξεων των Α.Ν. 89/1967 και 378/1968 ή του άρθρου 25 του Ν. 27/1975 ως και αι υπαχθῆσαι εις τās διατάξεις ταύτας ήμεδαπαί ναυτιλιακαί επι-

χειρήσεις, υποχρεούνται να ζητήσουν μέχρι και της 31ης Δεκεμβρίου 1979 την υπαγωγή των εις τας διατάξεις του άρθρου 25 του Ν. 27/1975, ως τουτο αντικαθίσταται δια του άρθρου 28 του παρόντος νόμου. Έν περιπτώσει αποδοχής της αίτησεως ενδίδεται νέα Κοινή Απόφασις των Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και Έμπορικης Ναυτιλίας, δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Παρερχομένης άπρακτου της ως άνω προθεσμίας η έν περιπτώσει άπορρίψεως της υποβληθείσης αίτησεως, άνακαλείται από 1 Ιανουαρίου 1980 η χορηγηθείσα άδεια έγκαταστάσεως δια κοινής Απόφάσεως των Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και Έμπορικης Ναυτιλίας, δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

2. Αί ήμεδαπαί έπιχειρήσεις της προηγούμενης παραγράφου δύνανται να άσχολούνται και με την πρακτόρευση πλοίων έφ' όσον έπραττον τουτο μέχρις ένάρξεως ισχύος του παρόντος άνευ των πλεονεκτημάτων του άρθρου 28 δια τας έργασίας αυτάς.

*Άρθρον 31.

Έξουσιοδοτική διατάξις.

Η περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 28 του Ν. 27/1975 αντικαθίσταται ως άκολουθως:

«β) Αί λεπτομέρειαι θεβαιώσεως και είσπράξεως του φόρου και της είσφοράς, ως και η διαδικασία και τ' άπαιτούμενα δικαιολογητικά συμφητισμού η έπιστροφής τούτων».

*Άρθρον 32.

Υπολογισμός είσφοράς πλοίων πολλαπλής χωρητικότητας.

Είς το άρθρο 4 του Ν. 29/1975 «περί έπιβολής είδικής είσφοράς ύπέρ Ν.Α.Τ. και άλλων τινών διατάξεων», προστίθεται παράγραφος 6 έχουσα ως άκολουθως:

«6. Προς υπολογισμόν της είσφοράς πλοίου έφωδιασμένου δια πιστοποιητικού πολλαπλής όλικής και καθαράς χωρητικότητας λαμβάνεται ύπ' όψην ό μέσος όρος των έν τώ πιστοποιητικώ καταμετρήσεως άναγραφομένων όλικών η καθαρών κατά περίπτωση χωρητικότητων».

*Άρθρον 33.

Παγιοποίησης διατάξεων.

Είς το άρθρο 8 του Ν. 29/1975 προστίθεται παράγραφος 3 έχουσα ως άκολουθως:

«3. Έπιτρέπεται όπως δια συμβάσεως μεταξύ του Έλληνικού Δημοσίου, εκπροσωπούμενου υπό των Υπουργών Οικονομικών και Έμπορικης Ναυτιλίας και της πλοιοκτητρίας έπιχειρήσεως, ήτις έχει συμβληθή μετά του Ν.Α.Τ., συμφωνηθή παγιοποίησης των διατάξεων των άρθρων 1 έως και 5 του παρόντος νόμου καθ' όλον τον χρόνον ισχύος της μετά του Ν.Α.Τ. ασφαλιστικής συμβάσεως και ούχι πέραν των τριών (3) ετών».

*Άρθρον 34.

Συμφητισμός η έπιστροφή είσφοράς καταβληθείσης άχρεωστότητας.

Είς το άρθρο 9 του Ν. 29/1975 προστίθεται παράγραφος 4 έχουσα ως άκολουθως:

«4. Είσφορά καταβληθείσα άχρεωστότητας δι' οιονδήποτε λόγον, συμφητίζεται προς όφειλομένην είσφοράν, εάν δε δεν όρείλεται τούτη, έπιστρέφεται εις δραχμάς επί τη βάση της έπισήμου τιμής αγοράς συναλλάγματος της Τραπεζής της Ελλάδος κατά την ήμέραν της έπιστροφής. Το ποσό των δραχμών το προερχόμενον εκ της έπιστροφής άχρεωστότητας καταβληθείσης είσφοράς δύναται να χρησιμοποιήται δια δαπάνης υγειονομικής προσωπικού και λοιπά έξοδα λειτουργίας του πλοίου η πλοίων υπό Έλληνικήν σημαίαν η υπό ξένην σημαίαν συμβεβλημένων μετά του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου της αυτής διαχειρίσεως εις άμφοτέρας τας περιπτώσεις η δια δαπάνας λειτουργίας γραφείου η υποκαταστήματος υπαχθέντες εις τας διατάξεις του άρθρου 25 του Ν. 27/1975».

*Άρθρον 35.

Άπαλλαγή είσοδήματος κτώμενου από έταιρείαν χαρτοφυλακίου.

Άπαλλάσσεται από παντός φόρου, τέλους, είσφοράς η κρατήσεως, το είσοδήμα, το κτώμενον υπό έταιρων η μετόχων από έταιρείαν χαρτοφυλακίου (HOLDING COMPANY) έχουσαν άποκλειστικώς μετοχάς έταιρειών πλοιοκτητριών πλοίων υπό Έλληνικήν σημαίαν η και υπό ξένην σημαίαν συμβεβλημένων μετά του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου. Η απόδειξις ότι η έταιρεία χαρτοφυλακίου (HOLDING COMPANY) κατέχει άποκλειστικώς μετοχάς πλοιοκτητριών έταιρειών πλοίων υπό Έλληνικήν η ξένην σημαίαν, ένεργείται δια προσαγωγής σχετικού πιστοποιητικού της άρμοδίας δημοσίας Αρχής της καταστατικής έδρας της Έταιρείας. Είς το πιστοποιητικόν τουτο δέον ν' αναφέρονται η έπωνυμία εκάστης πλοιοκτητρίας έταιρείας, εις την όποιαν μετέχει η έταιρεία χαρτοφυλακίου (HOLDING COMPANY), ως και το ζνυμα και τά λοιπά στοιχεία ταυτότητος των άνηκόντων εις εκάστην πλοιοκτητρίαν έταιρείαν πλοίων. Η άρμοδιότης της άλλοδαπής δημοσίας αρχής δια την έκδοσιν του πιστοποιητικού βεβαιούται υπό του Υπουργείου Έξωτερικών η της Έλληνικής Προξενικής Αρχής.

Η απόδειξις ότι τά υπό ξένην σημαίαν πλοία είναι συμβεβλημένα μετά του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου ένεργείται δια πιστοποιητικού τουτου.

*Άρθρον 36.

Φορολογία άλιευμάτων παραγωγής άλιευτικών πλοίων υπό ξένην σημαίαν ελληνικών συμφερόντων.

1. Επί των άκαθαρίστων έσόδων των προερχομένων εκ πωλήσεως, έν Ελλάδα, άλιευμάτων παραγωγής άλιευτικών πλοίων ελληνικών συμφερόντων υπό ξένην σημαίαν, έπιβάλλεται φόρος είσοδήματος υπολογιζόμενος επί συντελεστή έν επί τοίς εκατόν (1%), υπό την προϋπόθεσιν ότι η διάθεσις των άλιευμάτων τούτων ένεργείται εις την ίχθυόσκαλαν η εις την προκυμαίαν η εις τά ψυγεία ξηράς.

2. Δια της καταβολής του όφειλομένου κατά την προηγούμενην παράγραφον φόρου έξαντλείται πάσα ύποχρέωσις εκ του όρου είσοδήματος της έπιχειρήσεως και των έταιρων η μετόχων τούτης, δια τά κτώμενα καθαρά κέρδη εκ της διαθέσεως των άλιευμάτων των πλοίων τούτων έν Ελλάδα.

3. Αί διατάξεις του Ν.Δ. 3323/1955 και του Ν.Δ. 3843/1958, ως εκάστοτε ισχύουν, εφαρμόζονται αναλόγως και επί του έπιβαλλομένου δια του παρόντος άρθρου φόρου, εκτός των θεμάτων των ρυθμιζομένων δια των προηγούμενων παραγράφων.

*Άρθρον 37.

Κατάργησις δασμολογικών και φορολογικών άπαλλαγών έπιβατικών αυτοκινήτων, είσαγομένων υπό ύπαλληλων ναυτιλιακών έπιχειρήσεων.

1. Από της ένάρξεως ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται αί δασμολογικαι και φορολογικαι άπαλλαγαι αί άφορώσαι εις την άτελή είσπαγωγήν έπιβατικών αυτοκινήτων υπό του άλλοδαπου ύπαλληλικού προσωπικού των έγκατεστημένων εις την Ελλάδα ναυτιλιακών έπιχειρήσεων εάσει του Α.Ν. 89/1967 «περί έγκαταστάσεως έν Ελλάδα άλλοδαπών Έμποροβιομηχανικών Έταιρειών» και Α.Ν. 378/1968 «περί συμπληρώσεως του Α.Ν. 89/1967 «περί έγκαταστάσεως έν Ελλάδα άλλοδαπών Έμποροβιομηχανικών Έταιρειών».

2. Έπιβατικά αυτοκίνητα είσαχθέντα μέχρι τούδε άτελως υπό του άλλοδαπου προσωπικού των άνωτέρω έπιχειρήσεων δύναται έντός προθεσμίας δώδεκα (12) μηνών να επανεξαχθούν η να τελωνισθούν επί τη καταβολή του ήμισους του προδλεπομένου δατμού και είδικού φόρου καταναλώσεως ως και του ήμισους του έφ' άπαξ προσθέτου είδικού τέλους ταξινομήσεως.

3. Άπαγορεύεται η μεταβίβασις της κυριότητος η η παράχωρησις της χρήσεως των κατά την προηγούμενην παράγρα-

φον τελωνιζομένων αυτοκινήτων πρό της παρελεύσεως τριετίας από του τελωνισμού των.

4. Αί διατάξεις του άρθρου 6 του Ν.Δ. 36/1968 «περί δεσπίσεως δασμολογικών τινων απαλλαγών και διευκολύνσεων και ρυθμίσεως ένιων τελωνειακών θεμάτων», καθ' ὃ μέρος ἀφοροῦν εἰς τὴν ἐλευθέραν εἰσαγωγὴν καὶ κυκλοφορίαν ἐπιβατικῶν αυτοκινήτων δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ προσώπων.

Ἄρθρον 38.

Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ άρθρου 65 τοῦ Π.Δ. 636/1977 «περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Ὁργανισμοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ» προστίθεται περίπτωσις ε' ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«ε'. Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπιστῶν, προτεινόμενον μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως ἰσχύος τοῦ Π.Δ. 636/1977.

Ἄρθρον 39.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχύν νόμος ἀφ' ἧς ἐξεδόθη, ἡ ὑπ' ἀριθ. Ε. 1083/289 ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1978 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

Ἄριθ. Πρωτ. Ε. 1083/289 ΠΟΛ. 14

Ἀθῆναι, 1 Φεβρουαρίου 1978

Ἐχοντας ὑπόψη:

α) Τῆς διατάξεις τῶν άρθρων 1, 4, 14 καὶ 19 τοῦ Ν. 27/1975 «περὶ φορολογίας πλοίων, ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ἐγκαταστάσεως ἀλλοδαπῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων».

β) Τὸ γεγονός ὅτι, μετὰ τὸ σχέδιον νόμου ποῦ ἔχει καταρτισθεῖ, καθορίζεται ὅτι σὲ περίπτωσιν ὑποθηκεύσεως πλοίου πρῶτης κατηγορίας καταβάλλονται οἱ φόροι καὶ εἰσπρατὰ ποῦ ἀναλογοῦν μέχρι τὴν ἡμέρα τῆς ὑποθηκεύσεως τοῦ πλοίου.

Ἀποφασίζομε:

Γιὰ τὰ πλοία ποῦ ὑποθηκεύονται ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου 1978 καὶ μετὰ, οἱ πλοιοκτῆτες ὑποχρεώνονται νὰ ἐξοφλοῦν τοὺς φόρους καὶ εἰσφορὰς τοῦ Δημοσίου ποῦ βαρύνουν αὐτὰ καὶ ποῦ ἀναλογοῦν μέχρι καὶ τὴν ἡμέρα τῆς ὑποθηκεύσεως τοῦ πλοίου.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ, ΔΩΡΕΩΝ
ΚΑΙ ΠΡΟΙΚΩΝ

Ἄρθρον 40.

Ἐξαιρέσεις ἐκ τοῦ φόρου κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν.

1. Δὲν ὑπόκειται εἰς φόρον τὸ μέχρι δραχμῶν 75.000 τμήμα τῆς κατὰ στρέμμα ἀγοραίας ἀξίας τῶν αἰτίᾳ θανάτου κτωμένων γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐγκαταστάσεων τῶν ἐξυπηρετουσῶν ἀποκλειστικῶς τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν, ἐφόσον ἡ κατὰ στρέμμα ἀγοραία ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς 200.000 δραχμὰς καὶ μέχρις ἐκτάσεως τεσσαράκοντα (40) στρεμμάτων συνολικῶς δι' ἕκαστον κληρονομῶν ἢ κληροδόχον, ἐάν:

α) Οἱ κληρονομοὶ ἢ κληροδόχοι εἶναι τέκνα (ἐκ νομίμου γάμου, ἐξώγαμα ἐναντι τῆς μητρὸς, ἀναγνωρισθέντα ἐναντι τοῦ πατρὸς, νομιμοποιηθέντα ἐναντι ἀμφοτέρων τῶν συζύγων, θετά), σύζυγος, γονεῖς ἢ ἀδελφοὶ τοῦ κληρονομομένου.

β) Οἱ κληρονομοὶ ἢ κληροδόχοι ἀσχολοῦνται προσωπικῶς καὶ κατὰ κύριον ἐπάγγελμα εἰς τὴν γεωργίαν ἢ κτηνοτροφίαν, ἔστω καὶ ἂν ἔτι οὗτοι χρησιμοποιοῦν ἐπιδοθητικῶς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των ἢ καὶ ξένους ἐργάτας.

Ἡ καταλληλότης ἐκτάσεως τινος, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῆς ἐγκαταστάσεων, διὰ γεωργικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἀποδεικνύεται διὰ θεδαιώσεως τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐκδιδομένης ἀτελῶς καὶ ἐπισυναπτομένης εἰς τὴν δήλωσιν κληρονομίας.

γ) Ἡ ἔκτασις χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τῶν κληρονομῶν ἢ κληροδόχων ἀδιαλείπτως ἐπὶ δώδεκα (12) συναπτά ἔτη, ἀπὸ τῆς κτήσεώς της, ἀποκλειστικῶς διὰ γεωργικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν.

Προκειμένου περὶ κτήσεως ἰδανικοῦ μεριδίου γεωργικῆς ἢ κτηνοτροφικῆς ἐκτάσεως, διὰ τὴν μὴ ὑπαγωγὴν εἰς φόρον, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ ποσοστὰ ἐκάστου μεριδίου, τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς ἕκτασιν μέχρι τεσσαράκοντα (40) στρεμμάτων.

2. Ἐν περιπτώσει, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀλλαγῆς τῆς χρήσεως ἢ ἐκμετάλλευσιν ἐκτάσεων, αἰτίαι δὲν ὑπῆχθησαν εἰς φόρον κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος άρθρου ἢ μὴ καλλιεργεῖται τούτων ἐπὶ δύο συναπτά ἔτη ὑπὸ τοῦ κληρονομοῦ ἢ κληροδόχου, πρὸ τῆς παρόδου τῶν δώδεκα (12) ἐτῶν, ὁ κληρονομῶς ἢ κληροδόχος ὑποχρεοῦται, ἐντὸς προθεσμίας τριάντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀλλαγῆς τῆς χρήσεως ἢ τῆς ἐκμετάλλευσιν ἢ τῆς λήξεως τῆς διετούς προθεσμίας, εἰς τὴν ὑποβολὴν δηλώσεως μετὰ τὴν κατὰ τὸν χρόνον τούτον ἀγοραϊὰν ἀξίαν των καὶ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐπιμεριστικῶς ἀναλογούντος ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων φόρου κληρονομίας.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ μεταβίβασις γεωργικῆς ἢ κτηνοτροφικῆς ἐκτάσεως, ἥτις δὲν ὑπῆχθη εἰς φόρον κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος άρθρου, πλην τῆς αἰτίας δωρεᾶς ἢ προικὸς τοιαύτης, πρὸς τὰ ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ πρόσωπα, πρὸ τῆς παρόδου τῆς προθεσμίας τῶν δώδεκα (12) ἐτῶν, ἂνευ ὑποβολῆς δηλώσεως μετὰ τὴν κατὰ τὸν χρόνον τούτον ἀγοραϊὰν ἀξίαν της καὶ καταβολῆς ὀλοκλήρου τοῦ ἐπιμεριστικῶς ἀναλογούντος φόρου, ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ἐκτάσεως ταύτης.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων κτωμένων αἰτία δωρεᾶς (ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου), ὡς καὶ αἰτία προικὸς, συνιστωμένης κατὰ τὰ άρθρα 1406, 1412 ἕως καὶ 1414 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. Ἐπὶ μεταβίβασεως γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων αἰτία δωρεᾶς καὶ αἰτία θανάτου, ἐρ' ὅσον αἱ μεταβιβάσεις ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαιοπαρόχου πρὸς αὐτὸν δικαιδοχόν, ἐκάστη μεταγενεστέρα τούτων δὲν ὑπόκειται εἰς φόρον ἐὰν ἐπὶ τῶν προγενεστέρων μεταβιβάσεων δὲν εἶχεν ὑπαχθῆ εἰς φόρον συνολικῶς ἢ ἔκτασις τῶν τεσσαράκοντα (40) στρεμμάτων καὶ μέχρι συμπληρώσεως τούτων.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ μεταβιβάσεων αἰτία δωρεᾶς καὶ προικὸς καὶ θανάτου, ἐφ' ὅσον αἱ μεταβιβάσεις ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προσώπου πρὸς τὴν ὑπὲρ ἧς ἢ προῖξ.

Ἐπὶ προικὸς, αἱ προϋποθέσεις τῶν περιπτώσεων β' καὶ γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος άρθρου δεόν νὰ συντρέχουν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ προικολήπτου.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ σύνταξις συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου μεταβιβάλλοντος τὴν κυριότητα ἢ συνιστῶντος ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ γεωργικῆς ἢ κτηνοτροφικῆς ἐκτάσεως, ἥτις δὲν ὑπῆχθη εἰς φόρον κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος άρθρου. ἂν δὲν προσαρτηθῆ ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ συντασσόμενον συμβόλαιον, θεδαίωσις τοῦ ἀρμοδίου Οἴκου. Ἐφόρου, περὶ ὑποβολῆς δηλώσεως καὶ καταβολῆς ὀλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπιμεριστικῶς ἀναλογούντος ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως φόρου.

6. Οἱ συμβολαιογράφοι ὑποχρεοῦνται, ὅπως, τὸ πρῶτον πενθήμερον ἐκάστου μηνός, ἀποστέλλουν εἰς τὴν ἀρμοδίαν Διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀντίγραφον ἀτελῶς, δαπάνης τῶν συμβαλλομένων. τῶν ἐντὸς τοῦ ἀμέσως προηγουμένου μηνός καταρτισθέντων ὑπ' αὐτῶν, κατὰ τὰ ἀνω, συμβολαίων καὶ πράξεων ἀποδοχῆς κληρονομίας.

7. Προκειμένου περί κτήσεων γεωργικών ή κτηνοτροφικών έκτασεων, μη υποκειμένων κατά τὰς διατάξεις του παρόντος άρθρου εις φόρον, ἐν τῇ υποβαλλομένη ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου φορολογικῆ δηλώσει γίνεται ρητὴ μνεία ὅτι ἡ κτηθείσα ἔκταση εἶναι γεωργικὴ ἢ κτηνοτροφικὴ καὶ ὅτι θὰ χρησιμοποιηθῆ ἀδιστακτικῶς καὶ κατὰ ἀποκλειστικότητα διὰ γεωργικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν ἐπὶ δώδεκα (12) συναπτά ἔτη ἀπὸ τῆς κτήσεως τῆς. Ὡσαύτως, ἡ ρητὴ αὕτη μνεία, δεόν ἀπαραίτητως νὰ περιλαμβάνηται καὶ εἰς τὰ συντασσόμενα συμβόλαια δωρεᾶς ἢ προικῆς, ὡς καὶ εἰς τὰς πράξεις ἀποδοχῆς τῆς κληρονομίας ἢ κληροδοσίας.

8. Κατὰ τῶν παραβατῶν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου ἐπιβάλλονται αἱ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 55 τοῦ Ν. 1641/1919 «περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων», ὡς ἐπανετέθησαν ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 81/1974 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ν.Δ. 248/1973, ἐπαναφορᾶς καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν τινῶν νόμων καὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων», ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ άρθρου 117 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 «περὶ Κώδικος Φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων» προβλεπόμενα κυρώσεις.

9. Ἐπὶ τῶν υποθέσεων τοῦ παρόντος άρθρου καὶ διὰ θέματα μὴ ρυθμιζόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 118/1973, ὡς αὐταὶ τροποποιεῖται ἰσχύουσι.

Ἄρθρον 41.

Προθεσμίαι: ὑποβολῆς δηλώσεων.

1. Ἡ περίπτωσις β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 62 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς κατωτέρω:

«β) Ἐντὸς ἐννέα (9) μηνῶν, ἐὰν ὁ κληρονομούμενος ἀπέβιωσεν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἐὰν οἱ κληρονόμοι ἢ κληροδόχοι διέμενον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατὰ τὸν χρόνον θανάτου τοῦ κληρονομούμενου.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας, ἐὰν ὁ κληρονόμος ἢ κληροδόχος λάθῃ εἰς τὴν κατοχὴν του τὰ ἀντικείμενα τῆς αἰτίας θανάτου κτήσεως ἐντὸς τῶν πρώτων ἑξ μηνῶν τῆς ἐνεαμηνοῦ προθεσμίας, ἡ προθεσμία τῶν ἐννέα μηνῶν συντέμνεται εἰς ἑξ μῆνας ἀπὸ τῆς καταλήψεως τῶν περιουσιακῶν τούτων στοιχείων».

2. Τὸ ἄρθρον 64 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς κατωτέρω:

«Δι' ἀποφάσεως τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου δύναται νὰ παραταθεῖν δι' ἀποχωρῶντας λόγους αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ άρθρου 62 προθεσμίαι μέχρι τριῶν (3) μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὄριον ἀπὸ τῆς νομίμου λήξεώς των, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ πρὸς δήλωσιν ὑποχρέου, ὑποβαλλομένης μέχρι τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατ' ἄρθρον 76 πράξεως καὶ πάντως οὐχὶ εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῶν τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 62 ὀριζομένης προθεσμίας».

Ἄρθρον 42.

Ἀπαλλαγαί.

Τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 25 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 118/1973, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 32 τοῦ Ν. 12/1975, προβλεπόμενον ποσὸν ὀρίζεται εἰς ἓν ἑκατομύριον (1.000.000) δραχμᾶς.

Ἄρθρον 43.

Κατάταξις συγγενῶν ἐξ υἰοθεσίας εἰς φορολογικὰς κλίμακας.

1. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 29 τοῦ Ν.Δ. 118/1973, ὡς αὕτη ἠρσιμώθη διὰ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 5 τοῦ Ν. 231/1975 ἀντικαθίσταται, ὡς κατωτέρω:

«2. Ἐπὶ υἰοθεσίας, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου, ἡ κατάταξις εἰς τὴν οἰκείαν κατηγορίαν τοῦ παρόντος άρθρου τοῦ

υἰοθετηθέντος ἢ τῶν μετὰ τὴν υἰοθεσίαν γεννηθέντων γνησίων κατιόντων αὐτοῦ ἐναντι τοῦ υἰοθετηθέντος, ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ ἐάσει τῆς συγγενικῆς σχέσεως τῆς δημιουργηθείσης διὰ τῆς υἰοθεσίας.

Κατ' ἐξαιρέσειν, ὁ Οἶκος. Ἐφορος δύναται διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου νὰ μὴ λάθῃ ὑπ' ὄψιν τὸν ἐκ τῆς υἰοθεσίας βαθυμὸν συγγενείας, ὅταν διαπιστώσῃ ὅτι αὕτη ἐγένετο προδήλως πρὸς καταστρατήγησιν τοῦ παρόντος νόμου, ἰδίᾳ ὁσάκις ἡ υἰοθεσία ἐγένετο ἐν ὄψει ἐπικειμένου θανάτου ἢ ὁσάκις ἡ διαφορά τῆς ἡλικίας μεταξὺ υἰοθετηθέντος καὶ υἰοθετηθέντος δὲν ἀποδεικνύει εἰλικρινῆ πρόθεσιν υἰοθεσίας.

Ἡ κατάταξις εἰς τὴν οἰκείαν κατηγορίαν τοῦ παρόντος άρθρου τοῦ υἰοθετηθέντος, ἐναντι τοῦ υἰοθετηθέντος ἢ τῶν μετὰ τὴν υἰοθεσίαν γεννηθέντων γνησίων κατιόντων αὐτοῦ, ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ ἐάσει τῆς συγγενικῆς σχέσεως τῆς ὑφισταμένης πρὸ τῆς υἰοθεσίας».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων, διὰ τὰς ὁποίας ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωσις ἐγεννήθη πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, δὲν εἶχεν ὁμως λήξει κατ' αὐτὴν ἢ ὑπὸ τῶν άρθρων 62 καὶ 64 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προβλεπομένη προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεως, ἢ ἡ δήλωσις θὰ ὑποβληθῆ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 44.

Υπόχρεοι εἰς δήλωσιν.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 7 τοῦ άρθρου 61 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«7. Ἐὰν ὁ ὑπόχρεος εἰς δήλωσιν ἔχῃ κηρυχθῆ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως μετὰ τὴν ἐπαγωγὴν τῆς κληρονομίας, εἰς δήλωσιν ὑποχρεοῦται ὁ σύνδικος, μετὰ τὴν ρητὴν ἢ σιωπηρὰν ἀποδοχὴν τῆς κληρονομίας ὑπὸ τοῦ πτωχοῦ καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπεβλήθη ὑπὸ τούτου».

Ἄρθρον 45.

Ἀναστολὴ εἰσπράξεως φόρου κληρονομιῶν.

1. Ἀναστέλλεται ἐπὶ διετίαν, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἡ εἰσπραξις θεβαιωθέντων ἢ θεβαιωθησομένων φόρων κληρονομίας, ὀφειλομένων πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον παρὰ Κυπρίων ὑπηκόων προσφύγων, ἐγκατασταθέντων ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὴν 15 Ἰουλίου 1974, διὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα κείμενα ἐν Ἑλλάδι καὶ μεταβιβασθέντα αὐτοῖς αἰτία θανάτου παρὰ συζύγου ἢ πατρός. Διὰ τὸ διάστημα τῆς ἀναστολῆς δὲν ὀφείλονται τόκοι καὶ προσαυξήσεις ἐκπροθέσμου καταβολῆς.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν τυγχάνει ἐφαρμογῆς εἰς ἄς περιπτώσεις εἰς τὴν κληρονομίαν περιέχονται καὶ μετρητὰ, καλύπτοντα τοῦλάχιστον ποσοστὸν τριάνοντα τοῖς ἑκατῶν (30%) τοῦ ὀφειλομένου φόρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΩΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Ἄρθρον 46.

Εἰδικαὶ περιπτώσεις φορολογίας.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α.Ν. 1521/1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων», κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 1587/1950, ὡς ἰσχύει, προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 5 ἔχουσα οὕτω:

«5. Ἐπὶ μεταβιβάσεως, εἰς ἐκτέλεσιν συμβολαιογραφικοῦ προσημῶν, ἰδανικοῦ μεριδίου οἰκοπέδου, ὑπὸ τοῦ οἰκοπεδούχου πρὸς τὸν κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἐργολήπτην, ὅστις ἀνέλαβε τὴν ἐπὶ τούτου ἰδίαις δαπάναις ἀνεγερσιν οἰκοδομῆς ἐπὶ ἀντιπαροχῇ, ὁ φόρος μεταβιβάσεως ὑπολογίζεται μόνον ἐπὶ τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν ποσοστῶν τοῦ οἰκοπέδου, ἔστω καὶ

ἐάν κατά τὴν κατάρτισιν τοῦ ὀριστικοῦ συμβολαίου ἔχουν ἀνεγερθῆ ὑπὸ τοῦ ἐργολήτου κτίσματα).

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων ἐκκρεμοῦσῶν, κατὰ τὴν ἐναρξίν ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐνώπιον τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων.

*Ἄρθρον 47.

Ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 1587/1950, ὡς ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν ὁ φόρος μεταβιβάσεως ἐκρύβει, εἰς πᾶσαν περίπτωση, τὸν ὑπόχρεον πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, προστίθεται περίπτωσης ζ' ἔχουσα οὕτω:

«ζ') Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἀκινήτου διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου».

3. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ὡς αὕτη ἠριθμήθη διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 329/1974 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ διὰ τοῦ Ν. 1587/1950, κυρωθέντος Α.Ν. 1521/1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων» ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν, ἐπιδίδεται δῆλως φόρου μεταβιβάσεως, ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως ἢ ὑπὸ τοῦ κατὰ νόμον ἐνεργούντος διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ, πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς καθορισθείσης ἀποζημιώσεως καὶ καταβάλλεται ὑπ' αὐτῶν ἐξ ὀλοκλήρου ὁ ἀναλογῶν φόρος μεταβιβάσεως.

Ἡ παρακατάθεσις τῆς προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς προδιορισθείσης ἀποζημιώσεως ἀπαγορεύεται, ἄνευ προσκομίσεως κυρωμένου ἀντιγράφου τῆς υποβληθείσης δηλώσεως».

4. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, καταργεῖται.

5. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθῶς:

«4. Ὁ μεταγραφὸν ὑποχρεῖται ν' ἀρνηθῆ τὴν μεταγραφὴν συμβάσεως ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ οἰαδήποτε ἐτέρας πράξεως ἀφορώσης εἰς τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριότητος ἢ ἐτέρων ἐμπραγμάτων δικαιομάτων ἐπὶ ἀκινήτων, πλην ὑποθήκης, ἐφ' ὅσον δὲν προσάγεται εἰς αὐτὸν ἀντίγραφον τῆς δηλώσεως φόρου μεταβιβάσεως, δεόντως θεωρημένον, ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Εἰδικῶς προκειμένου περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἀπαγορεύεται ἡ μεταγραφὴ εἰς τὰ οικεῖα βιβλία τῆς ἀποφάσεως κηρύξεως αὐτῆς, ἐὰν δὲν προσαχθῆ ἀντίγραφον δηλώσεως φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, δεόντως θεωρημένον, ἐξ οὗ νὰ προκύπτῃ, ὅτι κατεβλήθη ὁ ἐπὶ τῆς ὀριστικῆς καθορισθείσης ἀποζημιώσεως ἀναλογῶν φόρος ἢ ὅτι δὲν οφείλεται φόρος.

Αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν οικείων μεταβολῶν εἰς τὸ νηολόγιον».

6. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 10ης Μαΐου 1977.

Ἐπὶ ὑποθέσεων ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν, δι' ἃς ἐπεδιδόθησαν δηλώσεις φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, ἄνευ καταβολῆς τοῦ οφειλομένου φόρου, ὁ ὑπόχρεος πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως ἐπιδίδει εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον δῆλωσιν καὶ καταβάλλει ἐξ ὀλοκλήρου τὸν οφειλόμενον φόρον, ἄνευ προσθέτου τοιούτου.

Ἡ δῆλωσις αὕτη δέον νὰ υποβληθῆ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Παρερχομένης ἀπρόσθετου τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ

Οἰκονομικὸς Ἐφορός, ἐκδίδει κατὰ τοῦ ὑποχρέου φύλλον ἐλέγχου προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου, κυρίου καὶ προσθέτου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ὡς ἰσχύει:

7. Φόρος μεταβιβάσεως δι' ἀναγκαστικὰς ἀπαλλοτριώσεις, κατεβλήθη ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου ἢ παρακρατηθεὶς παρὰ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐκ τῆς παρακαταβείσεως ἀποζημιώσεως, μέχρι καὶ τῆς 9ης Μαΐου 1977, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δικαιούχον τῆς ἀποζημιώσεως, ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως αὐτῆς δὲν προσηξήθη διὰ τοῦ ἀναλογούντος φόρου μεταβιβάσεως καὶ ἡ ἀξίωσις τοῦ δικαιούχου δὲν ὑπέκυψεν εἰς τὴν παραγραφὴν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 91 τοῦ Ν.Δ. 321/1969 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ», ὡς ἰσχύει.

Ἡ δικδικασία ἐπιστροφῆς, τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου, καθορισθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

8. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» καταργεῖται, τῆς ὑπ' ἀριθ. 4 παραγράφου αὐτοῦ ἀριθμομένης ὡς 3.

*Ἄρθρον 48.

Ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 1521/1950 προστίθεται περίπτωσης η' ἔχουσα οὕτω:

«η') Ἡ σύμβασις ἀνταλλαγῆς ἀκινήτων μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου».

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 231/1975 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίστανται ἀφ' ἧς ἰσχυταν, ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Ἐπὶ ἀκινήτων εἰσφερόμενων ἢ ἀγορασθέντων ὑπὸ ἀνόμου ἐταιρείας μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1972, ἐπὶ τῶν ὑποίων δὲν ἀνηγέρθη ξενοδοχεῖον ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἢ εἰσφορᾶς, δὲν οφείλεται διαφορά φόρου συμφώνως πρὸς τὴν διατάξιν τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 15' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ διὰ τοῦ Ν. 1587/1950 κυρωθέντος Α.Ν. 1521/1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων», ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 4459/1965 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων, «περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων κλπ.», ἐφ' ὅσον ἡ ἀνέγερσις τοῦ ξενοδοχείου πραγματοποιηθῆ ἔως τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1980.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ἡ τριετὴς προθεσμία περὶ ἧς ἡ διατάξις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου δὲν συνεπληρώθη μέχρι τῆς ἐναρξέως ἰσχύος τοῦ παρόντος, αὕτη παρατείνεται μέχρι τῆς 10ης Μαΐου 1980.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἀνέγερσεως τοῦ ξενοδοχείου, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν προηγούμενων ἐδαφίων ὀριζομένης προθεσμίας ἢ μεταβολῆς τῆς τοιαύτης χρήσεως τοῦ εἰσφερόμενου ἢ ἀγορασθέντος ἀκινήτου πρὸ τῆς παρελεύσεως εικοσαετίας ἀπὸ τῆς εἰσφορᾶς, ἢ ἀγορᾶς αὐτοῦ, ὁ τελευταῖος κύριος ὑποχρεῖται εἰς ὑπόβολὴν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ οφειλομένου φόρου, κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 4459/1965 εἰδικώτερον ὀριζόμενα».

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ν. 542/1977 ἐφαρμόζονται, ὑπὸ τὰς ἐν αὐταῖς τινεμέναις προϋποθέσεσι, καὶ ἐπὶ ἀνωμόμων ἐταιρειῶν αἰτινας ἔτυχον τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 543/1968, ὡς οὕτως ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 848/1971, φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ αὐτοδελούθησαν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 231/1975 ὀριζομένης προθεσμίας.

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 231/1975 ἐφαρμόζονται, ὑπὸ τὰς ἐν αὐταῖς τινεμέναις προϋποθέσεσι καὶ ἐπὶ ἀνωμόμων ἐταιρειῶν καὶ ἐταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης, διαλυομένων ἐντὸς ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

5. Έν περιπτώσει διαλύσεως επαγγελματικών σωματείων των δημοσίων πολιτικών υπαλλήλων και υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ή μεταβίβασις παντός περιουσιακού στοιχείου, πρὸς ἕτερον νεοσυσταθέν σωματεῖον παντὸς βαθμοῦ τοῦ αὐτοῦ κλάδου ἢ ὑπηρεσίας, ὡς καὶ αἱ περὶ ταύτης σχετικαὶ συμβάσεις ἀπαλλάσσονται, ἐπὶ ἔν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐναρξέως ἰσχύος τοῦ παρόντος, παντὸς γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ φόρου ἢ τέλους χαρτοσήμου, δικαιοῦματος ἢ εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἢ οἰοῦν ἕτερου τρίτου.

*Ἄρθρον 49.

Φορολογητέα ἀξία μεταβιβαζομένων ἀκινήτων, εἰς ἐκτέλεσιν προσυμφώνου.

1. Ἐπὶ μεταβιβάσεως ἐξ ἐπαφροῦς κίτις, κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ὡς οὗτος ἰσχύει, τῆς κυριότητος ἢ ἐτέρων ἐμπραγμάτων δικαιομάτων ἐπὶ ἀκινήτων, πραγματοποιουμένης μέχρι: τέλους τοῦ ἔτους 1979 εἰς ἐκτέλεσιν συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου καταρτισθέντος μέχρι: τέλους τοῦ ἔτους 1976, ὁ φόρος μεταβιβάσεως ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ εἰς τὸ συμβολαιογραφικὸν προσυμφώνον πωλήσεως ἀναγραφόμενου τιμήματος, ὡς τοῦτο ἔχει τυχὸν ἀναπροσαρμοσθῆ διὰ μεταγενεστέρου προσυμφώνου, προσκυζήνομένου κατὰ ποσοστὸν δώδεκα τοῖς ἑκατὸν (12%) δι' ἑκάστην ἔτος ἀπὸ τοῦ χρόνου ὑπογραφῆς τοῦ ἀρχικοῦ συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου μέχρι: τοῦ χρόνου τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὀριστικοῦ συμβολαίου.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐτῶν, χρονικὸν διάστημα ἑκάστην τοῦ ἐξαμήνου δὲν ὑπολογίζεται, μείζον δὲ τούτου λογίζεται ὡς ὀλόκληρον ἔτος.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν μεταβιβάσεων, δι' ἃς συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τῶν ἀρθρῶν 3 παράγραφος 1 ἐδάφια α' καὶ β' τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ὡς οὗτος ἰσχύει: καὶ 12 παράγραφος 2 τοῦ Ν. 634/1977 «περὶ καταργήσεως τοῦ Εἰδικοῦ Τριμῆσου Ἐπιτοκίου. Θεσπίσεως ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων κλπ.».

*Ἄρθρον 50.

Όνομαστικοποίησις μετοχῶν ἀνωνύμων κτηματικῶν ἐταιρειῶν.

1. Τὰ ἐδάφια πρῶτον καὶ δεύτερον τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Ν. 4459/1965 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων «περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος οἰκοπέδων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 51 τοῦ Ν. 542/1977, ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἰσχύουν, ὡς ἀκολούθως:

«7. Αἱ μετοχαὶ τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἀνωνύμων κτηματικῶν ἐταιρειῶν, ὑποχρεωτικῶς ἀνήκουν εἰς ἡμεδαπὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα ἢ εἰς ὁμογενεῖς.

Εἰς ἃς περιπτώσεις μετοχαὶ ἀνωνύμων κτηματικῶν ἐταιρειῶν ἀνήκουν κατὰ τὴν 31ην Μαΐου 1977 εἰς ἀλλοδαπὰ νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα, πλὴν ὁμογενῶν, θεωροῦνται αὐταὶ αὐτοδικαίως ἄκυροι καὶ ἡ ἐταιρεία, μετὰ σημείωσιν ἐν τῷ οἰκείῳ βιβλίῳ τῆς ἀκυρότητος, ἐκδίδει ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης νέαν ἀνωνύμου μετοχάν, τῆς ὁποίας ἐκποιεῖ καὶ ὀνομαστικοποιεῖ ἐπ' ὀνόματι τῶν νέων μετόχων.

Ἡ ἐκποίηση ἐνεργεῖται ἀμελλητί εἴτε ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ διὰ τὰς εἰς αὐτὸ εἰσηγμένας, εἴτε διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας. Τὸ προϊόν τῆς πωλήσεως ἢ ἐταιρεία παρακαταθέτει: παραγῆμα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐν τῷ ὡς ἄνω βιβλίῳ αὐτῆς ἀναγεγραμμένων ἀλλοδαπῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἀρθροῦ 13, τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου, προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἀλλοδαπῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων τῶν

ἐχόντων τὴν ὑπηκοότητα Κράτους - Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος ἢ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 58 τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης ἀναφερομένων ἐταιρειῶν καὶ λοιπῶν νομικῶν προσώπων».

3. Μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου, προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν».

4. Ἡ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Ν. 4459/1965 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων «περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος», ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 51 τοῦ Ν. 542/1977, προβλεπομένη προθεσμία, ὀρίζεται: εἰς τρεῖς (3) μῆνας.

*Ἄρθρον 51.

Κύρωσις διαταγῶν.

Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχύον νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν, αἱ ὑπ' ἀριθ. Κ. 4444/23.3.1977, Κ. 6239/79/4.5.1977, Κ. 15469/17.12.1977 καὶ Κ. 8307/76/27.6.78 διαταγαὶ τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

Ἄριθ. Πρωτ. Κ. 4444

23.3.1977

Ἀνακοινοῦμεν, ὅτι ἡ εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἀρθροῦ 51 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ὀριζομένη προθεσμία διὰ τὴν ἐκποίησην μετοχῶν ἀνωνύμων κτηματικῶν ἐταιρειῶν, ἀνηκουσῶν εἰς ἀλλοδαπὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, παρατείνεται μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1977, εἰς ἃς περιπτώσεις αἱ περὶ ὧν πρόκειται μετοχαὶ ἀνήκουν εἰς ὑπηκόους Κράτους—Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος ἢ εἰς τὰς ἐν ἀρθρῷ 58 τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης ἀναφερομένας ἐταιρείας καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα.

Ὁ Ἰπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἄριθ. Πρωτ. Κ. 6239/79

4.5.77

Ἀνακοινοῦμεν, ὅτι ἡ, ἀπὸ τὸ δεύτερο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἀρθροῦ 51 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», προβλεπομένη προθεσμία, παρατείνεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977.

Ὁ Ἰπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἄριθ. Πρωτ. Κ. 15469

17.12.1977

Σὲ συνέχεια τῆς με ἀριθμὸ Κ. 6239/79/4.5.1977 διαταγῆς μας, ἀνακοινοῦμε ὅτι, ἡ ἀπὸ τὸ δεύτερο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἀρθροῦ 51 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» προβλεπομένη ἐναρξὴ τῆς ἰσχύος τῆς ἀνωτέρω παραγράφου, ὀρίζεται ἡ 1 Ἰουλίου 1978.

Ὁ Ἰπουργὸς
Γ. ΜΠΟΥΤΟΣ

Ἄριθ. Πρωτ. Κ. 8307/76

27.6.78

Ἐν συνέχεια τῶν με ἀριθμοὺς Κ. 6239/79/4.5.1977 καὶ Κ. 15469/ΠΟΑ. 322/17.12.77 διαταγῶν μας, ἀνακοινοῦμε ὅτι, ἡ ἀπὸ τὸ δεύτερο ἐδάφιο τῆς παρ. 8 τοῦ ἀρθροῦ 51 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», προβλεπομένη ἐναρξὴ τῆς ἰσχύος τῆς ἀνωτέρω παραγράφου, ὀρίζεται ἡ 1η Ὀκτωβρίου 1978.

Ὁ Ἰπουργὸς
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

*Άρθρον 52.

*Εκτακτον τέλος οικοδομικών αδειών.

Όφειλόμενοι δόσεις εκτάκτου τέλους, κατά τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 43/1974 «περὶ κατοργήσεως τοῦ Ν.Δ. 333/1974 «περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτου τέλους ἐπὶ τῶν ἐκδομένων αδειῶν ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν», δι' ἐκδοθείσας αδείας ἀνεγέρσεως κατοικιῶν ὑπὸ οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν μὴ κερδοσκοπικῶν, διὰ λογαριασμὸν τῶν μελῶν των, διαγράφονται, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι ἡ συνολικὴ ἐπιφάνεια ἐκάστης αὐτοτελοῦς ὀριζοντίου ἰδιοκτησίας δὲν ὑπερβαίνει τὰ διακόσια (200) τετραγωνικὰ μέτρα ἐπιφανείας, μὴ συνυπολογιζομένων τῶν ὑπογείων ἢ ἡμιυπογείων, κοινοχρήστων καὶ κοινοκτητῶν χώρων.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων καθορίζεται πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαίᾳ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

*Άρθρον 53.

*Ἐξαίρεσεις ἐκ τοῦ φόρου.

Ἡ περίπτωσης στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 11/1975 «περὶ φορολογίας ἀκινήτου περιουσίας καὶ τροποποιήσεως ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 231/1975, ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, ὡς ἀκολουθῶς:

(στ) Τὰ ὑποκειμένα εἰς φόρον κληρονομίας ἀκίνητα, ἐπὶ ἐξαετίαν ἀρχαιμένη ἀπὸ τοῦ ἐπομένου ἔτους τοῦ χρόνου γενέσεως τῆς ἐκ κληρονομίας φορολογικῆς ὑποχρέωσως.

*Άρθρον 54.

*Ἀπαλλαγὰὶ ἐκ τοῦ φόρου.

Τὰ φυσικὰ πρόσωπα ἐν περιπτώσει: διαθέσεως ἀκινήτων διὰ πράξεως ἐν ζωῇ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1978 πρὸς ἐκπλήρωσιν κοινωφελούς, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 2039/1939, σκαποῦ, ἀπαλλάσσονται ἐκ τοῦ φόρου ἀκινήτου περιουσίας διὰ τὰ ἔτη κατὰ τὰ ὁποῖα τὰ ἀκίνητα ταῦτα ἐχρησιμοποιήθησαν ἀποδεδειγμένως διὰ τὸν αὐτὸν κοινωφελῆ σκοπὸν.

*Άρθρον 55.

Κύρωσις διαταγῆς.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου, ἀφ' ἧς ἐξεδόθη, ἡ ὑπ' ἀριθ. Κ. 4989/67/5.4.1977 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς:

Ἄριθ. Πρωτ. Κ. 4989/67/5.4.1977

Προθεσμία παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 11/1975, δι' ὑποβολὴν δηλώσεως φόρου ἀκινήτου περιουσίας, λήγουσα τὴν 15 Ἀπριλίου 1977, παρατείνεται μέχρι 25.4.1977.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

*Άρθρον 56.

Πάγια τέλη χαρτοσήμου — Καταλογισμὸς — Εἰσπραξις ἀναλογικῶν τελῶν χαρτοσήμου.

1. Ἡ ἐξοφλοῦσα πλείονα τοῦ ἐνὸς δηλωτικὰ ἢ πλείονα τῆς μίας ἀποταμιευτικῆς μερίδας αἰτητικῆς ἐφοδιασμῶν πλοίου μὲ τρόφιμα καὶ ἐφόδια ἐν γένει, τελουμένη ὑπὸ καθιερωτῶς διαμετακομίσεως (TRANSIT), ὑπόκειται εἰς τὰ προβλεπόμενα, ὑπὸ τῶν καμμένων διατάξεων, διὰ τὴν ἐξοφλοῦσάν ἐν δηλωτικῶν ἢ μίαν ἀποταμιευτικὴν μερίδα αἰτητικῆν, τέλη χαρτοσήμου.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν, βάσει δηλώσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 99/1977 Προεδρικοῦ Διατάγματος «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων» ἀποβιζομένων τελῶν χαρτοσήμου, εἰσφορᾶς ὑπὲρ Ο. Γ.Α. — Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 4169/1961 «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», ὡς ἰσχύει, καὶ εἰσφορᾶς δακοκτονίας τοῦ Α.Ν. 112/1967 «περὶ κυρώσεως Πράξεων Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς ἐπὶ τοῦ ἐλασιολάθου κλπ.».

3. Τὸ ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς τοῦτο ἰσχύει, ὀριζόμενον ποσὸν τῶν ἐκατὸν (100) δραχμῶν διὰ τὴν εἰσπραξίαν τοῦ ὀφειλομένου ἀναλογικῶς τέλους χαρτοσήμου, διὰ χρήσεως κινητοῦ ἐπιστήματος, ἀυξάνεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων (300) δραχμῶν.

4. Αἱ παραγράφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 15α τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς νῦν ἰσχύει, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς:

(α. Ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι, ἐκδομένων συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἐπιβάλλεται τέλος χαρτοσήμου, ὀριζόμενον ὡς ἀκολουθῶς:

Ἐπὶ ὀνομαστικῆς ἀξίας δραχ.	1 — 1.000	δραχ.	5
» » » »	1.001 — 2.000	»	10
» » » »	2.001 — 3.000	»	15
» » » »	3.001 — 5.000	»	25
» » » »	5.001 — 7.000	»	35
» » » »	7.001 — 10.000	»	50
» » » »	10.001 — 15.000	»	75
» » » »	15.001 — 20.000	»	100
» » » »	20.001 — 30.000	»	150
» » » »	30.001 — 40.000	»	200
» » » »	40.001 — 50.000	»	250
» » » »	50.001 — 60.000	»	300

Ἡ ἀναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν ὀνομαστικῆς ἀξίας μεγαλυτέρας τῶν ἐξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν, τὸ τέλος ὀρίζεται εἰς πέντε τοὺς χιλίοις (5 ο/οο) διὰ τὴν πέραν τῶν ἐξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τούτων.

Ἡ ὀπισθογράφσις, ἢ τριτεγγύρησις καὶ ἡ ἐξόφλησις συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν συντάσσονται ἀτελῶς.

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τέλος χαρτοσήμου ἐπὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἀξίας μέχρις ἐξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν εἰσπράττεται ὑποχρεωτικῶς διὰ χρήσεως εἰδικῶν ἐντύπων ἐνσήμων, ἐπὶ τούτων δὲ ἀξίας ἀνωτέρας, διὰ χρήσεως τοῦ εἰδικοῦ ἐντύπου ἐνσήμου τῆς συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν ἀξίας ἐξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν καὶ διὰ χρήσεως κινητοῦ ἐπιστήματος ἢ ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 3. τοῦ παρόντος Κώδικος ὀριζόμενα. Εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ ἀναλογικὸν τοῦτο τέλος εἶναι ἡ περιλαμβανένη κλάσμα τῆς δραχμῆς στρογγυλοποιεῖται εἰς ἀκεραῖαν δραχμῆν.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου ταύτης ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1979. τῆς προθεσμίας ταύτης δυναμένης νὰ παραταθῆ μέχρις ἕξ (6) εἰσέτι μηνῶν, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

*Άρθρον 57.

*Ἀπαλλαγὰὶ ἐκ τελῶν χαρτοσήμου καὶ φόρων ὑπὲρ τρίτων.

1. Ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὸ τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς τοῦτο ἰσχύει, προβλεπόμενων τελῶν ὡς καὶ οἰαζήποτε ἐν γένει: εἰσφορᾶς, δικαιοφύματος, χρηστήσεως καὶ φόρων ὑπὲρ τρίτων:

α. Αι ναυπηγήσεις, μετασκευαί, έπισκευαί και έν γένει συντηρήσεις τών υπό Έλληνικήν ή ξένην σημαίαν πλοίων, πλωτών ναυπηγημάτων του Ν. 457/1976 (περί εφαρμογής διατάξεων τινων του Κώδικος Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου κλπ.) θαλαστίων εγκαταστάσεων και πλωτών κατασκευών του άρθρου 36 του Ν. 468/1976 (περί ανάληψης, έρεύνης και εκμεταλλεύσεως ύδρογονανθράκων κλπ.), έφ' όσον ή δαπάνη αυτών καλύπτεται δι' εισαγωγής ξένου συναλλάγματος μη υποχρεωτικώς έγκωρητέου, ως και ή ασφαλιζόμενη δι' υποθήκης έπ' αυτών σύμβασις θανείου, ή έπ' αυτών παροχή δικαιώματος ναυτικής υποθήκης, ή έγγραφή τής υποθήκης και ή έξάλειψις αυτής.

Δι' αποφάσεων του Υπουργού τών Οικονομικών ρυθμίζονται αι λεπτομέρειαι τής εφαρμογής τών διατάξεων του παρόντος έδαφίου.

δ. Τά καταστατικά τών παντός είδους ναυτιλιακών κοινοπραξιών, αίτινες έχουν ως αντικείμενον την εκμετάλλευσιν πλοίων υπό Έλληνικήν σημαίαν, μετά τών έν αυτοίς περιεχομένων παρεπομένων συμβάσεων, πάσα πράξις σχετική προς την αύξησιν του κεφαλαίου αυτών, αι τροποποιήσεις τών καταστατικών τούτων, ως και πάσης φύσεως εισφοραι τών μελών αυτών.

Αι διατάξεις του παρόντος έδαφίου εφαρμόζονται και επί συσταθεισών ήδη κοινοπραξιών. Τυχόν καταβληθέντα όμως τέλη χαρτοσήμου, ως και εισφοραι, δικαιώματα, κρατήσεις και φόροι υπέρ τρίτων δέν επιστρέφονται.

2. Όφειλόμενα τέλη χαρτοσήμου επί τιμολογίων, αποδείξεων ή ετέρων έγγραφων, περι τών ή διατάξεις του τελευταίου έδαφίου τής παραγράφου 1 του άρθρου 15ε του Προεδρικού διατάγματος τής 28 Ιουλίου 1931 (περί Κώδικος τών νόμων (περί τελών χαρτοσήμου), ως τούτο ισχύει, εκδοθέντων μέχρι και τής 13ης Φεβρουαρίου 1977, δέν αναζητούνται, τυχόν δέ καταβληθέντα δέν επιστρέφονται.

3. Η κατά τας διατάξεις του άρθρου 1 του νόμου 114/1975 (περί αναστολής του δασμού επί τών εισαγομένων προς πάχυνσιν μόσχων) ισχύουσα μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1978 αναστολή τής εισπράξεως του προβλεπομένου υπό του Τελωνειακού Δασμολογίου Εισαγωγής, δασμού επί τών εισαγομένων νόσχων προς πάχυνσιν τής δασμ. κλάσεως 0102, επεκτείνεται από τής έναρξεως τής ισχύος του παρόντος νόμου και μέχρι τής αυτής ως άνω ήμερομηνίας επί τών συνεισπρατομένων κατά την εισαγωγήν τελών χαρτοσήμου του άρθρου 15δ του Κ.Ν.Τ.Χ. και επί τής υπέρ ένισχύσεως τών έξαγωγών εισφοράς τής υπ' αριθ. 25323/60 ύπουργ. αποφάσεως.

Τυχόν απαιτήσεις του Δημοσίου εκ βεβαιωθέντων τελών χαρτοσήμου του άρθρου 15β του Κ.Ν.Τ.Χ. και εισφοράς τής υπ' αριθ. 25323/60 ύπουργικής αποφάσεως, επί τών εισαχθέντων, υπό τó καθεστώς του Νόμου 114/1975 μόσχων προς πάχυνσιν, διαγράφονται.

4. Αι υπέρ τών αναπήρων πολέμου και θύματων πολέμου ισχύουσαι απαλλαγαι εκ τών τελών χαρτοσήμου εφαρμόζονται υπό τας αυτάς προϋποθέσεις, και εις τούς στρατιωτικούς έν γένει αναπήρους και θύματα ειρηνικής περιόδου άτινα έπαθον κατά την εκτέλεσιν τής ύπηρεσίας των προδήλως και άκμφισήγητως και ένεναν ταύτης.

Άρθρον 58.

Κύρωσις αποφάσεων.

Κυρούνται και έχουν ισχύν νόμου από του έν αυταίς όριζομένου χρόνου ισχύος των:

- α) Η παράγρ. 7 τής υπ' αριθ. Δ. 11288/8.11.1975 κοινής αποφάσεως τών Υπουργών Οικονομικών και Δημοσίων Έργων και β) ή υπ' αριθ. Σ. 1685/236/16.6.1977 απόφασις του Υπουργού Οικονομικών, έχουν ως άκολούθως:
  - Αριθ. Πρωτ. Δ. 11288/8.11.1975

«Περί τής διαδικασίας βεβαιώσεως και εισπράξεως του δικαιώματος χρήσεως ύπονόμων του Ο.Α.Θ. και συνεισπράξεως τούτου υπό του Ο.Υ.Θ. εκ τών αντίστοιχών λογαριασμών ύδρεύσεως».

Έχοντας ύπόψη:

- α) Τίς διατάξεις τών άρθρων 5 και 6 του άρθρου 13

του Ν.Δ. 707/1970 (περί συστάσεως Όργανισμού Άποχτεύσεως Θεσσαλονίκης), και

- β) Τας υπ' αριθ. 127/1.9.1975 και 703/2.9.1975 πράξεις τών Διοικητικών Συμβουλίων τών Ο.Α.Θ. και Ο.Υ.Θ., αποφασίζομεν:

1. Έγκρίνομεν όπως από 1ης Ιανουαρίου 1976 τó υπέρ του Όργανισμού Άποχτεύσεως Θεσσαλονίκης δικαίωμα χρήσεως ύπονόμων, έν τή περιοχή Θεσσαλονίκης, ως τούτο καθορίζεται δια τής παρ. 4 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 787/1970, συνεισπράττεται υπό του Όργανισμού Ύδρεύσεως Θεσσαλονίκης μετά τών αντίστοιχών λογαριασμών ύδροληψίας.

7. Έγκρίνομεν όπως τó χαρτόσημον επί τών κοινών λογαριασμών ύδροληψίας και αποχτεύσεως, υπολογίζεται και εισπράττεται υπό του Ο.Υ.Θ. έφ' όλοκλήρου του ποσού του κοινού λογαριασμού κατά την κλίμακα την εφαρμοζομένην δια τούς λογαριασμούς ύδροληψίας και αποδίδεται εις τó Δημόσιον Ταμείον, άνευ διαχωρισμού και ως έναίον σύνολον μετά του χαρτοσήμου δια τούς άπλους λογαριασμούς ύδροληψίας, τής διατάξεως ταύτης κυρωθησομένης και δια νόμου μερίμνη ήμων.

Οι Υπουργοί

Οικονομικών Δημοσίων Έργων
 Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ Χ. ΣΤΡΑΤΟΣ

Αριθ. Πρωτ. Σ. 1685/236/16.6.1977

«Μη αναζητήσις μέσης εκ τελών χαρτοσήμου επιβαρύνσεως επιστραφείσης εις Γεωργικάς Συνεταιριστικάς Όργανώσεις».

Λαβόντες υπ' όψιν υποβληθέν υπό Γεωργικών Συνεταιριστικών Όργανώσεων αίτημα, έν σχέσει με τó έν περιλήψει θέμα, ανακοινούμεν τά κάτωθι:

Αι διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 231/1975, αίτινες προνοούν περί τών επιστρεπτών ποσών μέσης εκ τελών χαρτοσήμου επιβαρύνσεως επί έξαγωγών προϊόντων τών Κεφαλαίων 7 και 8 του ισχύοντος Δασμολογίου υπό Γεωργικών Συνεταιρισμών, Ένώσεων και Κοινοπραξιών αυτών, δια λογαριασμών τών μελών των, καταλαμβάνουν και τας μέχρι τής έναρξεως ισχύος τών διατάξεων τούτων (6.12.75) όμοιας έξαγωγάς, άνευ δικαιώματος ανάληψης υπό τών προσώπων αυτών τών τυχόν μη επιστραφέντων αυτοίς ποσών μέσης εκ τών άνωτέρω τελών επιβαρύνσεως.

Ο Υπουργός
 Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Άρθρον 59.

Ποσοστόν φόρου.

1. Τó άρθρον 4 του Ν.Δ. 254/1973 (περί άναμορφώσεως τής φορολογίας κέντρων διασκεδάσεως και κέντρων πολυτελείας), ως ισχύει, αντικαθίσταται ως άκολούθως:

«Άρθρον 4.

Ποσοστόν φόρου.

Τó ποσοστόν του φόρου όρίζεται ως κάτωθι:

1. Έπί τών ανακαθίστων εσόδων τών κέντρων διασκεδάσεως:

- α) τών χαρακτηριζομένων ως πολυτελείας εις 25% έξαιρέσει τών λειτουργούντων έντός ξενοδοχειακών επιχειρήσεων τών όποιων τó ποσοστόν φόρου όρίζεται εις 10%,
- β) τών χαρακτηριζομένων ως Α' κατηγορίας και τών χαρακτηριζομένων ως διακεκριμένης Α' κατηγορίας εις 10%,
- γ) τών χαρακτηριζομένων ως Β' κατηγορίας εις 6%.

2. 'Επί τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων ἐκ διοργανουμένων χωρῶν εἰς αἰθούσας ξενοδογείων, θεάτρων καὶ λοιποὺς χώρους ἐπ' εὐκαιρία καὶ οὐχὶ κατὰ σύστημα εἰς 5%.

3. 'Επί τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως μὲν πολυτελείας ἐν γένει εἰς 15%, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν κέντρων πολυτελείας; εἰς 3%.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΘΕΑΜΑΤΩΝ

"Αρθρον 60.

'Ατελής εἰσόδος εἰς τὰ Δημόσια Θεάματα
— Κύρωσις ἀποφάσεων.

1. 'Η διάταξις τοῦ ἐδαφίου ια τῆς περιπτώσεως Β' τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ Ν. 2366/1953 «περὶ καταργήσεως φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐξαιρέσεων», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«ια) Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Καθηγητῶν Ὁδείων Ἀνεγνωρισμένων, μέχρις ἑκατὸν πενήτηκοντα (150) κατ' ἀνώτατον ὄριον, ὡς καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ σπουδασταὶ τοῦ Φροντιστηρίου Διακοσμήσεως, Διαφημίσεως καὶ Σκηνογραφίας τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν, ἐπὶ τῇ βάσει ἀτομικῶν δελτίων ταυτότητος χορηγουμένων ἀντιστοίχως ὑπὸ τοῦ οἰκείου Συλλόγου καὶ οἰκείας Σχολῆς, δι' ἅπαντα τὰ δημόσια θεάματα, πλὴν ποδοσφαιρικῶν ἀγώνων».

2. Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχύον νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν, αἱ κάτωθι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

'Αριθ. Πρωτ. Μ. 3897/571/4.10.1977

«Παροχὴ δικαιώματος ἀτελοῦς εἰσόδου
στὰ δημόσια θεάματα».

'Εχοντας ὑπόψη:

1. Τίς διατάξεις τῆς περιπτώσεως Β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ Ν. 2366/1953 «περὶ καταργήσεως φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐξαιρέσεων».

2. "Ὅτι οἱ τεχνικοὶ τοῦ ἡμερησίου καὶ περιοδικοῦ τύπου ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός των συμβάλλουν στὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν προβολὴν τοῦ κινηματογράφου, θεάτρου κλπ., ἀποφασίζουμε:

Παρέχουμε ἀπὸ 1.10.1977 τὸ δικαίωμα ἀτελοῦς εἰσόδου στὰ μέλη τῆς Ἐνώσεως Τεχνικῶν Ἡμερησίου καὶ Περιοδικοῦ Τύπου γιὰ τὰ παντὸς εἶδους δημόσια θεάματα τῆς Πόλεως στὴν ὅποια ἀσκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τους, ἐπὶ τῇ βάσει ἀτομικῶν δελτίων, πού χορηγοῦνται ἀπὸ τὴν οἰκεία αὐτῶν Ἐνωσιν καὶ θεωροῦνται ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφορο.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

'Αριθ. Πρωτ. Μ. 4071/593/13.10.1977

«Παροχὴ δικαιώματος ἀτελοῦς εἰσόδου
στὰ δημόσια θεάματα».

'Εχοντας ὑπόψη:

1. Τίς διατάξεις τῆς περιπτώσεως Β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ Ν. 2366/1953 «περὶ καταργήσεως φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐξαιρέσεων».

2. "Ὅτι τὰ μέλη τῆς Ἐνώσεως Προσωπικοῦ Ἡμερησίου Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός των συμβάλλουν στὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν προβολὴν τοῦ κινηματογράφου, θεάτρου κλπ., ἀποφασίζουμε:

Παρέχουμε ἀπὸ 1.10.1977 τὸ δικαίωμα ἀτελοῦς εἰσόδου στὰ μέλη τῆς Ἐνώσεως Προσωπικοῦ Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν γιὰ τὰ παντὸς εἶδους δημόσια θεάματα πού λειτουργοῦν στὴν Περιφέρεια τῆς τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσας, ἐπὶ τῇ βάσει ἀτομικῶν δελτίων, πού χορηγοῦνται ἀπὸ

τὴν Ἐνωσὴ των καὶ θεωροῦνται ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορο.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

"Αρθρον 61.

Τέλη κυκλοφορίας καὶ ἐφ' ἅπαξ πρόσθετον εἰδικὸν τέλος ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλετῶν Ι.Χ.

1. Τὸ ἐδάφιον α' τῆς περιπτώσεως Α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 15 τοῦ Ν. 2367/1953 «περὶ τίτλων κυριότητος, ταξινόμησεως, ἀδειῶν κυκλοφορίας καὶ φορολογίας αὐτοκινήτων», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«α) Αὐτοκίνητα ποδήλατα (μοτοσυκλέττα) δίκυκλα ἐπιβατικά δυνάμει ἰσχύος κινητήρος μέχρι καὶ πέντε (5) ἵππων εἰς δραχ. 87,50 ἀνά ἵππον ἰσχύος.

Διὰ δυνάμει ἰσχύος κινητήρος καὶ διὰ τὴν ἰσχύον τῶν πέραν τῶν πέντε (5) ἵππων εἰς δραχμὰς 175 ἀνά ἵππον ἰσχύος.

Ἀβιοκίνητα ποδήλατα (μοτοσυκλέττα) τρίκυκλα ἐπιβατικά ἢ φορτηγὰ εἰς δραχμὰς 140 ἀνά ἵππον ἰσχύος».

Ἡ ἰσχύς τῆς παρούσης παραγράφου ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1978.

2. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ Ν. 363/1976 «περὶ διαρρυθμίσεως τῶν ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐπιβαλλομένων φόρων», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«6. Τὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκποιούμενα μεταχειρισμένα ἐπιβατικά αὐτοκίνητα καὶ αὐτοκίνητα ποδήλατα (σκούτερ, μοτοσυκλέττα), τὰ ὅποια τίθενται ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν εἰς κυκλοφορίαν ὡς ἰδιωτικῆς χρήσεως, ὑποβάλλονται εἰς ἐφ' ἅπαξ πρόσθετον εἰδικὸν τέλος ἴσον πρὸς τὰ κατὰ περίπτωσιν τέλη κυκλοφορίας ἐνὸς ἐξαμήνου».

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου τρίτου τοῦ Ν. 625/1977 ἐφαρμόζονται, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν καὶ μόνον τοῦ ἐφ' ἅπαξ πρόσθετου εἰδικοῦ τέλους καὶ διὰ τὰ εἰσαχθέντα μέχρι 31.12.1977 αὐτοκίνητα, ἐφ' ὅσον ταῦτα ταξινομηθοῦν ἐντὸς ἐξήκοντα (60) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

4. Εἰς τὸ ἀρθρον 3 τοῦ Ν. 363/1976 «περὶ διαρρυθμίσεως τῶν ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐπιβαλλομένων φόρων», ὡς ἰσχύει, προστίθεται μετὰ τὴν παράγραφον 6 νέα παράγραφος ὑπ' ἀριθμὸν 7, τῆς μέχρι τοῦδε παραγράφου 7 ἀριθμουμένης εἰς 8, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«7. Ἐπιβατικά αὐτοκίνητα, ἄτινα, μετὰ πάροδον πενταετίας ἀπὸ τῆς κυκλοφορίας των ἐν Ἑλλάδι ὡς δημοσίας χρήσεως, ἀποχρηκτερίζονται καὶ κυκλοφοροῦν ὡς ἰδιωτικῆς χρήσεως, ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ὀριζομένου ἐφ' ἅπαξ πρόσθετου εἰδικοῦ τέλους, ἐὰν δὲ ὁ ἀποχρηκτερισμὸς τούτων λάβῃ χώραν μετὰ πάροδον δεκαετίας ὑποβάλλονται εἰς ἐφ' ἅπαξ πρόσθετον εἰδικὸν τέλος ἴσον πρὸς τὰ κατὰ περίπτωσιν τέλη κυκλοφορίας ἐνὸς ἐξαμήνου».

5. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθρου 15 τοῦ Ν. 2367/1953, ὡς ἰσχύει, ἐπὶ τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 4 τοῦ παρόντος αὐτοκινήτων, ὡς πρῶτον ἐτος κυκλοφορίας λογίζεται τὸ ἔτος ἐντὸς τοῦ ὅποιοῦ τὸ αὐτοκίνητον ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν ἐν Ἑλλάδι ὡς δημοσίας χρήσεως.

"Αρθρον 62.

Καταβολὴ τελῶν κυκλοφορίας.

1. Τὰ ἐπιβαλλόμενα ἐξαμηνιαία τέλη κυκλοφορίας αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλετῶν καὶ τὰ συμβεβηκόμενα μετ' αὐτῶν τέλη σταθμεύσεως ὡς καὶ εισφορὰ ὑπὲρ τοῦ ΤΣΑ τυπολικοῦ ποσοῦ ἄνω τῶν χιλίων πεντακοσίων (1.500) δραχμῶν, καταβάλλονται εἰς τρεῖς ἴσας διμήνουσ δόσεις, τῆς πρώτης

τούτων καταβαλλομένης μέχρι της 25ης του δευτέρου μηνός, των δε υπολοίπων μέχρι και της 25ης του τετάρτου και έκτου μηνός εκάστου έξαμήνου.

Όσάνκις τὰ άνωτέρω ποσά άμφοτέρων τών έξαμήνων δέν υπερβαίνουν τās τρείς χιλιάδας (3.000) δραχ. καταβάλλονται μέχρι του τέλους του α' έξαμήνου.

Δι' άποφάσεως του Υπουργού τών Οικονομικών, έφ' άπαξ εκδιδομένης, δύναται νά παραταθῆ ή προθεσμία καταβολής της πρώτης δόσεως.

2. Έν περιπτώσει έξοφλήσεως τών τελών κυκλοφορίας άμφοτέρων τών έξαμήνων έντός της προθεσμίας καταβολής της πρώτης δόσεως του πρώτου έξαμήνου, ο ύπόχρεως δικαιούται έκπτώσεως 10% επί τών τελών κυκλοφορίας όλοκλήρου του έτους.

Έπί μεταβίβασης της κυριότητος αυτοκινήτου έντός του πρώτου έξαμήνου, ο ύπόχρεως δικαιούται έκπτώσεως δέκα επί τοίς εκατόν (10%) επί τών προκαταβαλλομένων τελών κυκλοφορίας του δευτέρου έξαμήνου.

3. Αι διατάξεις τών παρ. 1 και 3 του άρθρου 21 του Ν. 2367/1953, ως ισχύουν, καταργούνται.

4. Η ισχύς τών διατάξεων του παρόντος άρθρου άρχεται από 1ης Ιανουαρίου 1979.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

ΦΟΡΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

*Άρθρον 63.

Μείωσις συντελεστού φόρου κύκλου εργασιών βαφείων, καθαριστηρίων κλπ.

1. Ο διά τών διατάξεων του άρθρου 45 του Ν. 12/1975 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως φορολογικών και άλλων τινών συναφών διατάξεων», επιβληθείς φόρος κύκλου εργασιών του Α.Ν. 660/1937 επί τών άκαθαρίστων έσόδων τών βαφείων, καθαριστηρίων, πλυντηρίων και σιδηρωτηρίων, μειούται κατά πενήτηνόντα επί τοίς εκατόν (50%), έξαιρέσει του φόρου επί τών άκαθαρίστων έσόδων τών επιχειρήσεων τών άσχολουμένων με την εαφήν και τυποεαφήν προϊόντων έτέρων επιχειρήσεων.

2. Η ισχύς της άνωτέρω διατάξεως άρχεται από της 1ης του έπομένου από της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου μηνός.

*Άρθρον 64.

Η διάταξις της παραγράφου 1 του άρθρου μόνου του Ν.Δ. 697/1970 «περί επεκτάσεως τών περι προσωρινών άτελειών διατάξεων και επί πώλησεως έν τη ήμεραπή προϊόντων κατασκευαζομένων εκ πρώτων ύλών εισαγομένων εκ του έξωτερικού επί προσωρινή άτελεία», αντικαθίσταται και συμπληρούται ως άκολουθώς:

α' Άρθρον μόνον.

1. Απαλλάσσονται του φόρου κύκλου εργασιών και του φόρου πολυτελείας τὰ άκαθάριστα έσοδα τών βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων, τὰ προερχόμενα εκ πώλησεως προς τρίτους προϊόντων κατασκευαζομένων εκ πρώτων ύλών εισαγομένων επί προσωρινή άτελεία, επί σκοπῶ έξαγωγής των εις την άλλοδαπήν, είτε άυτόουσιών είτε μετά προηγουμένην έπεξεργασίαν. Η απαλλαγή αυτή περιλαμβάνει όλας τās μεταβιβάσεις, μέχρι της έξαγωγής του τελικού προϊόντος εις την άλλοδαπήν.

*Άρθρον 65.

Έπιόχως φόρος καταναλώσεως άνυψωτικών συσκευών.

1. Απαλλάσσονται του κατά τās διατάξεις του άρθρου 1 του Ν.Δ. 3829/1958 «περί φορολογικών μέτρων άποσκοπούτων εις τον περιορισμόν της καταναλώσεως ειδών τινων πολυτελείας» επιβαλλομένου φόρου καταναλώσεως επί τών έν τη ήμεραπή παραγομένων ή διασκευαζομένων άνυψωτικών συ-

σκευών οι εις τον φόρον τούτον ύπόχρεοι, δια τὰ άκαθάριστα έσοδα τὰ κτηθέντα ύπ' αυτών εκ της έγκαταστάσεως τούτων συσκευών εις οικοδομάς μέχρι της 28ης Φεβρουαρίου 1977.

2. Αι διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου εφαρμόζονται και επί ύποδέσεων περι ών ή παράγραφος 8 του άρθρου 65 του Ν. 542/1977 «περί τροποποιήσεως, αντικαταστάσεως και συμπληρώσεως φορολογικών και άλλων τινών διατάξεων».

*Άρθρον 66.

Κύρωσις άποφάσεων.

Κυρούνται και έχουν ισχύν νόμου από του έν αυτάις όριζομένου χρόνου ισχύος των αι κάτωθι άποφάσεις:

Άριθ. Πρωτ. Μ. 5502/1476/31.12.1976

«Περί του τρόπου καταβολής εις τὸ Δημόσιον του φόρου καταναλώσεως επί της παραγομένης εις τὸ έσωτερικόν σακχάρως και ρυθμίσεως έτέρων διαδικαστικών θεμάτων».

*Έχοντας ύπ' όψη:

1. Τις διατάξεις της παραγρ. 2 του άρθρου 4 του Ν. 3287/1955 «περί τροποποιήσεως τών περι Τελωνειακού Δασμολογίου νόμων και άλλων τινων διατάξεων», ως ισχύει, δι' ών επιβάλλεται φόρος καταναλώσεως και επί της έν τῷ έσωτερικῷ παραγομένης σακχάρως.

2. Την ύπ' αριθ. 300/27.8.1976 άπόφασιν της Οικονομικής Έπιτροπής περι διαδέσεως της έν τῷ έσωτερικῷ παραγομένης σακχάρως άπ' ευθείας ύπό της «Έλληνικής Βιομηχανίας Ζαχάρως Α.Ε.», άνευ μεσολαθήσεως του Υπουργείου Έμπορίου και

3. την άμεσον ανάγκην καθορισμού διαδικασίας καταβολής εις τὸ Δημόσιον του ως ειρηται φόρου καταναλώσεως και ρυθμίσεως έτέρων διαδικαστικών θεμάτων, άποφασίζομεν:

*Άρθρον μόνον.

1. Ο κατά τās διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του Ν. 3287/1955 «περί τροποποιήσεως τών περι Τελωνειακού Δασμολογίου νόμων και άλλων τινων διατάξεων», ως ισχύει, επιβαλλόμενος φόρος καταναλώσεως επί της έν τῷ έσωτερικῷ παραγομένης σακχάρως συνεισπράττεται μετά της τιμής πώλησεως και καταβάλλεται εις τὸ Δημόσιον ύπό της «Έλληνικής Βιομηχανίας Ζαχάρως Α.Ε.», δια δηλώσεως ύποβαλλομένης εις τον άρμόδιον Οίκον. Έφορον έντός εικοσαήμερου (20) από της λήξεως του μηνός του όποιου έπραγματοποιήθη ή πώλησις της σακχάρως.

2. Πάντα τὰ λοιπά θέματα τὰ άφορώντα εις την έπαλήθευσιν τών δηλώσεων, την εσβαίωσιν και είσπραξιν του φόρου, περιλαμβανομένων και τών άφορώντων εις τās προσωρινήσεις, την παραγραφήν του δικαιώματος του Δημοσίου, την άσκησιν προσφυγών και ένδίκων μέσων και έν γενει την διαδικασίαν εσβαίωσεως του φόρου, διέπονται ύπό τών ισχυουσών εκάστοτε διατάξεων προκειμένου περι του φόρου κύκλου εργασιών εις τὸ έσωτερικόν.

Ο Υπουργός Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Άριθ. Πρωτ. 463/20.4.1977

ΘΕΜΑ: Περί διαθέσεως σακχάρως εις τās έξαγωγικάς βιομηχανίας μεταποιήσεως όπωροκηπευτικών.

Η Οικονομική Έπιτροπή λαβούσα ύπ' όψη:

1. Τās διατάξεις τών άρθρων 5 και 29 του Ν. 400/76 «περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων».

2. Την ύπ' αριθ. 152114/306/12.1.77 κοινήν άπόφασιν τών Υπουργών Οικονομικών και Έμπορίου «περί του τρόπου της από 1.1.1977 διαθέσεως της έγχωρίως παραγομένης σακχάρως».

3. Την υπ' αριθ. 158580/1435/16.2.1977 απόφασιν του Υφυπουργού Εμπορίου «περί των τιμών διαθέσεως έγχωρίου σακχάρους από την Έλληνική Βιομηχανία Σακχάρους Α.Ε.».

4. Την υπ' αριθ. 28410/1769/683/1.4.77 σχετικήν εισήγησιν του Υπουργού Εμπορίου.

5. Την διεξαχθείσαν μεταξύ των μελών αυτής διεξοδικήν συζήτησιν επί του έν θέματι άντικειμένου, άποφασίζει άμοφώνως:

1. Ορίζει την τιμήν διαθέσεως της έγχωρίου σακχάρους υπό της Έλληνικής Βιομηχανίας Σακχάρους Α.Ε. (Ε.Β.Σ.) εις τας Βιομηχανίας και Βιοτεχνίας μεταποιήσεως άπωροκηπευτικών προϊόντων, μόνον δια τὰ προϊόντα των, τὰ έξαγόμενα εις τὸ έξωτερικόν, εκ δρχ. 10 ανά χιλ/μον καθαρού βάρους πλέον άξίας χαρτοσήμου, με παράδοσιν «επ' αυτοκινήτου εις τὸ σακχαρουργεϊόν».

Η κάλυψις της Ε.Β.Σ. δια τὰς διαφορὰς μεταξύ της άνωτέρω τιμῆς και άφ' ενός της προσωρινῆς τιμῆς κόστους της καθορισθείσης δια της υπ' αριθ. 158580/1435/16.2.1977 άποφάσεως του Υπουργού Εμπορίου και άφ' έτέρου της όριστικῆς τιμῆς κόστους της σακχάρους, ήτις θέλει καθορισθῆ κατά τὰς διατάξεις της υπ' αριθ. 152114/306/12.1.1977 κοινῆς άποφάσεως των Υπουργών Οικονομικῶν και Εμπορίου, θά πραγματοποιεῖται συμφώνως πρὸς την προβλεπομένην υπό της ως άνω κοινῆς άποφάσεως διαδικασίας.

2. Εγκρίνει όπως, την άνωτέρω σάκχαριν παραλαμβάνουν αι βιομηχανίαι και βιοτεχνίαι μεταποιήσεως των άπωροκηπευτικῶν προϊόντων από την Ε.Β.Σ. άνευ καταβολῆς του αναλογούντος φόρου καταναλώσεως, ὁ ὁποῖος θά καταβάλλεται εις τὸν Υπουργεῖον Οικονομικῶν άπ' ευθείας από τὸν Λογαριασμὸν Καταναλωτικῶν Άγαθῶν του Υπουργεῖου Εμπορίου και εις τὸν ὁποῖον θά επαναμεταφέρεται ὁ ως άνω φόρος, μετὰ την έξαγωγήν των μεταποιημένων άπωροκηπευτικῶν προϊόντων.

3. Έξουσιοδοτεῖ τοὺς Υπουργοὺς Οικονομικῶν και Εμπορίου ὅπως καθορίσουν δια κοινῆς άποφάσεως των την διαδικασίαν χορηγήσεως της σακχάρους εις τὰς άνωτέρω μεταποιητικὰς βιομηχανίας, τὸν τρόπον έλέγχου της χρησιμοποίησεως αὐτῆς μόνον δια τὰ έξαγόμενα μεταποιημένα άπωροκηπευτικὰ προϊόντα και τὰ της επανεισπράξεως από τὸν Λογαριασμὸν Καταναλωτικῶν Άγαθῶν του αναλογούντος φόρου καταναλώσεως μετὰ την έξαγωγήν των προϊόντων.

Ο Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Άριθ. Πρωτ. 483/12.5.1977

ΘΕΜΑ: Περί τροποποιήσεως της υπ' αριθ. 463/20.4.77 άποφάσεως της Οικονομικῆς Έπιτροπῆς «περί διαθέσεως σακχάρους εις τὰς έξαγωγικὰς βιομηχανίας μεταποιήσεως άπωροκηπευτικῶν».

Η Οικονομική Έπιτροπή λαβούσα υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 5 και 29 του Ν. 400/76 «περί Υπουργικου Συμβουλίου και Υπουργείων».

2. Την υπ' αριθ. 152114/306/12.1.77 κοινήν άπόφασιν των Υπουργών Οικονομικῶν και Εμπορίου «περί του τρόπου της από 1.1.1977 διαθέσεως της έγχωρίως παραγομένης σακχάρους».

3. Την υπ' αριθ. 158580/1435/16.2.77 άπόφασιν του Υφυπουργού Εμπορίου «περί των τιμών διαθέσεως έγχωρίου σακχάρους από την Έλληνικήν Βιομηχανίαν Σακχάρους Α.Ε.».

4. Την υπ' αριθ. 28410/1769/683/1.4.77 σχετικήν εισήγησιν του Υπουργού Εμπορίου.

5. Την υπ' αριθ. 463/20.4.77 άπόφασιν αὐτῆς «περί διαθέσεως σακχάρους εις τὰς έξαγωγικὰς βιομηχανίας μεταποιήσεως άπωροκηπευτικῶν».

6. Σχετικήν προφορικὴν εισήγησιν του Υπουργού Εμπορίου επί του έν θέματι άντικειμένου, άποφασίζει:

1. Τροποποιούσα την υπ' αριθ. 463/20.4.77 άπόφασιν αὐτῆς, ὀρίζει την τιμήν διαθέσεως της έγχωρίου σακχάρους υπό της Έλληνικῆς Βιομηχανίας Σακχάρους Α.Ε. (Ε.Β.Σ.) εις τὰς Βιομηχανίας και Βιοτεχνίας μεταποιήσεως άπωροκηπευτικῶν προϊόντων μόνον δια τὰ προϊόντα των, τὰ έξαγόμενα εις τὸ έξωτερικόν, εκ δρχ. 10 ανά χιλ/μον καθαρού βάρους, πλέον άξίας χαρτοσήμου, με παράδοσιν «επ' αυτοκινήτου εις τὸ Σακχαρουργεϊόν».

Η κάλυψις της Ε.Β.Σ. δια τὰς διαφορὰς μεταξύ της άνωτέρω τιμῆς και άφ' ενός της προσωρινῆς τιμῆς κόστους της καθορισθείσης δια της υπ' αριθ. 158580/1435/16.2.77 άποφάσεως του Υπουργού Εμπορίου και άφ' έτέρου της όριστικῆς τιμῆς κόστους της σακχάρους, ήτις θέλει καθορισθῆ κατά τὰς διατάξεις της υπ' αριθ. 152114/306/12.1.77 κοινῆς άποφάσεως των Υπουργών Οικονομικῶν και Εμπορίου, θά πραγματοποιεῖται συμφώνως πρὸς την προβλεπομένην υπό της ως άνω κοινῆς άποφάσεως διαδικασίαν.

2. Εγκρίνει ὅπως, την άνωτέρω σάκχαριν παραλαμβάνουν αι βιομηχανίαι και βιοτεχνίαι μεταποιήσεως των άπωροκηπευτικῶν προϊόντων από την Ε.Β.Σ. άνευ καταβολῆς του αναλογούντος φόρου καταναλώσεως.

3. Έξουσιοδοτεῖ τοὺς Υπουργοὺς Οικονομικῶν και Εμπορίου ὅπως καθορίσουν δια κοινῆς άποφάσεως των την διαδικασίαν χορηγήσεως της σακχάρους εις τὰς άνωτέρω μεταποιητικὰς βιομηχανίας και τὸν τρόπον έλέγχου της χρησιμοποίησεως αὐτῆς μόνον δια τὰ έξαγόμενα μεταποιημένα άπωροκηπευτικὰ προϊόντα.

Ο Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Άριθ. Πρωτ. 47289/2777/1070/28.5.1977

ΘΕΜΑ: Διάθεση έγχώριας ζάχαρης για την παραγωγή μεταποιημένων άπωροκηπευτικῶν προϊόντων πρὸς έξαγωγήν.

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της 463/20.4.77 άποφάσεως της Οικονομικῆς Έπιτροπῆς, «περί διαθέσεως ζακχάρους στις έξαγωγικὰς βιομηχανίας μεταποιήσεως άπωροκηπευτικῶν».

2. Την 152114/306/12.1.77 κοινήν άπόφασή μας, σχετικά με τὸν τρόπον διαθέσεως της έγχώριας ζάχαρης.

3. Την 158580/1435/16.2.77 άπόφασιν του Υπουργού Εμπορίου, σχετικά με τὶς τιμῆς διαθέσεως της έγχώριας ζάχαρης από την Έλληνικήν Βιομηχανία Σακχάρους, άποφασίζουμε:

Σε εκτέλεση της άνωτέρω 463/20.4.77 άποφάσεως της Οικονομικῆς Έπιτροπῆς, με την ὁποία καθορισθῆκε ὅτι οι Βιομηχανίες και Βιοτεχνίες μεταποιήσεως άπωροκηπευτικῶν προϊόντων μπουρὸν νὰ παραλαμβάνουν ζάχαρη από την Έλληνικήν Βιομηχανία Σακχάρους Α.Ε. (Ε.Β.Σ.), μόνον για τὰ προϊόντα τους πὸν έξάγονται στο έξωτερικό, με τιμῆ δρχ. 10 κατά χιλ/μο καθαρού βάρους, σὺν τέλος χαρτοσήμου με παράδοσιν «επ' αυτοκινήτου» στο ζακχαρουργεῖο, χωρὶς νὰ καταβάλλουν τὸν αναλογούντα φόρο καταναλώσεως, ὀρίζουμε κατωτέρω τὴν διαδικασίαν χορηγήσεως της ζάχαρης αὐτῆς:

1. Η συνολικὴ ποσότητα ζάχαρης πὸν περιοριστικὰ θά διακαουται κάθε μία από τις άνωτέρω βιομηχανίες νὰ παραλαμβάνει από την Ε.Β.Σ., με την άνωτέρω τιμῆ ή με άλλη τιμῆ, πὸν θά καθορισθῆ τυχὸν μελλοντικὰ από την Οικονομικὴν Έπιτροπή και χωρὶς την καταβολή του φόρου καταναλώσεως, για τὶς ετήσιες (1/1—31/12) ανάγκες της, θά εἶναι ἴση είτε με την ποσότητα της ζάχαρης, πὸν έχει έξαχρηστῆ από τὴ βιομηχανία αὐτὴ μέσα στα μεταποιημένα άπωροκηπευτικὰ προϊόντα της κατά τὸ τελευταῖο εἶτος είτε με τὸ μέσο ὄρο της ποσότητας των δύο τελευταίων εἶτων, κατά την κρίση της ενδιαφεραμένης βιομηχανίας, προσαυξημένη κατά 20%.

Τὸ ποσοστὸ αὐτὸ μπουρὶ νὰ τροποποιεῖται με άπόφασιν του Υπουργού Εμπορίου ή ὁποία πρέπει νὰ κοινοποιεῖται στο Υπουργεῖο Οικονομικῶν (Δ/ση 3η—Τμήμα Α').

2. Για τον προσδιορισμό της άνωτέρω ποσότητας ή ενδιαφερομένη βιομηχανία πρέπει να υποβάλλει αίτηση στον αρμόδιο για την φορολογία εισοδήματος Οίκο. Έφορο, ή οποία θα συνοδεύεται από τα εξής δικαιολογητικά:

α. Υπεύθυνη δήλωση, κατά τις διατάξεις του Ν.Δ. 105/1969, στην οποία θα αναγράφονται κατά προϊόν το είδος και η συνολική ποσότητα των προϊόντων που έχουν εξαχθεί από την ενδιαφερομένη βιομηχανία το τελευταίο έτος ή την τελευταία διετία, το Τελωνείο εξαγωγής, ο άρμόδιος, ή ημερομηνία κλπ. της διασάφησης εξαγωγής των προϊόντων και η ποσότητα της ζάχαρης που περιείχαν τα προϊόντα αυτά. Στη δήλωση αυτή πρέπει ή ενδιαφερομένη βιομηχανία να δηλώνει υπεύθυνα ότι θα πραγματοποιήσει την παραλαβή της ζάχαρης, αποδεχόμενη όλους τους όρους της απόφασης αυτής.

β. Αξιόχρητη προσωπική έγγραφη της άφοροστριας βιομηχανίας ή τρίτων υπέρ του Δημοσίου, με την οποία θα αναλαμβάνουν αυτοί την υποχρέωση καταβολής, εντόκως, του ποσού που προκύπτει, από τη διαφορά μεταξύ της άνωτέρω τιμής των δρχ. 10 κατά χιλ/μο ή της τιμής που τυχόν θα καθορισθεί μελλοντικά και της τιμής στην οποία κάθε φορά θα διατίθεται ή ζάχαρη στην έσωτερική κατανάλωση (σήμερα δρχ. 18,50 κατά καθαρό χιλ/μο) αυξημένου με τα αναλογούντα τέλη χαρτοσήμου τιμολογίου και της προσαυξήσεως 25% που αφαιρείται κατωτέρω, σε περιπτώσεις είτε μη έμπροσθέντος εξαγωγής των μεταποιημένων προϊόντων είτε διαπιστώσεως διοχετεύσεως της ζάχαρης στην έσωτερική κατανάλωση κλπ. Στη διαφορά αυτή των τιμών περιλαμβάνονται και ο φόρος καταναλώσεως.

3. Σε περίπτωση που ή βιομηχανία πραγματοποιεί εξαγωγές για πρώτη φορά, ή ποσότητα της ζάχαρης που θα χορηγηθεί σ' αυτή, θα όρίζεται με απόφαση του Υπουργού Έμπορίου και θα είναι ανάλογη με τη δυναμικότητα της βιομηχανίας.

Για το σκοπό αυτό ή βιομηχανία πρέπει να υποβάλλει στο Υπουργείο Έμπορίου (2α Δ/νση Έξ. Έμπορίου) σχετική αίτηση, που θα συνοδεύεται από υπεύθυνη δήλωσή της του Ν.Δ. 105/1969 και βεβαίωση της άρμόδιας Υπηρεσίας του Υπουργείου Πρωτογενούς για τη δυναμικότητά της.

Η άνωτέρω απόφαση του Υπουργού Έμπορίου θα αποστέλλεται στον αρμόδιο Οίκο. Έφορο, στον οποίο ή μεταποιητική βιομηχανία θα καταδέεται την αξιόχρητη προσωπική έγγραφη που αναφέρεται στην παράγραφο 2 έδαφ. β'.

4. Με βάση τα στοιχεία των άνωτέρω παραγράφων 2 και 3 ή Φορολογική Αρχή, χωρίς άλλη έρευνα, θα χορηγεί άμέσως βεβαίωση για την κατά άνωτατο όριο ποσότητα της ζάχαρης που θα μπορεί ή βιομηχανία αυτή να παραλάβει από την Ε.Β.Ζ. με τους άνωτέρω όρους για τις ανάγκες της ενός έτους. Αντίγραφο της βεβαίωσης αυτής θα αποστέλλεται και άπευθείας από τη Φορολογική Αρχή της Ε.Β.Ζ.

5. Τις υπεύθυνες δηλώσεις της παραγρ. 2 ο Οίκον. Έφορος θα αποστέλλει άργότερα στην Υπηρεσία Έλέγχου Τελωνειακών Αρχών, για να μπορεί έτσι να γίνει επαλήθευση της ακρίβειας των στοιχείων που αναγράφονται σ' αυτές.

6. Η ενδιαφερομένη βιομηχανία θα προσκομίζει τη βεβαίωση του Οίκον. Έφορου στην Ε.Β.Ζ. ή οποία θα χορηγεί χωρίς φόρο καταναλώσεως την ποσότητα της ζάχαρης που αναγράφεται στη βεβαίωση.

Η ζάχαρη αυτή μπορεί να χορηγείται από την Ε.Β.Ζ. και τμηματικά, κατόπιν αίτησεως της ενδιαφερομένης βιομηχανίας. Άμέσως μετά από κάθε πώληση ζάχαρης ή Ε.Β.Ζ. πρέπει να αποστέλλει στην οικεία Φορολογική Αρχή άκριβές αντίγραφο του τιμολογίου πωλήσεως.

Η ζάχαρη που θα χορηγείται με τον άνωτέρω τρόπο από την Ε.Β.Ζ. στις εξαγωγικές βιομηχανίες μεταποιησεως όπωροκηπευτικών, πρέπει να είναι συσκευασμένη σε σάκκους, που θα έχουν έξωτερικά ως ειδική και εύκρινή σήμανση το γράμμα «Β» (κεφαλαίο).

7. Τη ζάχαρη που θα αγοράζουν με τον άνωτέρω τρόπο οι βιομηχανίες μεταποιησεως όπωροκηπευτικών, πρέπει, μέσα σε άνατρεπτική προθεσμία 12 μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της από την Ε.Β.Ζ., να την έξάγουν στο έξωτερικό μέσα στα προϊόντα τους. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται με απόφαση του κ. Υπουργού Έμπορίου, που θα κοινοποιήται στον αρμόδιο Οίκον. Έφορο, είτε για το σύνολο των μεταποιημένων όπωροκηπευτικών προϊόντων είτε για κάποιον από τα προϊόντα του Κλάδου, μετά από έκτίμηση των συνθηκών της διεθνούς αγοράς για τα προϊόντα αυτά.

8. Ο έλεγχος της χρησιμοποίησεως της άφορολόγητης ζάχαρης για την παραγωγή μεταποιημένων όπωροκηπευτικών προϊόντων που έχουν έξαχθεί στο έξωτερικό, μέσα στα χρονικά όρια της προηγούμενης παραγράφου, θα πραγματοποιείται από την άρμόδια Οίκον. Έφορία, βάσει δικαιολογητικών έξαγωγής, από τα οποία θα προκύπτει τόσο το είδος και ή ποσότητα των έτοιμων προϊόντων, όσο και ή ποσότητα της ζάχαρης που περιείχαν τα προϊόντα αυτά.

Για το σκοπό αυτό ή άρμόδια Τελωνειακή Αρχή, από την οποία πραγματοποιήθηκε ή έξαγωγή, θα στέλνει, ύστερα από αίτηση του έξαγωγέα-μεταποιητή, θεωρημένα αντίγραφα των διασαφίσεων έξαγωγής και των σχετικών δελτίων χημικής ανάλυσεως στην άνωτέρω Οίκον. Έφορία.

9. Ο Οίκον. Έφορος όταν έξακρίβωθεί ότι όλάνκληρη ή ποσότητα της ζάχαρης που έχει παραληφθεί άφορολόγητη έχει έξαχθεί στο έξωτερικό μέσα στα προϊόντα και στην προθεσμία της παραγράφου 7. θα όριστικοποιεί την άπαλλαγή της βιομηχανίας από το φόρο καταναλώσεως και θα έπιστρέψει την έγγυση.

10. Σε περίπτωση που θα διαπιστωθεί ότι: α) οι σχετικές υπεύθυνες δηλώσεις δεν είναι άληθείς ή β) όλη ή ποσότητα της ζάχαρης ή μέρος αυτής δεν έχει έξαχθεί με τα έτοιμα προϊόντα στην άνωτέρω προθεσμία ή γ) ή ζάχαρη ή μέρος αυτής έχει διοχετευθεί στην έσωτερική αγορά, πέρα από κάθε άλλη κύρωση που προβλέπεται από τη νομοθεσία που ίσχύει, θα επιβάλλονται στις υπαίτιες βιομηχανίες από τον Οίκον. Έφορο οι έξής κυρώσεις:

α. Κατάπτωση της αξίας της αξιόχρητης προσωπικής έγγραφης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 και είσπραξη αυτής, εντόκως, ως έσοδο του Δημοσίου.

ββ. Προσαύξηση 25% στην αξία της συνολικής ποσότητας της ζάχαρης που παρέλαβε ή υπαίτια βιομηχανία χωρίς φόρον από την Ε.Β.Ζ. Η αξία αυτή υπολογίζεται με βάση την τιμή διαθέσεως της ζάχαρης στην έσωτερική κατανάλωση.

Η προσαύξηση είσπράττεται ως έσοδο του Δημοσίου.

γγ. Άποκλεισμός της υπαίτιας βιομηχανίας από το δικαίωμα παραλαβής εις το μέλλον ζάχαρης με τους όρους και τις προϋποθέσεις της παρούσας απόφασεως. Για το σκοπό αυτό ή άρμόδια Φορολογική Αρχή πρέπει να ένημερώσει άμέσως το Υπουργείο Έμπορίου (2α Δ/νση Έξ. Έμπορίου) και την Ε.Β.Ζ. για την υπαίτιότητα της βιομηχανίας.

Ειδικότερα όμως για την περίπτωση (β) της παρούσης παραγράφου, οι άνωτέρω κυρώσεις (αα) και (ββ) θα επιβάλλονται μόνο για την ποσότητα της ζάχαρης που δεν έχει έξαχθεί, ή δέ κύρωση (γγ) θα επιβάλλεται στην περίπτωση αυτή μόνον αν ή ποσότητα της ζάχαρης που δεν έχει έξαχθεί είναι μεγαλύτερη του 20% της συνολικής ποσότητας ζάχαρης που χορηγήθηκε στην υπαίτια βιομηχανία.

11. Η κάλυψη της Ε.Β.Ζ. για τις διαφορές μεταξύ της άνωτέρω τιμής διαθέσεως της ζάχαρης στις βιομηχανίες μεταποιησεως όπωροκηπευτικών προϊόντων και άφ' ενός της προσωρινής τιμής κόστους που καθορίστηκε από την 158580/1435/16.2.1977 απόφαση του κ. Υπουργού Έμπορίου και άφ' έτέρου της όριστικής τιμής κόστους της ζάχαρης που θα καθορισθεί κατά τις διατάξεις της 152114/306/12.1.1977 απόφασεώς μας, θα πραγματοποιήται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από την απόφασή μας αυτή.

12. Κατά τὰ λοιπά ισχύουν οἱ διατάξεις τῆς 152114/306/12.1.77 ἀποφάσεώς μας.

13. Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ἐκδόσεώς της.

Οἱ Ὑπουργοί

Οικονομικῶν
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐμπορίου
Ι. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 598/26.10.1977

ΘΕΜΑ: Περὶ διαθέσεως σακχάρους εἰς τὰς ἐξαγωγικὰς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας εἰδῶν διατροφῆς καὶ ζαχαρωδῶν προϊόντων.

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 5 καὶ 29 τοῦ Ν. 400/76 «περὶ Ὑπουργικῶν Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 152114/306/12.1.77 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, «περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπὸ 1.1.1977 διαθέσεως τῆς ἐγχωρίως παραγομένης σακχάρους».

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 158580/1435/16.2.77 ἀπόφασιν τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐμπορίου, «περὶ τῶν τιμῶν διαθέσεως ἐγχωρίου σακχάρους ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Βιομηχανίαν Σακχάρους Α.Ε.».

4. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 463/20.4.77, 483/12.5.77 καὶ 523/12.7.77 ἀποφάσεις αὐτῆς, «περὶ διαθέσεως σακχάρους εἰς τὰς ἐξαγωγικὰς βιομηχανίας μεταποιησεως ὀπωροκηπευτικῶν».

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε4/2050/7.10.77 σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου.

6. Τὴν διεξαχθεῖσαν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς διεξοδικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἀποφασίζει ὁμοφώνως:

1. Ὅρίζει τὴν τιμὴν διαθέσεως τῆς ἐγχωρίου σακχάρους ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας Σακχάρους Α.Ε. (Ε.Β.Σ.) εἰς τὰς Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας παραγωγῆς εἰδῶν διατροφῆς καὶ ζαχαρωδῶν προϊόντων, μόνον διὰ τὰ προϊόντα τῶν, τὰ ἐξαγόμενα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐκ δραχ. 8 ἀνὰ χιλ./μὸν καθαρῶς θάρος, πλέον ἀξίας χαρτοσήμου, μὲ παράδοσιν «ἐπ' αὐτοκινήτου εἰς τὸ Σακχαρουργεῖον».

Ἡ κάλυψις τῆς Ε.Β.Σ. διὰ τὰς διαφορὰς μεταξὺ τῆς ἀνωτέρω τιμῆς καὶ ἀφ' ἐνὸς τῆς προσωρινῆς τιμῆς κόστους τῆς καθαρῶς θείσεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 158580/1435/16.2.77 ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐμπορίου καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ὀριστικῆς τιμῆς κόστους τῆς σακχάρους, ἥτις θέλει καθορισθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 152114/306/12.1.1977 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, θὰ πραγματοποιηθῆται συμφώνως πρὸς τὴν προβλεπόμενην ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω κοινῆς ἀποφάσεως διαδικασίαν.

2. Ἐγκρίνει ὅπως, τὴν ἀνωτέρω σάκχαριν παραλαμβάνουν αἱ Βιομηχανίαὶ καὶ Βιοτεχνίαὶ παραγωγῆς εἰδῶν διατροφῆς καὶ ζαχαρωδῶν προϊόντων ἀπὸ τὴν Ε.Β.Σ. ἄνευ καταβολῆς τοῦ ἀναλογούντος φόρου καταναλώσεως.

3. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διαδικασίαν χορηγήσεως τῆς σακχάρους εἰς τὰς ἀνωτέρω Βιομηχανίας καὶ τὸν τρόπον ἐλέγχου τῆς χρησιμοποίησεως αὐτῆς, μόνον διὰ τὰ ἐξαγόμενα ὑπ' αὐτῶν προϊόντα, θὰ ἐφαρμόζονται τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 47289/2777/1070/28.5.1977 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Ἀριθ. Πρωτ. Μ. 3347/12/22.8.1977

ΘΕΜΑ: Πρόσθετος φόρος καταναλώσεως Ν. 625/1977 ἐπὶ ἀρωδῶν οἴνων παραγομένων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐν περιλήψει θέμα ἀνακοινούμεν ὅτι ἐ πρόσθετος φόρος καταναλώσεως τοῦ ἀρθρου 1 τῆς ἀπὸ 18 Μαΐου 1977 Πράξεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τῆς

κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 625/1977 ἐπὶ τῶν ἀρωδῶν οἴνων τῶν παραγομένων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, δύναται νὰ καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῶν παραγοσῶν τούτους ἐπιχειρήσεων, κατόπιν αἰτήσεως τῶν υποβαλλομένης εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφερον.

Ἐπιβληθείσης τοιαύτης αἰτήσεως, ἥτις δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν, ἡ παράγουσα τοὺς ἀρωδῆεις οἴνους ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦται, διὰ τὰς ἐνεργουμένας πωλήσεις χονδρικῶς, εἰς δῆλωσιν καὶ καταβολὴν τοῦ ὡς ἄνω φόρου κατὰ τὰ ἐν παραγρ. 6 τοῦ ἀρθρου 1 τῆς ὡς ἄνω Πράξεως ὀριζόμενα.

Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τούτων αἱ χονδρικαὶ πωλήσεις θεωροῦνται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης, πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τιμὰς λιανικῆς πωλήσεως, τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐξευρισκομένης, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου καταναλώσεως, διὰ τῆς μετατροπῆς τῶν χονδρικῶν πωλήσεων εἰς λιανικὰς ἐπὶ τῇ θάσει, τῶν ἀναγραφόμενων εἰς ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως τιμοκατάλογον τιμῶν λιανικῆς πωλήσεως. Ὁ τιμοκατάλογος οὗτος ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφερον τὴν πρώτην ἐκάστου μηνὸς καὶ περιλαμβάνει διακεκριμένως τὴν τιμὴν λιανικῆς πωλήσεως τῶν ἀρωδῶν οἴνων καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου καταναλώσεως.

Οἱ ἀγοράζοντες ἀρωδῆεις οἴνους ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις αἰτινες παράγουν τούτους ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ διαθέτοντες τούτους λιανικῶς, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου καταναλώσεως, ἐφ' ὅσον ἐπὶ τῶν τιμολογίων πωλήσεως ἀναγράφεται ὅτι ὁ φόρος ὁ ἀναλογῶν ἐπὶ τῆς τιμῆς λιανικῆς πωλήσεως αὐτῶν καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἥτις παρήγαγε τούτους εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

Ἡ κατὰ τὰ ὡς ἄνω ρύθμισις τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τῶν ἀρωδῶν οἴνων ὑπὸ τῶν παραγοσῶν τούτους ἐπιχειρήσεων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ δὲν ἐφαρμόζεται ὅσῳκις ὁ ἀγοραστὴς διὰ δηλώσεως τοῦ Α.Ν. 105/1969 «περὶ ἀτομικῆς εὐθύνης τοῦ δηλοῦντος» δηλώσῃ ὅτι τὰ ἀγοραζόμενα εἶδη προορίζονται πρὸς μεταπώλησιν χονδρικῶς ἢ πρὸς κατανάλωσιν εἰς κέντρα διασκέδασεως ἅτινα ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον τοῦ Ν.Δ. 254/1973.

Ἡ παρούσα ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1977 καὶ ἐφ' ἐξῆς ἐνεργουμένων χονδρικῶν πωλήσεων ἀρωδῶν οἴνων ὑπὸ ἐπιχειρήσεων παραγοσῶν τούτους ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. πρωτ. Μ.3895/38/4.10.1977

Ἐκ τοῦ πίνακος τῶν εἰδῶν τῶν υποβαλλομένων εἰς τὸν πρόσθετον φόρον καταναλώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 1 τῆς ἀπὸ 18.5.1977 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 625/1977 (ΦΕΚ 180/27.6.1977 τ. Α') διαγράφονται οἱ ἀρωδῆεις οἶνοι τῆς δασμολογικῆς διακρίσεως 22.05Α.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀρχεται ἀπὸ 1.10.77.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. πρωτ. Μ.5097/69/23.12.1977

Διατάξεις ἀρθρου 1 τῆς ἀπὸ 18 Μαΐου 1977 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου, κυρωθείσης διὰ τοῦ ἀρθρου πρώτου τοῦ Ν. 625/1977 ὡς καὶ διατάξεις ἀρθρου δευτέρου ἰδίου νόμου, προβλέπουσαι ἐπιβολὴν πρόσθετου φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἀρθροῖς τούτοις εἰδῶν πολυτελείας καταργοῦνται ἀπὸ 24 τρέχοντος μηνός. Ὁφειλόμενος φόρος ἀπὸ ὑποχρέους ὑποκειμένου εἰς τούτον κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τῆς παραγρ. 7 τοῦ ἀρθρου 1 ἀνωτέρω Πράξεως ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἀρθρου δευτέρου Ν. 625/1977 διὰ εἶδη εἰσαγθέντα ἢ ἀγορασθέντα παρ' αὐτῶν μετὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1977 ἀμελεῖται STOP.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.
ΦΟΡΟΙ ΥΠΕΡ ΤΡΙΤΩΝ

*Άρθρον 67.

Είδικόν τέλος ύδρεύσεως.

1. Τò υπό τών διατάξεων του Ν.Δ. 2916/54 «περί καταργήσεως εισφοράς υπέρ του 'Οργανισμού 'Αποχετεύσεως Πρωτευούσης και επίβολής ειδικού τέλους δια τὰ νέα έργα ύδρεύσεως ἐξ 'Υλικής και ἀποχετεύσεως ἐν τῇ περιοχῇ Πρωτευούσης» προβλεπόμενον τέλος, ἀπό του οικονομικοῦ ἔτους 1979, ἐπιβάλλεται και ἐπὶ εἰσοδημάτων προερχομένων ἐξ οἰκοδομῶν, κειμένων εἰς τὰς περιοχὰς τῶν δήμων 'Ελευσίνος, Μάνδρας, 'Ασπροπύργου, 'Ανω Λιοσίων, 'Αχαρνῶν (Μενιδίου) και τῆς κοινότητος Βαρκίτζης τῆς μείζονος περιοχῆς Πρωτευούσης.

2. Αἱ διατάξεις του τελευταίου ἐδαφίου τῆς παρ. 3 του ἄρθρου μόνου του Ν.Δ. 2916/54, ἐφαρμόζονται ἀπό του οικονομικοῦ ἔτους 1979 και δια τὴν ἐπίβολὴν του ὑπὸ τῆς παρ. 5 του ἄρθρου 10 του Ν.Δ. 787/70 «περὶ συστάσεως ὀργανισμοῦ ἀποχετεύσεως τῆς περιοχῆς Θεσσαλονίκης» προβλεπομένου τέλους.

*Άρθρον 68.

Κύρωσις ἀποφάσεως.

Κυροῦται και ἔχει ἰσχὺν νόμου ἀπὸ του ἐν αὐτῇ ὀριζομένου χρόνου ἰσχύος τῆς ἢ κατωτέρω κοινῆς ἀπόφασις τῶν 'Υπουργῶν Οἰκονομικῶν και Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν, ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς:

'Αριθ. πρωτ. Τ.3317/1875/23.6.75

(ΦΕΚ 841/8.8.75 Τ—Β).

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Περὶ ἀναγνωρίσεως ὑπὲρ τῆς 'Αγροτικῆς Τρεπέζης 'Ελλάδος προμηθειᾶς δια τὴν ὑπὸ ταύτης παρακρατήσιν και ἀπόδοσιν τῆς ὑπὲρ ΟΓΑ εἰσφορᾶς και χαρτοσήμου ἐπὶ ἐξοφλουμένων διγράμμων ἐπιταγῶν ἐκ πωλήσεως συσπύρου βάμβακος.

*'Εχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Σ. 1287/47/1.31.75 ἀπόφασιν ἡμῶν, δι' τῆς καθωρίσθη ὅπως ἡ ὀφειλομένη εἰσφορὰ 3% ὑπὲρ ΟΓΑ—Δήμων και Κοινοτήτων του Ν. 4169/1961 και τὸ χαρτόσημον 1% ἐπὶ τῆς ἀξίας του ἀγοραζομένου ἀπὸ 20 Μαρτίου 1975 και ἐφεξῆς ἐκ τῶν παραγωγῶν συσπύρου βάμβακος, παρακρατῆται ὑπὸ τῆς ἐξοφλούσεως τὰς οἰκίας διγράμμους ἐπιταγὰς ΑΤΕ.

2. Τὸ γεγονός τῆς προσδοκωμένης περιστολῆς τῆς φοροδιαφυγῆς και τῆς ἐκ του λόγου τούτου αὐξήσεως τῶν ἐσόδων, ὡς ἐκ του κατὰ τ' ἀνωτέρω τρόπου παρακρατήσεως και ἀποδόσεως τῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ ΟΓΑ και χαρτοσήμου ἐκ τῆς πωλήσεως ὑπὸ τῶν παραγωγῶν συσπύρου βάμβακος.

3. Τὴν ἀνάγκην πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων τῆς ΑΤΕ δια τὴν ὑπ' αὐτῆς προσφερομένην ὑπηρεσίαν, ἀποφασίζομεν:

'Ορίζομεν ποσοστὸν, 0,50% ὡς προμήθειαν τῆς ΑΤΕ ἐπὶ του προϊόντος τῆς παρακρατουμένης ὑπὸ ταύτης εἰσφορᾶς 3% ὑπὲρ ΟΓΑ—Δήμων και Κοινοτήτων του Ν. 4169/1961 και χαρτοσήμου ἐπὶ τῆς ἀξίας του ἀγοραζομένου ἀπὸ 20ῆς Μαρτίου 1975 και ἐφεξῆς ἐκ τῶν παραγωγῶν συσπύρου βάμβακος, βάσει τῶν ἐξοφλουμένων ὑπ' αὐτῆς διγράμμων ἐπιταγῶν.

'Η κατὰ τὰ ἀνωτέρω προμήθεια θέλει βαρύνει τοὺς δικαιούχους τῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ ΟΓΑ και του χαρτοσήμου.

'Η παρούσα δημοσιευθῆτω δια τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ 'Υπουργοί

Οἰκονομικῶν
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν
Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Είδικαί Διατάξεις.

*Άρθρον 69.

'Ενταξίς ἐπιτηδευματιῶν εἰς κατηγορίαν τηρήσεως βιβλίων.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 2 του ἄρθρου 3 του Π. Δ/τος 99/1977 «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων» προστίθεται περίπτωσις Ζ', ἔχουσα ὡς κατωτέρω:

«Ζ) Εἰς τὴν κατηγορίαν τὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὰ ἐτήσια ἀκαθάριστα ἐσοδα αὐτοῦ, πάντως δὲ οὐχὶ κατωτέραν τῆς δευτέρας κατηγορίας, ὁ διατηρῶν ἐπιχείρησιν ἡμερησίου ἢ περιοδικοῦ τύπου, δυνάμενος νὰ τηρῇ βιβλίον ἀγορῶν και πωλήσεων, ἀντὶ βιβλίου ἐσόδων - ἐξόδων».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 49 του Π. Δ/τος 99/1977 και μετὰ τὴν προστεθείσαν, δια τῆς παρ. 1 του ἄρθρου 2 τῆς ἀπὸ 18.5.77 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου του Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, κυρωθείσης δια του Ν. 625/1977, περίπτωσιν ἰγ' προστίθεται περίπτωσις ιδ', ἔχουσα ὡς κατωτέρω, τῶν περιπτώσεων ιδ' και ιε' του αὐτοῦ ἄρθρου φερομένων ἐφεξῆς ὡς ιε' και ιστ' ἀντιστοίχως.

«ιδ) 'Εντάσθη μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς 'Επιτροπῆς Λογιστικῶν Βιβλίων, κατηγορίαν ἐπιτηδευματιῶν ὀλοκλήρου τῆς Χώρας ἢ τμήματος ταύτης και δια τὸ σύνολον τῶν εργασιῶν των ἢ δια τμήμα μόνον τούτων ἀπὸ τὴν δευτέραν κατηγορίαν τηρήσεως βιβλίων εἰς τὴν πρώτην και ἀνάπληρον».

*Άρθρον 70.

Διαγραφή φόρων.

Δὲν ἀποστέλλονται εἰς τοὺς φορολογουμένους Μηχανογραφικὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως δια τὴν καταβολὴν φόρων οἱ ὅποιοι εἰσπράττονται μηχανογραφικῶς μέχρι ποσοῦ πενήτηκοντα (50) δραχμῶν. Τὸ ποσὸν τούτου προστίθεται εἰς τὴν δόσιν του ἐπομένου μηνός.

Τὰ ἐναπομένοντα εἰς τὸ τέλος του οικονομικοῦ ἔτους ὑπόλοιπα τῶν ἀνωτέρω φόρων μέχρι ποσοῦ εἴκοσι (20) δραχμῶν διαγράφονται.

'Ο τρόπος διαγραφῆς καθορισθῆσεται δι' ἀποφάσεως του 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

*Άρθρον 71.

Στρογγυλοποιήσις κλασμάτων δραχμῆς ἐπὶ θεβαιουμένων ἐσόδων.

Εἰς τὰς περιπτώσεις θεβαιώσεως και εἰσπράξεως ποσῶν Δημοσίων ἐσόδων, ὡς και ἐσόδων ὑπὲρ Δήμων, Κοινοτήτων, Εἰδικῶν Ταμείων ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἢ προσαυξήσεων ἐκπροθέσμου καταβολῆς τούτων κατὰ τὴς ὅποιες προκύπτει τελικῶς καταβλητέον ποσὸν εἰς κλάσμα δραχμῆς, τούτο στρογγυλοποιεῖται εἰς τὴν ἐπομένην μονάδα ταύτης.

*Άρθρον 72.

Κύρωσις ἀποφάσεως και διαταγῶν.

Κυροῦνται και ἔχουν ἰσχὺν νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν, ἢ ὑπ' ἀριθ. 161434 ἀπὸ 8 Νοεμβρίου 1977 ἀπόφασις, ὡς και αἱ ὑπ' ἀριθ. Ε. 16785/4144 ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου 1977, Α. 566/7 ἀπὸ 11 'Ιανουαρίου 1978 και Ε. 2263 ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1978 διαταγαὶ του 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσαι οὕτω:

Άριθ. Πρωτ. 161434

Αθήναι, 8 Νοεμβρίου 1977

Έχοντας υπόψη:

Τις ζημιές που προκάλεσε η θεομηγρία της 2.11.1977 στην περιοχή τώως Διοικήσεως Πρωτευούσης,

Αποφασίζουμε

Προθεσμίες υποβολής δηλώσεων και καταβολής χρεών στις Οικονομικές Έφορίες και Δημόσια Ταμεία περιοχής τώως Διοικήσεως Πρωτευούσης και Έλευσίνας, από φόρο εισοδήματος, φόρο κύκλου εργασιών, τέλη χαρτοσήμου τιμολογίων, εισφορά Ν. 4169/61 και δακοκτονίας, που λήγουν έσσει τών κειμένων διατάξεων στις 10 και 20 Νοεμβρίου 1977, παρατείνονται επί είκοσαήμερον.

Ο Υπουργός

Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Άριθ. Πρωτ. Ε.16785/4144

Αθήναι, 9 Δεκεμβρίου 1977

Προθεσμίες οριζόμενες με 161434/8.11.77 απόφασή μας και αυτές που λήγουν δεκάτη τρέχοντος μηνός και δεκάτη Ιανουαρίου 1978 για υποβολή δηλώσεων και καταβολή χρεών από φόρο εισοδήματος φόρο κύκλου εργασιών τέλη χαρτοσήμου τιμολογίων και έκκαθαρίσεων εισφορών Ν. 4169/1961 και δακοκτονίας παρατείνονται μέχρι και είκοστής Ιανουαρίου 1978 δια πληγέντας από θεομηγρία 2.11.77 περιλαμβανόμενους ανωτέρω απόφασή μας.

Ανωτέρω παράταση ισχύει έφόσον ενδιαφερόμενοι μέχρι και ημέρας υποβολής δηλώσεως ή πληρωμής προσκομίσουν αρμόδιο Οικονομικό Έφορο ή Ταμία κατά περίπτωση θεβαίωση αρμοδίας Έπιτροπής από την όποία να προκύπτει ότι υπέστησαν ζημιές από ανωτέρω θεομηγρία. Ένδιαφερόμενοι πρέπει μέχρι είκοστής τρίτης τρέχοντος μηνός να υποβάλλουν αρμόδιο Οικονομικό Έφορο υπέδωξη δήλωση Ν.Δ. 105/69 που θα δηλώνεται τα άκαθάριστα έσοδα του προηγούμενου έτους και προκειμένου περι νέων επιχειρήσεων τα άκαθάριστα έσοδα από έναρξεως εργασιών μέχρι και μηνός Οκτωβρίου τρέχοντος έτους τα ίδια και ξένα κεφάλαια και το ποσό τών ζημιών από τη θεομηγρία καθ' ύπολογισμό.

Ο Υπουργός

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

Άριθ. Πρωτ. Α.566/7

Αθήναι, 11 Ιανουαρίου 1978

Προθεσμία υποβολής δηλώσεων φόρου κύκλου εργασιών Οίκου. Έφορίες τώως Διοικήσεως Πρωτευούσης, λήγουσα την 10.1.1978 παρατείνεται μέχρι 25.1.1978 έφόσον ενδιαφερόμενοι μέχρι και ημέρας υποβολής δηλώσεως προσκομίσουν αρμόδιο Οίκου. Έφορο θεβαίωση αρμοδίας έπιτροπής που να προκύπτει ότι υπέστησαν ζημιές από θεομηγρία (άνεμοθύελλα) 6ης, 7ης και 8ης Ιανουαρίου 1978.

Ο Υπουργός

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

Άριθ. Πρωτ. Ε. 2263

Αθήναι, 27 Φεβρουαρίου 1978

Προθεσμίες οριζόμενες με Ε. 16785/9.12.1977 απόφασή μας και προθεσμίες δεκάτης και είκοστής τρέχοντος μηνός και δεκάτης Μαρτίου 1978 για υποβολή δηλώσεων και καταβολή χρεών από φόρο εισοδήματος φόρο κύκλου εργασιών, τέλη χαρτοσήμου τιμολογίων και έκκαθαρίσεων εισφορών Ν. 4169/61 και δακοκτονίας παρατείνονται μέχρι και είκοστής Μαρτίου 1978 για πληγέντες από θεομηγρία 2.11.1977 και περιλαμβανομένους στη 161434/8.11.1977 απόφασή μας.

Ανωτέρω παράταση ισχύει έφόσον ενδιαφερόμενοι μέχρι και ημέρας υποβολής δηλώσεων ή πληρωμής προσκομίσουν αρμόδιο Οίκου. Έφορο ή Ταμία κατά περίπτωση, θεβαίωση αρμοδίας Έπιτροπής από την όποία να προκύπτει ότι υπέστησαν ζημιές από ανωτέρω θεομηγρία.

Όσοι από ανωτέρω ενδιαφερόμενους δανειοδοτηθούν για ζημιές τους από Τράπεζες μετά την 20.3.1978 και μέχρι την 20.5.1978 εγκρίνουμε εκπλήρωση ανωτέρω φορολογικών υποχρεώσεών τους εντός πενήδημέρου από ημέρας δανειοδοτήσεως τους, χωρίς συνέπειες εκπρόθεσμης δηλώσεως ή καταβολής χρεών, έφόσον μέχρι και ημέρας υποβολής δηλώσεως ή πληρωμής προσκομίσουν αρμόδιο Οικονομικό Έφορο ή Ταμία κατά περίπτωση θεβαίωση οικείας Τράπεζας από την όποία να προκύπτει ή χρονολογία δανειοδοτήσεως τους για ζημιές από ανωτέρω θεομηγρία.

Ο Υπουργός

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

Άρθρον 73.

Κύρωσις αποφάσεων.

Κυροῦνται και έχουν ισχύον νόμου, άφ' ης έξεδδώνησαν αι άπ' άριθ. Ε. 3713/10/12.6.1978 και Σ. 1253/12/22.2.1977 αποφάσεις του Υπουργού και του Υφυπουργού Οικονομικών, έχουσαι ως ακολούθως:

Άριθ. Πρωτ. Ε. 3713/10/12.6.1977

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμίας συντάξεως ισολογισμού και υποβολής δηλώσεως φορολογίας εισοδήματος από την Α.Ε. «ΗΣΑΠ».

Σας ανακοινώνουμε ότι εγκρίνουμε την παράταση τών προθεσμιών συντάξεως του ισολογισμού της 31.12.1977 της Α.Ε. «ΗΣΑΠ» μέχρι 31ης Αυγούστου 1978 και υποβολής της δηλώσεως φορολογίας εισοδήματος του οικονομικού έτους 1978 στον Οίκου. Έφορο μέχρι και της 10ης Σεπτεμβρίου 1978, υπό την προϋπόθεση ότι με την υποβολή της δηλώσεως θα καταβληθούν οι ληξιπρόθεσμες πέντε (5) δόσεις φόρου εισοδήματος και προκαταβολής.

Ο Υπουργός

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Άριθ. πρωτ. Σ.1253/12/22.2.1977.

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμίας συντάξεως ισολογισμού.

Σας ανακοινούμε ότι, προκειμένου να διευκολύνουμε τις επιχειρήσεις οι όποιες σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 του Ν. 542/1977 υποχρεούνται να προέλθουν έφάπαξ σε άναπροσαρμογή της αξίας τών ακινήτων κατά την ημέρα καταρτήσεως του πρώτου ισολογισμού που θα κλείσουν μετά την 30 Δεκεμβρίου 1976 και τών όποιων ή διαχειριστική περίοδος έληξε μέχρι σήμερα, παρατείνουμε την προθεσμία κλεισίματος του ισολογισμού των μέχρι 30 Απριλίου 1977 για τις ανώνυμες εταιρείες και μέχρι 31 Μαρτίου 1977 για όλες τις άλλες επιχειρήσεις.

Ο Υφυπουργός

Μ. ΕΒΕΡΤ

Άρθρον 74.

Κυροῦνται άφ' ης έξεδδώνησαν, αι κάτωθι αποφάσεις του Υπουργού τών Οικονομικών:

α) Η άπ' άριθ. 80062/3742/6.6.1978 απόφασις «περι ρυθμίσεως μισθολογικών θεμάτων που άνέκυψαν από την έφαρμογή του Ν. 754/1978 «περι ρυθμίσεως τών αποδοχών τών δημοσίων υπαλλήλων κ.λ.π.» δημοσιευθείσα εις τὸ άπ' άριθ. 646/1.8.1978 ΦΕ.Κ. (τεύχος Β').

β) 'Η υπ' αριθ. 75117/3535/29.5.1975 απόφασις «περι αναδρομικής καταβολής προσωρινού επιδόματος Ν.Δ. 415/1970 «περι αύξήσεως του μισθοῦ τῶν δημοσίων υπαλλήλων κ.λ.π.», δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ υπ' αριθ. 537/16.6.1978 Φ.Ε.Κ. (τεῦχος Β').

Ἄρθρον 75.

Ἐναρξίς ἰσχύος τοῦ Νόμου.

1. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐταῖς.

2. Εἰδικῶς ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 παράγραφος 1, 2 παράγραφος 2, 3 παράγραφος 1, 4 παράγραφοι 2 καὶ 3, 5 παράγραφος 1, 7 παράγραφοι 1 καὶ 2, 8 ἕως καὶ 10, 11 παράγραφος 2, 14 παράγραφος 1 καὶ τοῦ ἄρθρου 16

ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1978, ἤτοι ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν κτηθέντων ἐντὸς τοῦ ἔτους 1977.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΜΜ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1978

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ